

Návrh rámce sběru dat pro nefinanční reporting ve vybrané společnosti

Bc. Ludmila Bařínková

Diplomová práce
2025

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta managementu a ekonomiky

Ústav financí a účetnictví

Akademický rok: 2024/2025

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení:	Bc. Ludmila Bařínková
Osobní číslo:	M23954
Studijní program:	N0412A050011 Finance
Specializace:	Finanční kontrola
Forma studia:	Kombinovaná
Téma práce:	Návrh rámce sběru dat pro nefinanční reporting ve vybrané společnosti

Zásady pro vypracování

Úvod

Definujte cíle práce a použité metody zpracování práce.

I. Teoretická část

- Vypracujte literární rešerši týkající se problematiky nefinančního reportingu.

II. Praktická část

- Charakterizujte vybranou společnost.
- Analyzujte současný přístup k nefinančnímu reportingu ve společnosti.
- Analyzujte finanční dopady udržitelnosti ve společnosti.
- Na základě zjištěných skutečností navrhnete rámec sběru nefinančních dat.
- Zhodnotte navrhované řešení.

Závěr

Rozsah diplomové práce: cca 70 stran
Forma zpracování diplomové práce: tištěná/elektronická

Seznam doporučené literatury:

DATHE, Tracy; DATHE, René; DATHE, Isabel; HELMOLD, Marc. *Corporate social responsibility (CSR), sustainability and environmental social governance (ESG): approaches to ethical management*. Cham: Springer, 2022. ISBN 9783030923570.
HILL, John. *Environmental, Social and Governance (ESG) Investing: A Balanced Analysis of the Theory and Practice of Sustainable Portfolio*. Chantilly: Elsevier Science & Technology, 2020. ISBN 9780128186923.
HUNRJA, Dr. Ahmed Imran; HUSSAINEY, Khaled. *The Emerald Handbook of Ethical Finance and Corporate Social Responsibility: A Framework for Sustainable Development*. Emerald Publishing Limited, 2024. ISBN 9781804554074.
O'CONNOR, Becky (ed.). *The ESG investing handbook: insights and developments in environmental, social & governance investment*. Hampshire: Harriman House, 2022. ISBN 978-0-85719-951-5.
REITERMAN, David. *Udržitelnost a ESG přehled evropské regulace*. Praha: Wolters Kluwer, 2024. ISBN 978-80-7676-969-4.

Vedoucí diplomové práce: Ing. Viera Pechancová, Ph.D.
Univerzitní institut

Datum zadání diplomové práce: 10. února 2025
Termín odevzdání diplomové práce: 25. dubna 2025

L.S.

doc. Ing. Michal Pilík, Ph.D.
děkan

prof. Dr. Ing. Drahomíra Pavelková
garant studijního programu

Ve Zlíně dne 10. února 2025

PROHLÁŠENÍ AUTORA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění bez ohledu na výsledek obhajoby;
- diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- jedno vyhotovení diplomové práce v listinné podobě bude ponecháno Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně k uložení;
- na moji diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – diplomovou práci – nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá; neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že

- jsem na diplomové práci pracoval(a) samostatně a použitou literaturu jsem řádně citoval(a); v případě publikace výsledků budu uveden(a) jako spoluautor;
- odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou obsahově totožné.

Ve Zlíně, dne

.....

podpis autora

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá problematikou nefinančního reportingu v kontextu evropských regulací. Cílem práce je na základě analýzy výchozího přístupu vybrané firmy k nefinančnímu reportingu navrhnout efektivní rámec sběru dat pro nefinanční reporting v této vybrané společnosti a zhodnotit finanční dopady s ním spojené. V rámci naplnění cílů je rovněž provedena analýza vnitropodnikových směrnic a srovnán přístup konkurenčních firem k této problematice. Na závěr je zpracováno zhodnocení navržených výstupů a jsou diskutovány další kroky. Výsledkem práce je konkrétní návrh implementačního rámce, který má společnosti pomoci v zavedení standardizovaného a transparentního způsobu nefinančního reportingu. Ačkoliv by poslední legislativní návrhy mohly pro vybranou společnost stávající požadavky nefinančního reportingu zrušit, vzhledem k okolnostem, jako je růst firmy, její konkurenceschopnost a očekávání zákazníků, je zveřejňování informací o udržitelnosti stále aktuální výzvou, které se nelze dlouhodobě vyhnout.

Klíčová slova: Nefinanční reporting, Udržitelnost, CSRD, ESRS, ESG, Sběr dat

ABSTRACT

This thesis addresses the issue of non-financial reporting in the context of European regulations. The aim of the thesis is to propose an effective data collection framework for non-financial reporting in a selected company, based on an analysis of its initial approach to the topic, and to evaluate the financial impacts associated with its implementation. To meet these objectives, an analysis of internal company guidelines is conducted, and the approach of competing firms to this issue is compared. The thesis concludes with an evaluation of the proposed outcomes and a discussion of potential next steps. The result is a specific proposal for an implementation framework designed to help the company establish a standardized and transparent approach to non-financial reporting. Although recent legislative proposals could potentially remove existing non-financial reporting obligations for the selected company, due to factors such as company growth, competitiveness, and customer expectations, the disclosure of sustainability-related information remains a relevant challenge that cannot be avoided in the long term.

Keywords: Non-financial reporting, Sustainability, CSRD, ESRS, ESG, Data collection,

Ráda bych vyjádřila upřímné poděkování všem, kteří mě při tvorbě této diplomové práce podporovali a přispěli k jejímu vzniku. Především děkuji vedoucí práce Ing. Věře Pechancové, PhD. za cenné rady, odborné vedení a možnost častých konzultací. Dále Ing. Martinu Hrabalovi, PhD. ze společnosti AVL-Techniek CZ za ochotu sdílet odborné poznatky, poskytnutí důležitých informací a podporu při získávání dat. V neposlední řadě patří velké poděkování také mé rodině, která mi byla po celou dobu studia i psaní práce oporou.

OBSAH

ÚVOD.....	13
CÍLE A METODY ZPRACOVÁNÍ PRÁCE.....	14
I TEORETICKÁ ČÁST.....	15
1 CHARAKTERISTIKA A VÝVOJ ESG.....	16
1.1 VYMEZENÍ POJMŮ CSR A ESG.....	16
1.2 POČÁTKY ESG.....	17
1.3 80. A 90. LÉTA.....	18
1.4 ZAČÁTEK 21. STOLETÍ.....	19
1.5 AKTUÁLNÍ LEGISLATIVNÍ RÁMEC.....	22
1.5.1 CSRD.....	22
1.5.2 ESRS.....	24
1.5.3 CSDDD.....	26
1.6 BUDOUCNOST ESG.....	27
2 HLAVNÍ POJMY SOUVISEJÍCÍ S ESG.....	30
2.1 ESG.....	30
2.2 GHG PROTOKOL.....	31
2.2.1 Měření uhlíkové stopy pomocí GHG Protokolu.....	32
2.3 PRINCIP DVOJÍ VÝZNAMNOSTI.....	34
2.4 GREENWASHING.....	36
3 ESG VE VYBRANÝCH ZEMÍCH.....	37
3.1 USA.....	37
3.2 NIZOZEMSKO.....	38
3.3 ČESKÁ REPUBLIKA.....	39
4 NEFINANČNÍ REPORTOVÁNÍ Z FINANČNÍHO POHLEDU.....	42
4.1 TEORETICKÉ PŘÍSTUPY.....	42
4.2 VLIV ESG NA FINANČNÍ VÝKONNOST FIRMY.....	43
4.3 ESG A NÁKLADY NA KAPITÁL.....	44
4.4 KONTROLA ESG.....	45
4.5 NÁKLADY A BENEFITY ZVEŘEJŇOVÁNÍ ESG.....	47
4.6 SANKCE A POKUTY.....	48
II PRAKTICKÁ ČÁST.....	50
5 PŘEDSTAVENÍ VYBRANÉ SPOLEČNOSTI.....	51
5.1 SKUPINA AWL.....	51
5.1.1 Organizační struktura.....	52

5.2	AWL-TECHNIEK CZ	53
5.2.1	Organizační struktura	53
6	ZHODNOCENÍ STAVU SBĚRU NEFINANČNÍCH DAT.....	55
6.1	STRATEGIE A ŘÍZENÍ UDRŽITELNOSTI VE SPOLEČNOSTI.....	55
6.2	DOSAVADNÍ KROKY SPOLEČNOSTI V RÁMCI NEFINANČNÍHO REPORTINGU	57
6.3	PLÁNY A CÍLE	60
6.4	VNITROPODNIKOVÉ SMĚRNICE SOUVISEJÍCÍ S ESG.....	61
6.4.1	Oblast životního prostředí	61
6.4.2	Oblast sociální	63
6.4.3	Oblast řízení	66
7	NÁVRH RÁMCE SBĚRU NEFINANČNÍCH DAT	69
7.1	OBECNÉ INFORMACE	71
7.2	ENVIRONMENTÁLNÍ OBLAST.....	71
7.2.1	ESRS E1 Změna klimatu.....	72
7.2.2	ESRS E5 Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika	73
7.3	SOCIÁLNÍ OBLAST.....	74
7.3.1	ESRS S1 Vlastní pracovní síla	74
7.3.2	ESRS S2 Pracovníci v hodnotovém řetězci	75
7.3.3	ESRS S4 Spotřebitelé a koncoví uživatelé.....	76
7.4	OBLAST ŘÍZENÍ	77
7.5	SBĚR DAT V POBOČKÁCH.....	78
8	FINANČNÍ DOPADY UDRŽITELNOSTI.....	81
8.1	ZHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ	81
8.1.1	Náklady přímé - Příprava a správa informací o udržitelnosti	81
8.2	NÁKLADY NEPŘÍMÉ - FOTOVOLTAICKÉ PANELY	84
8.2.1	Přínosy.....	87
8.3	ZHODNOCENÍ RIZIK A PŘÍLEŽITOSTÍ	88
8.3.1	Rizika.....	89
8.3.2	Příležitosti.....	91
9	SROVNÁNÍ PŘÍSTUPU KONKURENČNÍCH FIREM.....	92
9.1	ZPRÁVA O UDRŽITELNOSTI	93
9.2	OBECNÝ PŘÍSTUP K UDRŽITELNOSTI	95
10	ZHODNOCENÍ NAVRHOVANÝCH ŘEŠENÍ	97
10.1	ZHODNOCENÍ SOULADU VNITROPODNIKOVÝCH SMĚRNIC S POŽADAVKY ESRS.....	97
10.2	ZHODNOCENÍ NÁVRHU RÁMCE SBĚRU NEFINANČNÍCH DAT.....	97
10.3	ZHODNOCENÍ FINANČNÍCH DOPADŮ UDRŽITELNOSTI	99

10.4	ZHODNOCENÍ PŘÍSTUPŮ KONKURENČNÍCH FIREM	101
10.5	SHRNUTÍ.....	102
ZÁVĚR		103
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....		105
SEZNAM OBRÁZKŮ		121
SEZNAM TABULEK.....		122
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK		123
SEZNAM PŘÍLOH.....		125

ÚVOD

V posledních letech se udržitelnost stala jedním z mnoha důležitých témat podnikatelského prostředí, a to zejména v souvislosti s narůstajícími regulačními požadavky Evropské unie na nefinanční reporting. Nejnovější směrnice ukládají určeným subjektům povinnost shromažďovat údaje o dopadu jejich činnosti na životní prostředí, společnost a způsoby řízení. Zmíněná povinnost se týká také vybrané společnosti, která by měla informace o udržitelnosti zveřejnit poprvé v roce 2026.

Tato diplomová práce se zaměřuje na způsob implementace nefinančního reportingu ve vybrané společnosti, přičemž hlavním cílem je na základě zhodnocení jejího současného přístupu k nefinančnímu reportingu navrhnout efektivní rámec pro sběr nefinančních dat v souladu s platnými standardy a posoudit finanční dopady požadavků na fungování podniku. Pro lepší uchopení hlavního cíle jsou definovány cíle dílčí, jako je analýza vnitropodnikových směrnic z pohledu jejich souladu s legislativními požadavky a srovnání přístupu konkurenčních firem.

Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. V teoretické části je představena problematika nefinančního reportingu, jeho historie a aktuální regulační přístupy. Dále jsou představeny pojmy důležité k pochopení kontextu reportování, popis přístupu v zemích, které souvisejí s obchodní činností vybrané společnosti, a nakonec pohled na nefinanční reporting z pohledu financí. V praktické části je nejprve představena vybraná společnost a její dosavadní přístup k reportování informací o udržitelnosti. Následuje analýza vnitropodnikových směrnic z pohledu jejich souladu s legislativními požadavky. Na základě zjištěných informací je představen návrh sběru dat pro nefinanční reporting, finanční dopady s ním spojené a přístup konkurenčních firem. Závěr práce se zaměřuje na vyhodnocení navrženého řešení, jsou doporučeny další postupy a opatření pro úspěšné zavedení návrhu do praxe a diskusi o jeho možném budoucím vývoji s ohledem na dynamicky se měnící regulační prostředí.

Výstupy práce poskytují rámec pro sběr nefinančních dat v souladu s požadavky legislativy Evropské unie, které pomohou vybrané společnosti dostát svým povinnostem, předcházet případným sankcím a optimalizovat procesy spojené s reportingem. Identifikace finančních dopadů navíc umožňuje lépe pochopit ekonomické důsledky implementace nefinančního reportingu a řízeně s nimi pracovat. Navržené přístupy se mohou stát inspirací pro ostatní podniky v odvětví při řešení této problematiky.

CÍLE A METODY ZPRACOVÁNÍ PRÁCE

Od roku 2026 by měla pro mnoho podniků začít platit povinnost sběru dat a zveřejňování informací o udržitelnosti v souladu s požadavky směrnice CSRD (Corporate Sustainability Reporting Directive) a standardů ESRS (European Sustainability Reporting Standards). Tato povinnost se týká také společnosti AWL-Techniek, která se musí těmto novým požadavkům přizpůsobit a v tomto smyslu implementovat efektivní mechanismy pro sběr a vykazování nefinančních údajů. Ačkoliv mohou aktuální legislativní návrhy zmíněnou povinnost změnit, či dokonce zrušit, transparentní podnikové informace týkající se udržitelnosti jsou v dnešní době považovány za velkou konkurenční výhodu.

Cílem práce je zhodnotit dosavadní přístup vybrané společnosti k této problematice, včetně analýzy vnitropodnikových směrnic, na základě zjištěných údajů navrhnout rámec pro systematický a efektivní sběr nefinančních dat dle požadavků Evropské unie a představit finanční dopady s ním spojené.

V rámci zpracování těchto cílů jsou v teoretické části pomocí literární rešerše představeny koncepty ESG a CSRD z historického i současného pohledu, jakož i jejich legislativní ukotvení a pojmy s nimi související. Dále jsou shrnuty dosavadní výzkumy týkající se finančních aspektů nefinančního reportování a přístupy k této problematice ve vybraných zemích, ve kterých sídlí pobočky vybrané společnosti.

V praktické části je nejprve představena vybraná společnost, analyzován její stávající přístup k řízení udržitelnosti a nefinančnímu reportování a výchozí situace pro tuto diplomovou práci, za kterou je považován stav k 31.12.2024. Pomocí obsahové analýzy legislativních požadavků a interní dokumentace společnosti je prostřednictvím induktivní metody navržen rámec pro sběr dat, jakož i vymezení kompetentních osob za danou oblast zodpovědných a frekvence sběru. Dále jsou pomocí analýzy nákladů a přínosů představeny finanční náklady, přínosy a příležitosti, které tato povinnost zakládá, jakož i potenciální rizika, která by mohla vzniknout důsledkem nedodržování předepsaných povinností. V neposlední řadě jsou pomocí komparativní metody srovnány přístupy konkurenčních firem k nefinančnímu reportingu a udržitelnosti. Nakonec jsou tyto návrhy shrnuty a zhodnoceny.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 CHARAKTERISTIKA A VÝVOJ ESG

Technologický pokrok ve světě je nevyhnutelný a jeho dopady nesou jak pozitivní, tak negativní aspekty, které ovlivňují nejen lidskou společnost, ale také životní prostředí. Rostoucí povědomí o těchto dopadech vede ke zvýšenému tlaku na firmy a jednotlivce, aby se snažili zmírňovat negativní důsledky svého jednání. Roste také snaha motivovat a vést firmy k odpovědnému přístupu ze strany zákonodárců, kteří se snaží postupně vytvářet legislativní zakotvení požadavků, které by měly přispět k ochraně životního prostředí, vytváření zdravé a respektující firemní kultury či etickým otázkám řízení. Jedním z požadavků je nefinanční reporting, který se zaměřuje na 3 hlavní oblasti: životní prostředí (Environment), sociální (Social) a způsob řízení firem (Governance) (ESG).

Kapitola se zabývá vymezením pojmů ESG a společenské odpovědnosti firem (Corporate Social Responsibility, CSR), jejich srovnáním, historickým vývojem těchto konceptů až po současný legislativní rámec a v neposlední řadě nabízí pohled do plánovaných legislativních úprav v budoucnu.

1.1 Vymezení pojmů CSR a ESG

CSR a ESG představují dva koncepty, které jsou klíčové v rámci hodnocení a implementaci odpovědných podnikatelských praktik v oblasti udržitelnosti, sociální a řídicí odpovědnosti. Ačkoliv se jedná o dva velice podobné a vzájemně se doplňující koncepty, určité rozdíly lze vymezit a je třeba mezi nimi umět rozlišovat.

Definice Evropské unie vymezuje ESG jako soubor zásad nebo měřítek pro posuzování udržitelnosti a etického dopadu investic nebo firemního zaměření na 3 hlavní oblasti: ochranu životního prostředí, sociální odpovědnost a správu společnosti (Corporate Sustainability and Responsibility, 2025). Pod první oblast můžeme zařadit veškeré dopady dané společnosti na životní prostředí, do druhé oblasti spadají dopady organizace na společnost a třetí oblast se zabývá vedením a způsobem řízení organizace (Ting-Ting et al., 2021). Primárním cílem těchto metrik je přitom zachytit výkon firmy v dané oblasti co nejpřesněji (Kotsantonis, Serafeim, 2019, s. 50).

Ruku v ruce s pojmem ESG jde Společenská odpovědnost firem. CSR však nemá úplně ustálenou definici, jelikož se jedná o široký koncept, u kterého je velmi obtížné nastavit hranice jeho působení. Lze však pozorovat určité charakteristické znaky týkající se tohoto konceptu. Dle Kunze (2012, s. 34-36) je to například princip dobrovolnosti, angažovanost

firem, systematicčnost a dlouhodobý časový horizont, důvěryhodnost, odpovědnost vůči společnosti, a další. Dle Hawn (2017) se snaží zjišťovat, jak environmentální, sociální faktory a způsob vedení firem ovlivňují jejich finanční výkonnost. Evropská komise definuje CSR jako odpovědnost firem za vliv jejich činností na společnost (KOM (2011)681, 2011, s. 6, odst. 3.1). Starší a zároveň první definice v EU, která byla zveřejněna v Zelené knize přidává princip dobrovolnosti, tedy CSR zahrnuje dobrovolné začleňování sociálních a ekologických aspektů do každodenních činností firmy a její komunikace se zainteresovanými stranami (Green paper: Promoting a European framework for Corporate Social Responsibility, 2001). Jinými slovy se jedná o požadavek směřující k organizacím, aby se chovaly společensky odpovědně a jednaly v souladu s principy, které veřejně podporují (Pavlík, Bělčík et al., 2010, s. 19).

CSR a ESG tvoří dva na první pohled velmi si podobné koncepty. Oba však usilují o dobro různými metodami a působí v odlišných oblastech podnikání (O'Connor, 2022, s. 7). CSR je nástrojem k odpovědnosti společností a ESG zase nástrojem k měřitelnosti práce a snah této odpovědnosti dosáhnout (Dathe et. al, 2022, s. 136). CSR má přínos spíše pro společnost skrze budování vztahů a celkové image společnosti, ESG zase poskytuje data, která jsou důležitá pro finanční posuzování a srovnatelnost s ostatními. Jednoduše řečeno CSR říká, jak by se měla společnost chovat z etického pohledu, zatímco ESG se zaměřuje na měření této etické výkonnosti pomocí vhodných metrik (Dathe et al., 2022, s. 117).

1.2 Počátky ESG

CSR tvoří teoretický rámec pro ESG. K popsání vývoje ESG je tedy pro ucelenost a pochopení třeba začít právě u CSR, v jehož principech má ESG své kořeny. Jejich historie je dlouhá a komplexní, ačkoliv by se mohlo zdát, že se spíše jedná o novodobý trend a výmysl. Koncept CSR však podle Katsoulakose et al. má kořeny v hospodářských praktikách úspěšných společností již v 18. století (2004, s. 5). Jednalo se například o čokoládovnu firmy Cadbury v Británii, kdy v roce 1879 přesunuli továrnu z velkého města Birminghamu na zelenou louku a postupně zde vybudovali bydlení pro zaměstnance. Dalším příkladem by mohla být také firma Johnson & Johnson, která se dala slyšet, že prioritou jsou pro ni zákazníci, zaměstnanci a komunity, ve kterých působí a že zauímají místo jednoznačně před jejich akcionáři (Katsoulakos et al., 2004, s. 6).

V roce 1950 vydání knihy „*Social Responsibilities of the Businessman*“ Howarda Bowense rozdmýchala diskuzi o podnikové odpovědnosti (Macesar, 2024). Jelikož se ale

jednalo o éru, ve které se preferovalo uspokojení akcionářů, než řešení sociálních problémů, nesetkala se tato iniciativa s velkou odezvou. V padesátých letech se však v souvislosti s válkou ve Vietnamu tato diskuze více dostala do popředí a firmy začaly čelit rostoucímu tlaku na udržitelnost a společenskou odpovědnost. Díky iniciativě amerického senátora Gaylorda Nelsona se 21. dubna 1970 uskutečnil první světový Den Země, který dále posílil debatu a snahy o ekologickou ochranu (Our History, 2025).

V sedmdesátých letech začaly některé země podporovat environmentální a sociální reportování. Například ve Francii došlo k legislativnímu zakotvení povinnosti pro větší podniky reportovat informace o svých zaměstnancích, Německo se zapojilo do sociálního modelu podnikového managementu a Rada ekonomických priorit (Council on Economic Priorities, CEP) začala veřejně hodnotit společnosti na základě jejich sociální a environmentální výkonnosti (Katsoulakos et al., 2004, s. 14). K těmto iniciativám se postupně přidávaly také první firmy se snahou zveřejňování zpráv o udržitelnosti, jako je například americká zmrzlinárna Ben and Jerry's (Katsoulakos et al., 2004, s. 9). V roce 1972 se konala první mezinárodní konference o environmentálních otázkách ve Stockholmu, která vedla k založení programu OSN pro životní prostředí, jehož hlavním úkolem je motivace k mezinárodní spolupráci v otázkách životního prostředí (UNEP: 50 years of Environmental Milestones, 2024).

Narativ ekologické ochrany a společenské odpovědnosti měl a má ale také své odpůrce. Mezi možná nejvýznamnější patřil přední americký ekonom, Milton Friedman. Ten ve svém článku „*A Friedman Doctrine: The Social Responsibility of Business is to Increase its Profits*“ publikovaném v The New York Times v roce 1970 zdůrazňoval, že primární odpovědností firem je maximalizace hodnoty pro akcionáře, jelikož to pomáhá také tržní ekonomice, která díky tomu funguje efektivněji (Friedman, 1970). A ačkoliv uznával, že by firmy měly dodržovat etické normy a zákony, dle jeho názoru by společenská odpovědnost měla být hlavně individuální záležitostí jednotlivců.

1.3 80. a 90. léta

V průběhu 80. let se Světová banka více zapojovala do utváření ekonomických a sociálních strategií třetího světa a v roce 1983 byl Organizací spojených národů vytvořen autonomní orgán, Světová komise pro životní prostředí a rozvoj, často nazývána jako Komise Brundtlandové (Macesar, 2024). Ta měla za úkol zkoumat souvislost mezi lidskou činností a životním prostředím a jeho dopady na hospodářskou politiku. Tato komise v roce 1987

zveřejnila report s názvem „*Naše společná budoucnost*“, nebo také „*Report Brundtlandové*“, který zdůraznil potřebu integrace environmentálních a sociálních aspektů do ekonomického rozhodování (Brundtland, 1987). Dle něj jsou životní prostředí a pokrok dva neoddělitelné prvky. Ve snaze nestranného vědeckého posouzení problematiky ohledně změny klimatu vznikl v roce 1988 na podnět Generálního shromáždění OSN Mezivládní panel pro změnu klimatu (Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC) (Mezivládní panel pro změnu klimatu, 2023).

V devadesátých letech začaly další společnosti reportovat své aktivity ovlivňující životní prostředí a opatření přijatá ke zmírnění tohoto dopadu (Islam, 2017, s. 53). Jednalo se například o norskou firmu Norsk Hydro, nebo americkou společnost Monsanto. V roce 1992 podepsalo 154 zemí Rámcovou úmluvu OSN o změně klimatu (UN Framework Convention on Climate Change, UNFCCC) na Konferenci OSN o životním prostředí v Rio de Janeiru, kterou byl nastaven rámec pro řešení problémů spojených se změnou klimatu (Rámcová úmluva OSN o změně klimatu, 2023). Na základě této konference se udržitelný rozvoj stal mezinárodně uznávaným politickým cílem (Islam, 2017, s. 54). V roce 1997 byl k této úmluvě přijat Kjótský protokol, ve kterém se země zavázaly do roku 2012 snížit emise skleníkových plynů nejméně o 5,2 % oproti roku 1990 (Kjótský protokol k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu, 2023). V roce 1997 byla také založena nezávislá mezinárodní organizace Global Reporting Initiative (GRI), která v roce 2000 publikovala první pokyny vytvářející světový rámec pro reporting udržitelnosti (Our mission and history, 2025). Jejich směrnice začaly být široce přijímány firmami po celém světě a i v současné době tato organizace pomáhá podnikům s reportováním udržitelnosti a nastavuje společný globální narativ. V roce 1999 byl spuštěn Dow Jones Sustainability World Index, který reprezentuje top 10 % firem na základě ESG kritérií a který je i dnes uznávaným měřítkem společenské odpovědnosti (Hawn, Chatterji, Mitchell, 2017).

1.4 Začátek 21. století

Na přelomu 20. a 21. století se otázka společenské odpovědnosti více a více dostávala do popředí, pro větší společnosti se stává běžnou praxí, jelikož v ní viděly konkurenční výhodu.

V roce 2001 počala vzrůstat iniciativa Evropské komise o zavedení standardů pro vykazování udržitelnosti a vzniklo tak neziskové sdružení EFRAG (European Financial Reporting Advisory Group), jehož posláním bylo sloužit veřejnému zájmu, vyvíjet a prosazovat evropské pohledy do oblasti finančního výkaznictví (EFRAG: About us, 2025).

V roce 2022 se toto poslání rozšířilo ještě o technické poradenství ohledně evropských standardů pro udržitelný reporting.

V roce 2004 byl pod záštitou generálního tajemníka OSN, Kofi Annan, vydán report s názvem „*Who cares wins*“, jehož výsledkem byl seznam pokynů a doporučení, jak začlenit environmentální a sociální aspekty do finančních pokynů (Who Cares Wins, 2004). V tomto reportu byla také poprvé použita zkratka ESG (Atkins, 2020). V tom samém roce byl publikován pod záštitou Programu OSN pro životní prostředí tzv. *Freshfield report* (A legal framework for the integration of environmental, social and governance issues into institutional investment, 2005). Tyto dva reporty připravily základy pro vydání Principů odpovědného investování (Principles for responsible investment, PRI), které odrážejí názor možného ovlivnění investičních portfolií faktory ESG (Chesebrough, 2025). Jedná se o šest principů, jejichž dodržováním signatáři přispívají k rozvoji udržitelnějšího globálního finančního systému (About us: About the PRI, 2024). V oblasti udržitelného investování se tyto principy staly celosvětově uznávanými.

V roce 2002 se v Johannesburgu konal Světový summit o udržitelném rozvoji, kde byla přijata *Deklarace a Prováděcí plán*, ve kterých byly nastíněny činnosti a opatření, která by měla být přijata za účelem dosahování udržitelného rozvoje (World Summit on Sustainable Development, 26 August-4 September 2002, Johannesburg, 2025). Více a více společností si začalo uvědomovat, že udržitelné business praktiky jsou klíčem k dlouhodobému úspěchu (Katsoulakos et al., 2004, s. 18). To dokládá například Mezinárodní průzkum týkající se CSR provedený KPMG v roce 2002, jehož výsledkem bylo, že nefinanční reporting se již stává běžnou praxí u větších společností a 45 % z 250 největších světových společností vydávalo i zprávy z nefinanční oblasti (Katsoulakos et al., 2004, s. 18). Bylo tedy třeba, aby země zaměřily svoji pozornost také na strategický přístup k těmto novým praktikám. Tuto potřebu si uvědomoval také Evropský parlament, který v roce 2003 vydal Směrnicí o modernizaci účetnictví, kterou byla zavedena povinnost zahrnout informace ohledně zaměstnanců a životního prostředí do svých zpráv vedení, pokud jsou nezbytné pro pochopení vývoje, výkonnosti či postavení společnosti (Směrnice 2003/51/EC).

V roce 2011 byla založena Rada pro standardy udržitelného účetnictví (Sustainable Accounting Standards Board, SASB), která si kladla za cíl vytvoření společného jazyka ohledně finančních dopadů udržitelnosti pro podniky a investory (SASB Standards: About us, 2025). V roce 2022 převzala zodpovědnost za SASB Mezinárodní rada pro standardy

(ISSB – International Sustainability Standards Board) s cílem jejich udržení, rozvíjení a vylepšování.

V roce 2014 Evropský parlament přijal směrnici Non-Financial Reporting Directive (NFRD), která zakládala povinnost velkým společnostem počínajíc rokem 2017 každoročně podávat zprávy o nefinančních aspektech (Směrnice 2014/95/EU). Kritériem pro zveřejnění bylo splnění dvou ze tří kritérií:

- Celková hodnota aktiv nad 20 milionů eur
- Roční čistý obrat nad 40 milionů eur
- Průměrný počet zaměstnanců nad 500

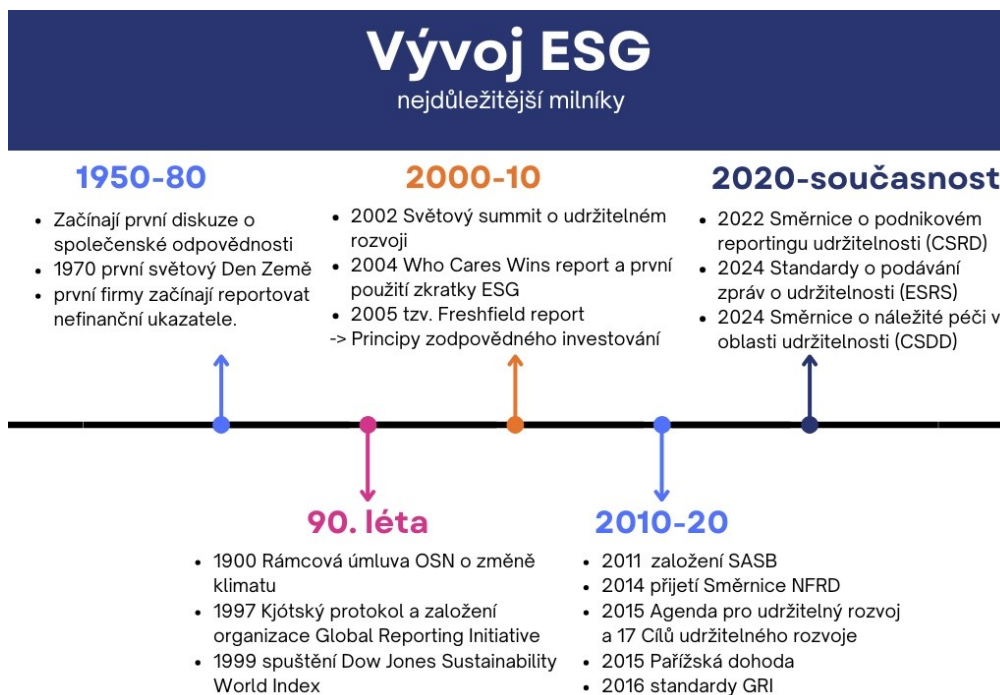
(Směrnice 2014/95/EU, art. 19.a, par. 1).

Přičemž bylo ponecháno na úsudku společnosti, které všeobecně uznávané standardy si pro vytváření zvolí (Směrnice 2014/95/EU, důvod č. 9).

V roce 2015 byla přijata Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 a spolu s ní 17 Cílů udržitelného rozvoje OSN (Sustainable Development Goals, SDGs), které představují program rozvoje na 15 let (2015-2030) a na jejichž vzniku se podílely členské státy OSN, zástupci z řad občanů, podnikatelů či akademiků (Reiterman, 2024, s. 18). Mezi tyto cíle patří například konec chudoby a hladu, zdraví a kvalitní život, kvalitní vzdělání, pitná voda, rovnost mužů a žen, důstojná práce a ekonomický růst, odpovědná výroba a spotřeba, atd. Zmíněné cíle úzce souvisí s ESG a tvoří tak určitý rámec pro jeho implementaci. V prosinci 2015 byla na konferenci OSN podepsána historická Pařížská dohoda, která stanovila dlouhodobé cíle směřující ke globálnímu snížení emisí skleníkových plynů, pravidelnému vyhodnocování jejich dosahování a poskytnutí finančních prostředků rozvojovým zemím k možnosti dosažení těchto cílů (The Paris Agreement, 2024). Mnoho standardů a návodů týkajících se ESG vydala v těchto časech také Mezinárodní organizace pro standardizaci (International Organisation for Standardization, ISO). Jedná se však spíše o dílčí standardy týkající se jednotlivých oblastí, čímž je na jednu stranu snížena přehlednost, na druhou stranu však poskytují podrobnější vhled do jednotlivých problematik (Dathe et al., 2022, s. 138).

V roce 2016 byly představeny standardy GRI, které měly společnostem pomoci chápat a podávat zprávy o udržitelném investování (The global standards for sustainability impacts, 2024). Spolu se standardy SASB patří mezi nejpoužívanější rámce reportingu udržitelnosti.

Výše popsany vývoj je dosti dlouhý a komplexní, nicméně nejen pro následující části práce je důležitým základem k pochopení nutnosti zveřejňování dat o udržitelnosti. V následujícím obrázku je pro komplexnost problematiky zobrazen přehled nejdůležitějších milníků vývoje ESG.

Obrázek 1: Vývoj ESG - nejdůležitější milníky

(Zdroj: vlastní zpracování dle Macesar, 2024, grafické zpracování dle Canva šablona Navy Modern Timeline Graph: Visuel Colonie, 2025)

1.5 Aktuální legislativní rámec

V posledních letech jsou ESG kritéria již všeobecně přijímaným pojmem, který nejenom že určuje investiční rozhodnutí, ale také ovlivňuje globální ekonomiku a formuje obchodní strategie (Macesar, 2024). Pandemie Covidu navíc do popředí přenesla důležitost sociální oblasti, tedy zdraví, ohleduplnosti mezi lidmi či práv zaměstnanců a přetvořila řadu firemních oblastí do aktuální podoby.

1.5.1 CSRD

Přední iniciativu v posledních letech v oblasti ESG přebírá Evropská unie, kdy její Rada v roce 2022 schválila Směrnici o podnikovém reportingu udržitelnosti (CSRD, Corporate Sustainability Reporting Directive), kterou byla nahrazena směrnice NFRD

(Směrnice 2022/2464). Ta rozšiřuje škálu společností, které mají povinnost zveřejňovat nefinanční report o malé a střední podniky a klade podrobnější požadavky týkající se zpracování těchto zpráv. Kritérii pro zveřejnění pro velké a střední podniky definované dle Směrnice 2013/34/EU o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, je splnění alespoň 2 následujících kritérií:

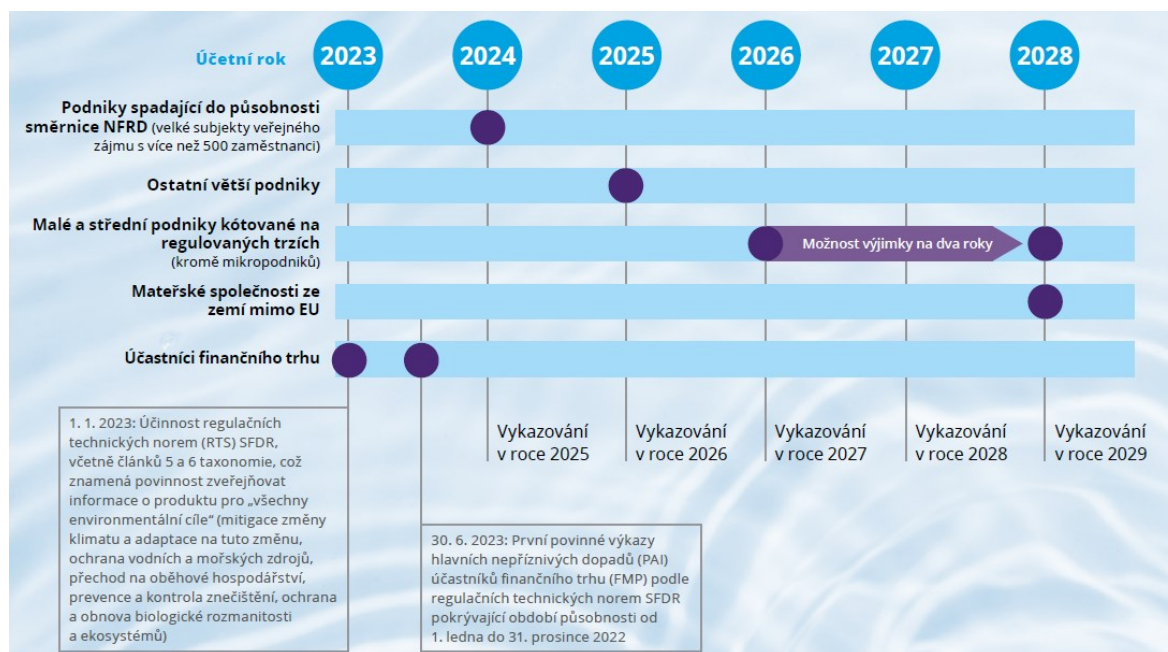
- Celková hodnota aktiv nad 20 milionů eur (cca 500 mil. Kč.)
- Roční čistý obrat nad 40 milionů eur (cca 1 mld. Kč)
- Průměrný počet zaměstnanců více než 250

(Směrnice 2013/34/EU, článek 3, odst. 3 a 4).

Malé podniky jsou potom takové, které nepřekračují dvě ze tří těchto hodnot:

- Celková hodnota aktiv 4 mil. eur
- Čistý obrat 8 mil. eur
- Průměrný počet zaměstnanců 50 (Směrnice 2013/34/EU, článek 3, odst. 2).

Směrnice CSRD se týká také společností třetích zemí vyvíjejících významnou obchodní činnost v rámci Evropské unie a zavádí povinnost auditování zpráv o udržitelnosti akreditovaným nezávislým auditorem (Machová, 2022). Jednotlivé požadavky by měly být však zaváděny postupně, tak jak je zobrazeno na následujícím obrázku. V roce 2024 se aplikace CSRD týká velkých společností, které již podléhaly vykazování dle NFRD, v roce 2025 ostatních velkých společností, které dosud NFRD nepodléhaly a v roce 2026 kótovaných malých a středních podniků a dalších institucí definovaných CSRD (Směrnice 2022/2464, odst. 5, par. 2). Zpracování těchto reportů podléhá Evropským standardům pro nefinanční reporting (European Sustainability Reporting Standards, ESRS), které jsou podrobněji rozebrány v následující kapitole.

Obrázek 2: Postupné zavádění požadavků směrnice CSRD a standardů ESRS

(Zdroj: Příručka pro vykazování udržitelnosti, 2023, s. 20)

1.5.2 ESRS

Evropské standardy pro nefinanční reporting (European Sustainability Reporting Standards, ESRS) vznikly na základě technického poradenství EFRAG (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, s. 2). Jejich cílem je poskytnout informace, které uživatelům umožní pochopit významné dopady podniku na životní prostředí a společnost, dopady otázek udržitelnosti na vývoj, výkonnost a postavení podniku a zajistit zveřejnění relevantních, spolehlivých a srovnatelných informací (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, s. 3). Jedná se o první standardy, které vyžadují standardizovaný formát odevzdávání nefinančních reportů, stejně jako je tomu například u finančního výkaznictví.

ESRS obsahují 3 kategorie standardů: průřezové, tematické a odvětvové (Obrázek 3) (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 3, odst. 4). Průřezové standardy ESRS 1 - Obecné požadavky obsahují pravidla pro vykazování a vypracování, kategorizaci standardů, charakteristiky informací a informace o přípravě a prezentaci informací o udržitelnosti. Průřezové standardy ESRS 2 - Obecné informace pak obsahují požadavky týkající se zveřejňování informací a řízení dopadů, rizik a příležitostí a jsou povinné pro všechny subjekty (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 2). Tematické standardy se týkají oblastí životního prostředí, sociálních věcí a řízení podniku, vždy pod příslušnou zkratkou E, S nebo G. Každý tematický standard obsahuje

seznam oblastí, které má firma řešit a prolínají se do nich průřezové standardy ESRS 2. Přičemž to, zda zveřejní konkrétní témata z uvedených oblastí, závisí na výstupech z posouzení dvojí významnosti podnikem (více kap. 2.3). Informace o udržitelnosti se dle ESRS uvádějí ve zvláštním oddílu zprávy vedení podniku a měly by být označeny jako prohlášení o udržitelnosti (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 16, odst. 110)

STRUKTURA STANDARDŮ ESRS

Průřezové

ESRS 1 Obecné požadavky

Struktura, pravidla, základní pojmy, obecné požadavky pro přípravu a prezentaci, dvojí významnost a její posouzení, náležitá péče, hodnotový řetězec, časové horizonty

ESRS 2 Obecné informace

Základ pro sestavení účetní závěrky - BP

BP-1 - Obecný základ pro přípravu prohlášení o udržitelnosti
BP-2 - Zveřejňování informací ve vztahu ke specifickým okolnostem

Ukazatele a cíle

MDR-M - Ukazatele v souvislosti s významnými otázkami udržitelnosti
MDR-T - Sledování účinnosti politik a opatření prostřednictvím cílů

Správa a řízení podniku - GOV

GOV-1 - Úloha správních, řídicích a dozorčích orgánů
GOV-2 - Informace poskytované těmto orgánům a otázky udržitelnosti, jimiž se zabývají
GOV-3 - Začlenění výkonnosti související s udržitelností do systémů pobídek
GOV-4 - Prohlášení o náležité péči
GOV-5 - Řízení rizik a vnitřní kontroly v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti

Strategie - SBM

SBM-1 - Strategie, obchodní model a hodnotový řetězec
SBM-2 - Zájmy a názory zúčastněných stran
SBM-3 - Významné dopady, rizika a příležitosti a jejich vztah se strategií a obchodním modelem

Řízení dopadů, rizik a příležitostí - IRO

IRO-1 - Popis postupů identifikace a hodnocení významných dopadů, rizik a příležitostí
IRO-2 - Požadavky na zveřejňování informací v ESRS, na něž se vztahuje prohlášení podniku o udržitelnosti
MDR-P - Politiky přijaté k řízení významných otázek udržitelnosti
MDR-A - Opatření a zdroje v souvislosti s významnými otázkami udržitelnosti

Tématické

Environmentální - E

ESRS E1 - Změna klimatu
ESRS E2 - Znečištění
ESRS E3 - Vodní a mořské zdroje
ESRS E4 - Biologická rozmanitost a ekosystémy
ESRS E5 - Využívání zdrojů a oběhové hospodářství

Sociální - S

ESRS S1 - Vlastní pracovní síla
ESRS S2 - Pracovníci v hodnotovém řetězci
ESRS S3 - Dotčené komunity
ESRS S4 - Spotřebitelé a koncoví uživatelé

Správa a řízení - G

ESRS G1 - Chování podniků

Obrázek 3: Struktura standardu ESRS

(Zdroj: vlastní zpracování dle Mičková, 2024, s. 11)

V rámci MDR-P Politiky přijaté k řízení významných otázek udržitelnosti jsou vytyčeny požadavky na obsah politik podniků. V následujících řádcích jsou tyto požadavky

představeny vždy z pohledu jednotlivých oblastí, tedy životního prostředí, sociální oblasti a oblasti řízení.

1.5.3 CSDDD

V červnu roku 2024 vstoupila v platnost další nová směrnice o náležité péči v oblasti udržitelnosti (Corporate Sustainability Due Diligence Directive, CSDDD) (Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2024/1760). Jejím hlavním cílem je podpora udržitelného a odpovědného chování a snahou je zajistit, aby společnosti identifikovaly a řešily nepříznivé dopady svých činností na lidská práva a životní prostředí v Evropě i mimo ni (Corporate sustainability due diligence, 2024). Mimo jiné směrnice stanovuje povinnost pro velké společnosti přijmout a implementovat plán přechodu na zmírnění změny klimatu v souladu s cílem klimatické neutrality do roku 2050 podle Pařížské dohody. Směrnice se vztahuje na velké společnosti, mateřské společnosti skupiny či společnosti s franšízovými nebo licenčními dohodami s dalšími podmínkami, které mají:

- V průměru více než 1000 zaměstnanců
- Roční čistý obrat více než 450 mil. eur

(Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2024/1760, článek 2, odst. 1).

Působnost ve vztahu k malým a středním jednotkám není požadována, nicméně ty mohou být nepřímo ovlivněny skrze dodavatelské řetězce velkých společností (Kočář, Kubíčková, 2024). Směrnice se vztahuje také na společnosti ze třetích zemí. Požadavky budou v platnost přicházet postupně od roku 2027 a dál, tedy:

- 2027 – společnosti s více než 5 000 zaměstnanci a obratem nad 1500 mil. eur
- 2028 – společnosti s více než 3 000 zaměstnanci a obratem nad 900 mil. eur
- 2029 – společnosti s více než 1000 zaměstnanci a obratem nad 450 mil. eur

(Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2024/1760, článek 37, odst. 1).

Pojem „náležitá péče“ znamená určitou prevenci, snahu o zmírnění negativních dopadů, které by mohlo mít podnikání na životní prostředí a společnost. Už ve standardech ESRS je tento pojem definován a používán v požadavcích týkajících se zveřejňování informací ohledně náležité péče ve správě a řízení, strategii a obchodním modelu, v oblasti zúčastněných stran, lidí a životního prostředí a následném monitorování úsilí (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 10, odst. 61).

Zmíněné standardy NFRD, CSRD i CSDDD tak vytváří základnu pro další kroky k udržitelnému rozvoji v rámci Evropské unie. Každý standard disponuje odlišnými parametry a podmínkami, proto je pro přehled jejich srovnání uvedeno na následujícím obrázku:

	NFRD	CSRD	CSDDD
Působnost	Obchodní společnost, která je: • velkou účetní jednotkou • subjektem veřejného zájmu • počet zaměstnanců více než 500	Obchodní společnost, která je: • velkou účetní jednotkou • malou a střední účetní jednotkou - emitent investičních CP na evropském regulovaném trhu	Obchodní společnost, která je: • velkou účetní jednotkou • mimo EU působící v EU
Kritéria	• aktiva nad 20 mil. eur • roční čistý obrat nad 40 mil. eur • průměrný počet zaměstnanců nad 500	• aktiva nad 20 mil. eur • roční čistý obrat nad 40 mil. eur • průměrný počet zaměstnanců nad 250	• roční obrat nad 450 mil. eur • průměrný počet zaměstnanců více než 1000
Standardizace informací	není	Evropské standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti	není
Umístění	výroční zpráva samostatná zpráva	samostatná část výroční zprávy	výroční zpráva
Ověření	Auditor pouze ověřuje, že byly informace poskytnuty	Auditor ověřuje pravdivost informací	Auditor pouze ověřuje, že byly informace poskytnuty

Obrázek 4: Srovnání NFRD, CSRD a CSDDD

(Zdroj: vlastní zpracování dle Kubcová, 2024)

Také oblast Mezinárodních účetních standardů nezůstává pozadu, co se týče udržitelnosti. V roce 2023 byl vydán standard IFRS S1 Obecné požadavky týkající se zveřejňování informací o udržitelnosti (IFRS S1 General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information, 2023). V tom samém roce potom také IFRS S2 Informace o klimatu, který po společnostech vyžaduje přiložení informací týkajících se rizik a příležitostí souvisejících s klimatem, které by mohly mít vliv na cashflow společnosti, náklady kapitálu či její přístup k financím (IFRS S2 Climate-related Disclosures, 2023).

1.6 Budoucnost ESG

Vzhledem k dynamičnosti celé oblasti ESG a obecně udržitelnosti je budoucnost její regulace jistě dlouhá a těžko předvídatelná. Existují však náznaky budoucího směřování ve formě legislativních návrhů týkajících se této problematiky.

Jednou z plánovaných úprav je konsolidace stávajících směrnic ESG reportingu do jednoho „Omnibus“ nařízení, kvůli snaze snížení byrokracie a počtu požadavků, které se ve

směrnicích CSRD a CSDDD často překrývají (Davies et al., 2024). V únoru 2025 byl zveřejněn první díl tohoto „Omnibus“ návrhu, který se zaměřuje především na pravidla, která představují pro podniky zbytečnou zátěž (Questions and answers on simplification omnibus I and II, 2025). Pokud bude tento návrh schválen, výrazně se zúží rozsah CSRD – nově se bude týkat pouze společností s více než 1000 zaměstnanci a obratem nad 50 milionů eur. Pro firmy pod těmito hodnotami bude vykazování dobrovolné podle zjednodušeného standardu. Tím by se snížil počet firem v působnosti CSRD o 80 % a prahové hodnoty by byly sladěny s hodnotami v CSDDD. Dále by měla být o dva roky odložena platnost požadavků na reporting společností, na které se i po změnách bude povinnost vztahovat. ESRS standardy by měly být revidovány a zjednodušeny a audit zpráv o udržitelnosti by měl zůstat pouze na úrovni tzv. „omezené jistoty“. Tyto změny by mohly přinést celkové úspory ve výši 4,4 miliardy eur a další 1,6 miliardy eur by byly ušetřeny v souvislosti s jednorázovými úsporami nákladů.

Návrh také zjednodušuje a odkládá implementaci CSDDD o jeden rok (tedy 2028). Prodlouží se povinnost pravidelného hodnocení a aktualizace povinností z jednoho roku na pět let. Snahou je snížení administrativní zátěže a lepší sladění s CSRD, zejména z pohledu malých a středních podniků, které by měly právo poskytnout pouze informace, které by odpovídaly dobrovolným standardům CSRD. Analýzy nepřímých obchodních partnerů nebudou povinné, pouze při existenci důvodného podezření na negativní dopady. Úspory v souvislosti s těmito změnami byly odhadnuty na 320 milionů eur za rok.

Ve Směrnici CSRD je také zmíněna nezbytnost jednotného digitálního formátu zpráv o udržitelnosti, na kterém společně pracují Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (European Securities and Markets Authority, ESMA) a organizace EFRAG (Směrnice 2022/2464, L 322/33, odst. 55). Evropský jednotný elektronický formát (European Single Electronic Format, ESEF) je již používán ve finančním výkaznictví podle IFRS, přičemž snahou je do něj zahrnout také vykazování udržitelnosti (Consultation Paper, 2024, s. 7). Tento formát využívá formáty XHTML pro čitelnost a XBRL/iXBRL pro strojovou čitelnost a srovnatelnost dat. Organizace EFRAG v srpnu 2024 zveřejnila digitální taxonomii, která se stane základem pro vytvoření Regulačních technických standardů (RTS) Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy (EFRAG publishes the ESRS Set 1 XBRL Taxonomy, 2024). Ten v prosinci 2024 zatím zveřejnil pouze konzultační dokument ohledně návrhů RTS, jehož cílem je získat připomínky zainteresovaných stran (Consultation Paper, 2024, s.

2). ESMA očekává, že konečný návrh Technických standardů předloží Evropské komisi ke schválení ve třetím čtvrtletí roku 2025 (Consultation Paper, 2024, s. 5).

2 HLAVNÍ POJMY SOUVISEJÍCÍ S ESG

V této kapitole jsou charakterizovány klíčové pojmy související s ESG z pohledu vykazování dle CSRD a ESRS. Jedná se o ESG, GHG Protokol a s ním spojené měření uhlíkové stopy, Princip dvojí významnosti a v neposlední řadě také Greenwashing, který představuje palčivý problém v souvislosti s důvěryhodností ESG. Tyto termíny jsou široce využívány v souvislosti s nefinančním vykazováním, jejich znalost a pochopení je tedy nezbytným prvkem pro následnou aplikaci.

2.1 ESG

Obecná definice konceptu ESG, jakož i jeho historický vývoj a legislativní zakotvení je již uveden v 1. kapitole. Rozsáhlost a širokost konceptu si však žádá detailnější pohled.

ESG představuje zkratku počátečních písmen slov Environmental, Social a Governance, což jsou základní oblasti udržitelnosti, tedy životní prostředí, sociální oblast a oblast řízení. Tento koncept se primárně zabývá přístupem firem k daným oblastem udržitelnosti a je také úzce spojen s investicemi. ESG vychází ze zodpovědného investování, jedná se tedy o určitý standard a strategii používanou při hodnocení firemního chování a finanční výkonnosti (Ting-Ting, et al., 2021). Právě finanční výkonnost hraje klíčovou roli, jelikož skóre ESG má přímý vliv na kapitálové náklady a ocenění firmy (Polley, 2022). ESG se tedy pro společnosti stává „*úvěrovým ratingem udržitelnosti*“ (Polley, 2022). Firmy tak chtějí pomocí ESG reportů sdělovat investorům a dalším zainteresovaným stranám své úspěchy v oblasti udržitelnosti, ale také environmentální, ekonomická a sociální rizika kvůli dostání závazků o transparentnosti a spolehlivosti (Matikainen, 2023, s. 9). Nejedná se pouze o etiku nazvanou jiným jménem, ale o integraci etické ohleduplnosti do obchodních rozhodnutí a investičních strategií (O'Connor, 2022, s. 28).

Oblast životního prostředí, týkající se změny klimatu zaujímá nejen ve zkratce vzhledem k závažnosti problematiky přední místo (Reiterman, 2024, s. 9). Jedná se o zastřešující oblast pojmů jako globální oteplování, emise skleníkových plynů, dekarbonizace, uhlíková stopa, biodiverzita, znečištění, ochrana přírodních zdrojů či nakládání s odpady.

Do sociální oblasti spadají dopady organizace na osoby, které mají co dočinění s danou podnikatelskou činností (Reiterman, 2024, s. 13). Sleduje tedy například zaměstnanecké podmínky, ochranu lidských práv, chudobu, vzdělání, přístup k zákazníkům, vztahy

s dodavateli, a další. Významnou roli v této oblasti sehrává dodavatelsko-odběratelský řetězec, kdy jeho jednotlivé součásti mají dodržovat dané požadavky a podnik by měl ověřovat jejich plnění.

Oblast řízení se primárně zabývá způsobem vedení a řízení organizace, kde můžeme zařadit odpovědnosti a povinnosti vedení společnosti, odměňování, antikorupční opatření, nezávislost a jiné (Reiterman, 2024, s. 14). Primárním zájmem je také správná identifikace dynamicky se měnících regulatorních povinností a jejich dodržování.

2.2 GHG Protokol

Greenhouse Gas Protocol, neboli Protokol o skleníkových plynech poskytuje standardy, pokyny, nástroje a školení pro podniky a vládu k měření a řízení emisí skleníkových plynů vedoucích k oteplování klimatu (GHG About Us, 2025). S tímto Protokolem tak spolupracují vlády, průmyslové asociace, nevládní organizace, podniky a další. Za jeho vznikem stojí partnerství mezi neziskovou organizací World Resources Institute (WRI) a World Business Council for Sustainable Development (WBCSD), neboli Světovou podnikatelskou radou pro udržitelný rozvoj. Obě tyto organizace se snaží chránit a obnovovat přírodu a zajistit tak všeobecnou prosperitu. Mezi klíčové principy vykazování patří (A Corporate Accounting and Reporting Standard, 2004, s. 7):

- **Relevance:** zajištění správnosti vykázaných informací o emisi skleníkových plynů společností, které by následně měly pomoci při rozhodování interním i externím subjektům
- **Kompletnost:** zachycení a vykázaní všech emisí a jejich následné zveřejnění
- **Konzistence:** vykazování by mělo probíhat pomocí metodiky, která zajistí sledování vývoje emisí v čase, zajištění transparency při změnách dat či vybraných metod
- **Transparentnost:** věcné řešení všech problémů, zveřejnění zdrojů všech použitých dat či výpočetní metodiky
- **Přesnost:** co největší snížení nejistot a dostatečná přesnost dat
- **Konzervativnost:** při vysoké nejistotě použitých dat je třeba použít konzervativních předpokladů, které spíše nadhodnocují vykázané emise
- **Stálost:** zavedení mechanismů pro následné sledování emisí

Protokol byl založen v roce 1998, kdy WRI zveřejnila report nazvaný „*Safe Climate, Sound Business*“, jehož hlavními výstupy bylo zjištění, že změna klimatu vytváří důvody k obavám a je třeba přistoupit k preventivním opatřením, ke kterým mohou zásadně přispět i podniky skrze zdravé, flexibilní a tržně orientované klimatické politiky (Cook, 1998). Tyto politiky potom mohou přispět k podněcování inovací a včasnost reakce snižující emise skleníkových plynů. Standardy GRI se neustále zlepšují a nyní již existují standardy univerzální, sektorové a standardy zaměřující se na určitou oblast. I když jsou standardy poskytované GRI velmi podrobné a promyšlené, vždy je třeba mít na paměti, že se jedná pouze o rámce a jednotlivé organizace reportují samy sebe, čímž může být přesnost dat vždy určitým způsobem zkreslená a méně spolehlivá (Hill, 2020, s. 172). Další spočívají také v rozdílnosti aplikace napříč zeměmi, jednotnost reportingu ve všech odvětvích potom může vést k opomenutí důležitých či nevýznamných faktorů (Hill, 2020, s. 175).

2.2.1 Měření uhlíkové stopy pomocí GHG Protokolu

K Protokolu byla také vyvinuta sada výpočtových nástrojů a standardů, které mají pomáhat společnostem nejen při výpočtu jejich emisí skleníkových plynů, ale také k měření přínosů, které již ve vztahu ke zmírňování klimatu podnikly. Zaměřené jsou například na identifikaci příležitostí ke snížení emisí v dodavatelském řetězci, nastavení rámců pro reportování emisí skleníkových plynů ve městech, atd. V případě nefinančního reportingu dle standardu ESRS je vyžadován tzv. Corporate Standard (A Corporate Accounting and Reporting Standard, 2004), který obsahuje požadavky a návody na zveřejňování emisí na úrovni podniků. Ve standardu je výpočet emisí skleníkových plynů postaven na rozdělení zdrojů dle rozsahu (Scope 1, 2 a 3):

- **Scope 1**

Zde je zahrnuta identifikace **přímých** emisních zdrojů, které daná společnost vlastní nebo kontroluje, v oblastech stacionárního spalování (kotle, pece, motory), emisí z dopravních prostředků či procesních emisí (emise fyzických a chemických procesů).

- **Scope 2**

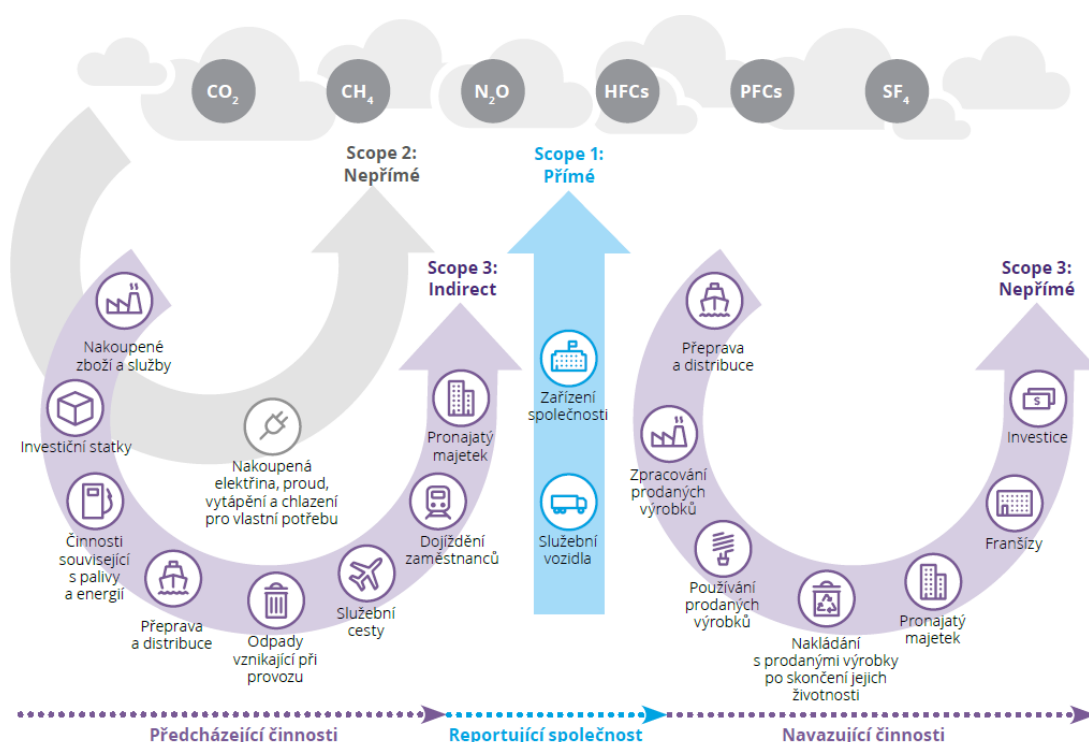
V rámci tohoto bodu jsou určeny **nepřímé** emisní zdroje vyplývající ze spotřeby nakupované elektřiny, tepla a páry.

- **Scope 3**

V rámci scope 3 jsou identifikovány **ostatní nepřímé emise** ve vztahu k dodavatelskému a spotřebitelskému řetězci a emise, které nejsou zahrnuty ve Scope 1 a 2.

(A Corporate Accounting and Reporting Standard, 2004, s. 25).

Přičemž standard ESRS ještě kromě těchto tří rozsahů požaduje výpočet také celkové emise skleníkových plynů, která se získá součtem rozsahů 1, 2 a 3 (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, příloha I., s. 95, AR 47).

Obrázek 5: Přehled jednotlivých rozsahů (scopes)

(Zdroj: Příručka pro vykazování udržitelnosti, 2023, s. 64)

Obecně platí, že všechny podniky, na které se požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, by měly vykazovat emise skleníkových plynů z rozsahu 1 a 2. Ovšem podniky s méně než 750 zaměstnanci mohou vynechat údaje o emisích skleníkových plynů z rozsahu 3 v prvním roce uplatňování standardů pro vykazování udržitelnosti (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 30).

V rámci samotné kalkulace je potom nejrozšířenější přístup výpočtu pomocí emisních faktorů, což jsou vypočtené poměry, které udávají míru uvolnění emisí skleníkových plynů

při dané aktivitě emisního zdroje (A Corporate Accounting and Reporting Standard, 2004, s. 41).

2.3 Princip dvojí významnosti

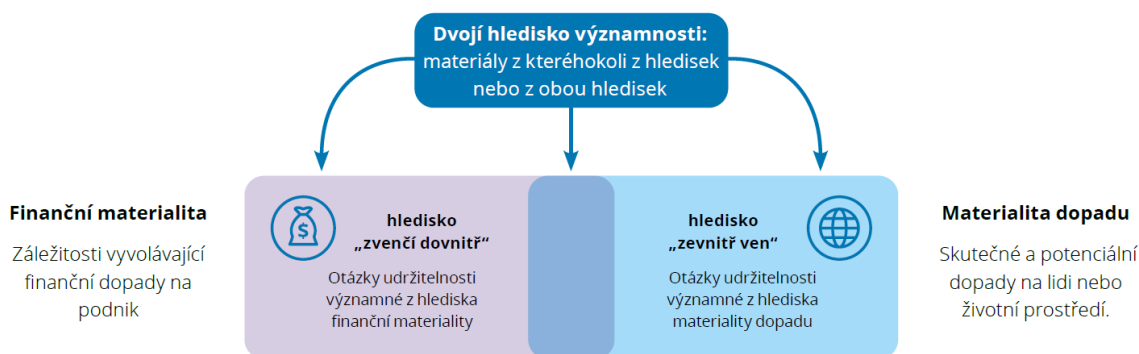
Obecně můžeme jako významnou informaci označit takovou, která s největší pravděpodobností ovlivní závěry zainteresovaných stran při zvažování dané informace (Hunrja, Hussainey, 2024, s. 7). Koncept významnosti bývá často zmiňován v souvislosti s auditem, v jehož procesu hraje důležitou roli, ovšem může být napasován do různých konceptů (Hunrja, Hussainey, 2024, s. 7). Dále má své místo obecně v reportingu, přičemž u finančního výkaznictví bývá zaměřován více na rizika a průběžnou výkonnost, zatímco v oblasti udržitelnosti řeší primárně strategii, zapojení zainteresovaných stran s cílem zvýšení důvěryhodnosti a transparentnosti (Hunrja, Hussainey, 2024, s. 8).

Princip dvojí významnosti (Double materiality assessment) je jedním z přístupů ESRS, kdy je od společností požadována identifikace významných dopadů, rizik a příležitostí (Příručka pro vykazování udržitelnosti, 2023, s. 48). Podle GRI se snaží primárně poukazovat na propojenost finančního výkaznictví a reportingu udržitelnosti (Double materiality: The guiding principle for sustainability reporting, 2024). Jedná se o jakýsi základní pilíř, filtr a klíčový krok v určení, která témata jsou pro danou entitu z pohledu její činnosti relevantní. V tomto kontextu rozlišujeme dva rozměry dvojí významnosti:

- **Významnost dopadů** – v tomto rozměru se významnost určuje z pohledu významných skutečných či potenciálních dopadů a rizik podniku na lidi a životní prostředí. Jedná se o činnosti přímo související s vlastními činnostmi, výrobky a službami organizace, hodnotovým řetězcem i obchodních vztahů (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, příloha I., s. 7, odst. 43).
- **Finanční významnost** – zde se významnost určuje z pohledu vyvolání významných finančních dopadů na vývoj podniku, peněžní toky, finanční pozici a výkonnost či náklady na kapitál (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 8, odst. 47-48). Tato perspektiva je přitom sladěna s posuzováním významnosti dle IFRS (Příručka pro vykazování udržitelnosti, 2023, s. 48).

Závažnost dopadů je zde identifikována z pohledu jeho míry, rozsahu a nenapravitelnosti (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 8, odst.

45). Směrnice také stanovuje, že pokud podnik není schopen kontrolovat činnosti hodnotového řetězce a obchodních vztahů, může tyto informace odhadnout pomocí odvětvových průměrů a jiných zástupných údajů (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 12, odst. 69). Je však potřeba, aby předtím vynaložil potřebné úsilí k získání těchto informací a toto úsilí popsal. Princip tohoto přístupu dobře ilustruje níže přiložené schéma:

Obrázek 6: Princip dvojí významnosti

(Zdroj: Příručka pro vykazování udržitelnosti, 2023, s. 48)

Ačkoliv standard ESRS neposkytuje návod, jak významnost posuzovat, společnosti se mohou řídit standardy a rámci již zmíněných organizací, jako je například GRI. Obecně však existují 4 základní kroky k jejímu určení (Unpacking the Double Materiality Assessment Under the E.U. Corporate Sustainability Reporting Directive, 2024, s. 2):

- 1) Identifikace obchodních aktivit, i těch v hodnotovém řetězci
- 2) Identifikace dopadů, rizik a příležitostí (Impacts, Risks and Opportunities, IROs)
- 3) Určení, které IROs jsou významné
- 4) Uzavření a příprava dokumentace

Výstupy posouzení dvojí významnosti by měly být poté konzultovány také se stakeholdery dané společnosti, jelikož na tomto dialogu by mělo být posouzení významnosti založeno (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I, s. 22, AR 9 (a)).

2.4 Greenwashing

Jako tzv. „greenwashing“ bývá označován druh činnosti, kdy je společnost představována jako ekologicky a sociálně odpovědná, ovšem s nízkou snahou této odpovědnosti dostát (Hill, 2020, s. 32). Greenwashing tedy z podstaty věci může nabývat různých podob, od nastavení cílů, které není možné splnit, absence snahy je jakkoliv plnit, až po zavádějící informace týkající se oblastí ESG. Analýza zkoumající fenomén greenwashingu pomocí systematické literární rešerše přišla se dvěma kategoriemi tohoto počínání, a sice greenwashing tvrzení a greenwashing provedení (De Freitas Netto et al., 2020, s. 7).

První typ se týká falešného tvrzení či argumentování ohledně ekologických přínosů produktu, přičemž dle míry falešnosti pak lze rozlišit: vágní tvrzení, opomenutí nezbytných informací k posouzení pravdivosti tvrzení, zjevnou lež či kombinace uvedených (De Freitas Netto et al., 2020, s. 8).

Druhý typ se týká používání prvků naznačujících spojení s přírodou, jako například obrázky, které zahrnují zelenou či modrou barvu, zvuky přírody, pozadí s přírodními scénériemi, obnovitelnými zdroji energie a podobně (De Freitas Netto et al., 2020, s. 10).

Tento pojem byl poprvé použit v roce 1986, kdy Jay Westervelt poukázal na praktiky hotelového průmyslu propagujícího opětovné použití ručníků (De Freitas Netto et al., 2020, s. 6). Jedná se o palčivý problém, jelikož se tímto snižuje důvěryhodnost ESG obecně, jakož i důvěra samotných investorů (O'Connor, 2023, s. 61). Právě jedním z cílů směrnice CSRD je tento problém co nejvíce omezit v rámci snahy o spolehlivost a transparentnost zveřejňovaných informací.

3 ESG VE VYBRANÝCH ZEMÍCH

Přestože se Evropská unie v posledních letech snaží sjednotit přístup k CSR a nefinančnímu reportování, je zřejmé, že přístupy zemí na jiných kontinentech se budou lišit. Tyto rozdíly vycházejí primárně z jejich diametrálně odlišných ekonomických, historických, kulturních, právních a sociálních zvyklostí či odlišné míře rozvinutosti problematiky.

Podle průzkumu Richarda Welforda z roku 2005, který porovnával 20 prvků vztahujících se k CSR mezi Evropou, Severní Amerikou a Asií, existuje souvislost mezi ekonomickým rozvojem země a rozvojem CSR (Welford, 2005, s. 17). Při porovnávání jednotlivých prvků potom Asie vždy za Amerikou a Evropou zaostávala, přičemž největší rozdíl bylo vidět například u oblastí týkajících se spravedlivé mzdy či odborného vzdělání (Welford, 2005, s. 40). Země Evropy a Ameriky dosahovaly povětšinou stejných výsledků, přičemž Evropa v jednotlivých prvcích spíše dominovala.

V následujících podkapitolách bude přiblížen přístup k ESG v zemích, kde vybraná společnost působí. Jedná se o USA, jakožto silnou ekonomiku, Nizozemsko, ve kterém sídlí mateřská společnost a pro celkovou ucelenost nakonec také přístup České republiky.

3.1 USA

Společenská odpovědnost firem má v Americe dlouhé historické kořeny. Avšak i navzdory tomuto faktu je reportování ESG v této zemi stále spíše dobrovolnou činností firem. Podle O'Connorové zaostává USA v řadě klíčových oblastí ESG (2022, s. 149). Jedná se například o jedinou zemi OECD, která nemá legislativně regulovány sociální potřeby, jako je například rodičovská dovolená, regulace pracovního práva zaměstnanců pokulhává v oblastech dovolené, vyplácení odstupného či poskytování zdravotnických služeb (O'Connor, 2022, s. 150).

Z výše uvedené historie vyplývá, že jedny z prvních regulačních snah pocházely právě z iniciativ amerických zákonodárců. Byly to Spojené státy a podpis prezidenta Nixona, který dal v roce 1969 zelenou prvnímu zákonu o životním prostředí v USA, tzv. National Environmental Policy Act (NEPA), kterému se někdy přezdívá jako „Magna Charta“ federálních zákonů o životním prostředí (Welcome, 2025). Zavázaly se tak k podpoře podmínek umožňujících lidem a přírodě žít v harmonii se sociálními, ekonomickými a dalšími potřebami současných i budoucích generací. V průběhu let však často záleželo na vedení vlády USA, jelikož přístupy jednotlivých prezidentů se v průběhu let různily v závislosti na politické orientaci či aktuálním mezinárodním přístupům. Například

prezidenti jako Roosevelt a jeho New Deal, Nixon zakládající Agenturu pro ochranu životního prostředí (EPA), či Obama s programem Clean Power Plan byli aktivní v zavádění a podpoře environmentálních politik. V posledních letech se k tomuto přístupu přidal také prezident Joe Biden (President Biden's Historic Climate Agenda, 2021). Naopak prezidenti jako Reagan či Trump se spíše zaměřovali na deregulaci ve prospěch ekonomických zájmů.

Aktuální legislativní vývoj naznačuje, že i americké společnosti budou mít povinnost některé informace zveřejňovat. V květnu roku 2024 vstoupilo v platnost tzv. Finální pravidlo americké Komise pro cenné papíry a burzy, které bude od registrovaných společností vyžadovat uvedení informací ohledně klimatu ve svých výkazech a výročních zprávách za rok 2025 (The Enhancement and Standardization of Climate-Related Disclosures for Investors, 2022). Pravidla vychází z rámce TCFD (Task Force on Climate-related Financial Disclosure) a konceptů vytvořených GHG Protokolem, což napomůže srovnatelnosti také mezi společnostmi v cizích zemích. V posledních letech také kroky směrem k povinnému reportování CSR podnikají jednotlivé americké státy jako například Kalifornie, New York či Illinois (Hardy, 2024). Některé další státy potom disponují spíše specifickými zákony ve vztahu k lidským právům, životnímu prostředí či pracovním podmínkám.

Stejně jako v Evropské unii, i v Americe mají nevládní organizace velký vliv na vývoj společenské odpovědnosti a hrají tak nezaměnitelnou roli co se týče propagace a podpory CSR. Můžeme zde například znovu zmínit instituci GRI (Global Reporting Initiative), neziskovou organizaci Ceres podporující přechod k čistší, spravedlivější a udržitelné ekonomice či Social Accountability International (SAI) prosazující lidská práva a mnoho dalších.

3.2 Nizozemsko

Nizozemsko má dlouhodobě silnou tradici v oblasti udržitelnosti a ochrany životního prostředí. V rámci Evropské unie se země řadí mezi lídry v oblasti implementace politik zaměřených na snižování emisí, podporu obnovitelných zdrojů energie a efektivního hospodaření s přírodními zdroji (Žižková, Beneš, 2023). V roce 2025 se země dostala dokonce na 5. místo dle Indexu výkonnosti změny klimatu (Climate Change Performance Index, CCPI) díky vysokému hodnocení v oblastech obnovitelné energie a emisí skleníkových plynů (Netherlands, 2025).

Požadavky týkající se udržitelnosti jsou v Nizozemsku vymáhány primárně skrze tři cesty: národní, evropskou legislativou a mezinárodními smlouvami (Roles and

responsibilities of Central Government, 2025). V národní legislativě zaujímá přední postavení Zákon o ochraně životního prostředí, který představuje komplexní právní rámec pro řízení životního prostředí na úrovni státu, regionů a obcí (Environmental Management Act, 2025). Stanovuje nástroje pro environmentální plánování, regulaci emisí, posuzování vlivů na životní prostředí a environmentální reporting. Vymáhání pravidel zajišťuje inspektorát pro životní prostředí ve spolupráci s obcemi, policií a soudním systémem. Zmíněný zákon je přitom postaven na evropské legislativě a požadavcích (EU legislation, 2025). Otázky ESG jsou od roku 2022 součástí Kodexu správy a řízení společností v Nizozemsku, který stanovuje pravidla pro řízení firem a vztahy mezi vedením a akcionáři (Batist, Keijzer, 2025, 1.1).

Aktivní podpora udržitelného chování firem v Nizozemsku plyne také ve velké míře z finančního sektoru. Banky nabízejí „zelené“ hypotéky, úvěry a další produkty vázané na ESG (Oriji, Babiy, 2024). Také vláda skrze právní pobídky jako jsou daňové úlevy pro udržitelné investice podporuje zelené financování. Ve vztahu k národním klimatickým cílům mají banky povinnost zohledňovat uhlíkovou stopu projektů a společností, které financují. Takto vyvíjený tlak nepramení pouze z požadavků zákonodárců, ale také z organizací podporujících udržitelnost. Například v roce 2019 organizace Přátelé Země Nizozemsko spolu s dalšími nevládními organizacemi obvinili společnost Shell z přispívání ke změně klimatu vysokými emisemi oxidu uhličitého a požadovali jejich snížení o 45 % do roku 2030 a do roku 2050 dosáhnout nulových emisí (Milieudefensie st al. v. Royal Dutch Shell plc., 2019). Podobně byla v roce 2024 napomenuta Banka ING. Tyto soudní spory vytvářejí silný právní a společenský tlak na ostatní podniky, zejména na energetické společnosti, banky a investory.

Přístup Nizozemska k udržitelnosti může být pro mnohé ostatní země inspirací. Země zaujímá progresivní a ambiciózní přístup k ESG, což se projevuje jak v právním rámci, tak v podnikové praxi.

3.3 Česká republika

V České republice pochází velká část regulací vztahující se k ESG z Evropské unie (Mariničová, 2023). Nejvýznamnějším rámcem je nyní společný rozvojový program Agenda 2030, na základě které přijala Česká republika v roce 2017 Strategický rámec Česká republika 2030, který přenáší již zmíněných 17 Cílů udržitelného rozvoje do českého prostředí (Strategický rámec Česká republika 2030, 2025). Z počátku přistupovaly české

firmy k ESG dobrovolně, postupem času a s přijetím směrnic jako NFRD a CSRD se tento přístup měnil a stouplo také povědomí o ESG.

V roce 2021 pod směrnicí NFRD spadalo pouze asi 25 korporací (Gregor, 2021). Vyplývá to z výzkumu Frank Bold, který analyzoval přístup 250 evropských korporací k reportingu, přičemž 13 společností bylo českých. Jednalo se například o společnosti: Komerční banka, ČEZ, Škoda auto či Kofola. Analýza zahrnovala také firmy z Polska, Německa a Španělska. České společnosti v reportování emisí skleníkových plynů a popisu procesu due diligence v oblasti lidských práv však výrazně zaostávají (Gregor, 2021). 62 % českých firem vůbec neidentifikovala rizika, která přináší klimatická změna a pouze jedna společnost zveřejňovala rizika v oblasti lidských práv.

S postupem let se však přístup českých firem zlepšuje a s novou směrnicí CSRD se stále více firem o tuto problematiku zajímá a dokonce ji bere jako motivaci ke zlepšení obchodního modelu a firemní kultury, nikoliv jako povinnost. Vyplývá to z výzkumu z roku 2023, který na základě kvantitativních a kvalitativních dat zkoumal, zdali jsou firmy na českém trhu připraveny na implementaci ESG reportingu od roku 2024 (Chromík, 2023). Z výzkumu však dále vyplynulo, že u 66 % dotazovaných společností vůbec neproběhla implementace nefinančního reportingu a pouze 60 % velkých společností dostala nařízení vyplývajícího z NFRD. Problémem však je dle autora absence sankčních rámců při nesplnění tohoto nařízení, společnosti se tak „pouze“ vystavují hrozbě poškození reputace na trhu (Chromík, 2023, s. 63).

V srpnu roku 2024 vláda České republiky schválila novelu zákona o účetnictví a novelu zákona o auditorech, která navázala na předchozí snahy implementace CSRD do české legislativy (Mikulenka, 2024). Již v předchozí verzi byla zahrnuta povinnost ohledně publikování zprávy o udržitelnosti týkající se účetních jednotek, které jsou obchodní společnostmi, spořitelním, úvěrním družstvem, nebo pojišťovnou, přičemž se jedná o:

- Velkou účetní jednotku, nebo
- Střední či malou účetní jednotku emitující investiční cenné papíry přijaté k obchodování na evropském regulovaném trhu (Mikulenka, 2024).

Nynější verze však obsahuje změnu definic účetních jednotek, kdy velká účetní jednotka je definována tak, že k rozvahovému dni překračuje alespoň 2 z uvedených hodnot:

- a) Aktiva celkem 600 mil. Kč (předtím 500 mil. Kč)
- b) Roční čistý obrát 1 200 mil. Kč (předtím 1 000 mil. Kč)

c) Průměrný počet zaměstnanců 250

Střední účetní jednotka je potom ten subjekt, který nepřekračuje alespoň 2 z výše uvedených hodnot. Malá účetní jednotka nepřekračuje alespoň 2 z níže uvedených hodnot:

- a) Aktiva celkem 120 mil. Kč (předtím (100 mil. Kč)
- b) Roční čistý obrat 240 mil. Kč (předtím 200 mil. Kč)
- c) Průměrný počet zaměstnanců 50

(Mikulenka, 2024).

V novele zákona o auditorech potom byla zahrnuta ustanovení ohledně povinnosti ověření zprávy o udržitelnosti auditorem či náležitosti písemné Zprávy auditora o jejím ověření.

Česká republika tedy snahy o implementaci CSRD již projevila. Vzhledem k uvedeným průzkumům je však třeba usilovat o zvýšení povědomí o pozitivních aspektech ESG reportingu s ohledem na podnikání a vyvracet mýty, které ve společnosti kolují a motivovat tak společnosti nejen k plnění legislativních požadavků.

4 NEFINANČNÍ REPORTOVÁNÍ Z FINANČNÍHO POHLEDU

Již název nefinančního reportingu napovídá, že se týká nefinanční oblasti informací. Důsledkem toho se může objevit mylná představa, že nefinanční údaje s finančními nesouvisují (Glazerman, Cohen, 2020, s. 108). Jedná se však o provázané koncepty, jejichž blízkost se postupem času více a více projevuje. Ať už v oblastech finančních nákladů či výnosů vyplývajících z této oblasti, tak také v nejnovějších přístupech ke kontrole nefinančních reportů.

V této kapitole je pohled zaměřen na finanční stránku nefinančního reportování. Nejprve na různé teoretické přístupy pojící se k nefinančnímu reportování, jeho vlivu na finanční výkonnost firmy, spojitost s náklady na kapitál a nakonec jsou shrnuty obecné náklady a benefity ESG.

4.1 Teoretické přístupy

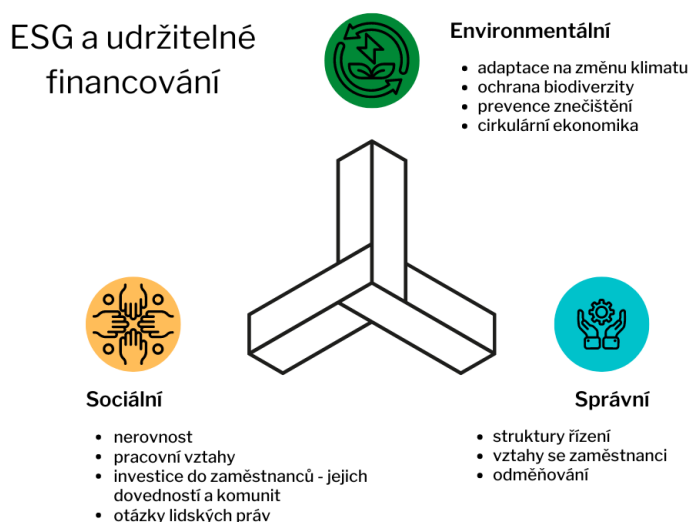
K nefinančnímu reportování se v literatuře vztahuje řada teorií. Nejvýznamnějšími a nejvíce zmiňovanými teoriemi jsou teorie stakeholderů a teorie legitimacy, ostatní se již do finanční oblasti organizací tolik neprolínají.

Teorie stakeholderů se vyvíjela v rámci stejných myšlenek jako společenská odpovědnost, tedy že by podnik měl lépe vnímat prostředí, ve kterém působí (Částek, 2010, s. 63). Stakeholderi jsou dle Freemana skupiny, na jejichž podpoře závisí existence organizace, tedy například akcionáři, zaměstnanci, zákazníci, dodavatelé, věřitelé či společnost (Freeman, Reed, 1983, s. 89). Ovšem stakeholderi chtějí pro své rozhodování o tom, kterou organizaci budou podporovat, co nejlepší informace. V tomto smyslu hraje velkou roli právě také nefinanční reportování. Podle průzkumu EY využívalo v roce 2022 zveřejněné informace ESG v rámci svého investičního rozhodování 99 % dotázaných investorů (Corson; Bell, 2022). Informace o udržitelnosti tak slouží k pochopení jejich dopadu na výkonnost podniku, ovšem požadavky stakeholderů ohledně transparentnosti často nebývají naplněny. Teorie stakeholderů tedy vychází z předpokladu, že ESG může zlepšit pověst organizace, důvěru a spolupráci se zainteresovanými stranami (stakeholdery), předejít informační asymetrii a snížit náklady na kapitál (Moussa; Elmarzouky, 2024).

Slovo legitimita znamená něco, co odpovídá stanoveným pravidlům či normám, přesvědčením, praktikám a postupům uznávaným konkrétní skupinou (Jost; Major, 2001, s. 33). ESG je v tomto smyslu právě tím, co je přijímáno a je v souladu s přesvědčeními nynější společnosti. Přesněji řečeno organizace chce zajistit, aby její činnost byla v souladu právě

s přesvědčeními a hodnotami přijímanými ve společnosti, čímž si získávají potřebnou legitimitu a tím důvěru společnosti jako celku (García-Meca et al., 2024). Zveřejnění ESG tedy může zvýšit společenskou legitimitu, snížit sociální a politické náklady a také náklady kapitálu (Moussa; Elmarzouky, 2024). Tato teorie tedy poukazuje na to, že firma musí kromě stakeholderů brát v potaz také společenské uznání k udržení své udržitelné činnosti (Hunrja; Hussainey, 2024, s. 230).

Nefinanční reporting je dnes již důležitou součástí přístupu zvaného „*udržitelné finance*“, jimiž se rozumí zohlednění základních pilířů ESG v oblasti investičního rozhodování ve finančním sektoru (Overview of sustainable finance, 2025). V tomto kontextu jsou jednotlivé pilíře ESG brány z pohledu firmy, jak lze vidět na Obrázek 7:

Obrázek 7: ESG a udržitelné financování

(Zdroj: vlastní zpracování na základě Overview of sustainable finance, 2025, grafické zpracování dle Canva šablona Yellow Colorful Minimalist Business Pillars Strategy Graph: elversa, 2025)

4.2 Vliv ESG na finanční výkonnost firmy

Existuje mnoho studií zabývajících se otázkou, zda má ESG vliv na finanční výkonnost firmy. Například studie z Německa k výzkumu použila data z největších společností kótovaných na burze German Prime Standard mezi lety 2010-2014 a snažila se analyzovat vztah mezi ESG výkonností a rentabilitou aktiv a Tobinovým Q (Velte, 2017). Výsledkem bylo, že ESG má pozitivní dopad na rentabilitu aktiv, ale nemá vliv na Tobinovo Q. Přičemž

nejvýraznější vliv na finanční výkonnost má faktor řízení ve srovnání s faktory sociálními a environmentálními. Dalším zjištěním bylo, že zvýšené riziko firmy vede ke snížení výkonnosti ESG. K podobným výsledkům došel také Ahmad et al., kteří zkoumali dopad ESG na finanční výkonnost firem ve Velké Británii (2021). Za použití vzorku 351 firem z Indexu FTSE350 z dat mezi lety 2002-2018 dospěli k závěru, že dopad ESG na tržní hodnotu a zisk na akcii firem je pozitivní a významný. Také pozitivní vliv ESG na finanční výkonnost byl potvrzen, ovšem výsledky týkající se jednotlivých kategorií byly spíše smíšené. Navíc bylo zjištěno, že určitý dopad na vztah ESG a finanční výkonnost společnosti má také velikost firmy. Fakt, že dobrý výkon ESG může zlepšit finanční výkonnost, byl potvrzen také na datech z Číny zahrnující pět hlavních čínských energetických skupin (Zhao et al., 2018). Ke stejnému závěru došel také Chen et al., kteří použili celosvětová data firem z let 2011-2020 (2023). Nakonec Friede, Busch a Bassen vytvořili shrnující studii, která analyzovala 2 200 studií zabývajících se otázkou vztahu mezi finanční výkonností a ESG reportingem (2015). Výsledkem bylo, že u 90 % studií je tento vztah pozitivní, tedy ESG má pozitivní vliv na finanční výkonnost firmy, přičemž častěji byl tento vztah nalezen u studií empirických a zdá se být v průběhu let stabilní. Největší podíl pozitivních aspektů pak byl potvrzen u kategorie související s řízením a také u kategorie životního prostředí.

Lze tedy obecně říci, že zveřejňování informací o ESG většinou pozitivně ovlivňuje finanční výkonnost firem a hraje tak roli v cestě za lepšími finančními výsledky, vyšší konkurenční výhodou a stabilitou na trhu. Ovšem je třeba si klást otázku, zda je tato finanční výkonnost ovlivněna opravdovou snahou firem tvořit lepší svět, nebo pouze legislativně nařízenou povinností reportovat či popularitou, kterou ESG v posledních letech skokově nabyla a která může dříve či později postupně odeznít. Poslední studie totiž naznačují, že po několikaletých silných finančních výnosech nadvýkonnost ESG klesá (O'Connor, 2022, s. 164). Lepší interpretací vlivu ESG na finanční výkonnost firmy je tedy spíše fakt, že dobré ESG strategie mohou zabránit periodickému, nebo dokonce trvalému úpadku skrze zmírnění negativních externalit (O'Connor, 2022, s. 165).

4.3 ESG a náklady na kapitál

V literatuře je často zmiňován také vztah mezi ESG a náklady na kapitál. Například studie, která zkoumala vztah mezi ESG a náklady na kapitál v americkém zdravotnictví mezi lety 2016-2020 potvrdila, že ESG a jeho kategorie řízení (governance) se promítají do vážených průměrných nákladů kapitálu a jeho složky nákladů vlastního kapitálu (Piechocka-Kaluzna et al., 2021, s. 679). Khanchel & Lassoued se snažili analyzovat dynamické chování

zveřejňování ESG a jeho vliv na náklady na kapitál (Khanchel, Lassoued, 2022). Pomocí dat zachycujících 430 amerických firem kótovaných Indexem S&P 500 mezi lety 2011-2019 došli k výsledku, že jednotlivé kategorie mají odlišný efekt. Kategorie řízení snižuje náklady na kapitál v prvních letech, později je však začíná zvyšovat. Kategorie týkající se sociálních aspektů tyto náklady zvyšuje a kategorie týkající se environmentálních aspektů nejprve náklady na kapitál snižuje a později na ně již vliv nemá.

Výsledky studie, která zkoumala vztah mezi ESG a náklady na kapitál na datech největších evropských firem vedených na STOXX Euro 600 mezi lety 2002-2018, potvrzují, že lepší výkonnost ESG je spojena s nižšími náklady na kapitál, ale naopak s vyššími náklady na dluh (Goncalves et al., 2022). Moussa & Elmarzouky zkoumali tento vztah na firmách Velké Británie indexované v FTSE All-Share Index mezi lety 2014-2018 (Moussa; Elmarzouky, 2024). Výsledkem bylo, že vykazování ESG pozitivně a významně ovlivňuje náklady na kapitál.

4.4 Kontrola ESG

Jak již bylo dříve zmíněno, jedním z požadavků směrnice CSRD je povinnost ověření zpráv o udržitelnosti externím auditem, tzv. Sustainability assurance. Tedy tak jak podléhají auditu finanční výkazy a zprávy o vedení, tak budou podléhat také zprávy o udržitelnosti. Povinností auditora je tak vydání výroku o tom, zda je zpráva o udržitelnosti v souladu s požadavky EU (Směrnice 2022/2464, L 322/34, Odst. 60). Zmíněnou podmínku musí společnosti splnit nejpozději do 1. října 2028. Do tohoto data se Komise zavazuje k přezkoumání koncentrace trhu nabízejícího ověřování udržitelnosti a plánuje posoudit právní opatření a legislativní návrhy k vytvoření jednotných standardů pro ověřování (Směrnice 2022/2464, článek 26a, odst. 3). Tyto požadavky podle směrnice CSRD pomohou zajistit propojení a konzistenci mezi finančními a nefinančními informacemi (Směrnice 2022/2464, L 322/35, Odst. 61). Směrnice také stanovuje, že audit musí provést nezávislá organizace, načež jsou zde zmíněny doporučení pro členské státy, které by měly například stanovit požadavky k zajištění kvality a konzistenci výsledků ověření zpráv o udržitelnosti (Směrnice 2022/2464, L 322/36). Posouzení správnosti nezávislou organizací tak zajistí věrohodnost zveřejňovaných informací. Dále by měly být stanoveny požadavky na vzdělání, školení a zkoušky, profesní etiku, objektivitu, důvěrnost poskytovatelů ověřovacích služeb, jakož i na ohlašování nesrovnalostí a řešení sankcí.

Ověřování výkazů ESG se postupně stává standardní obchodní praxí, což potvrzuje studie CAQ, podle které se počet společností S&P 500, nechávající si zkontrolovat své ESG

výkazy zvýšil, mezi lety 2021 a 2022 to bylo o 6 % (S&P 500 ESG Reporting and Assurance Analysis, 2024). Auditoři poskytující tato ověřování se tak stávají důležitým subjektem v rámci ESG, což si Komise velmi dobře uvědomuje a proto odkazuje na budoucí snahu zajistit zvyšování kvalit auditu (Směrnice 2022/2464, L 322/35, Odst. 61). Rozlišuje se mezi dvěma typy zakázek o ověřování: zakázky poskytující omezenou jistotu a zakázky poskytující přiměřenou jistotu (Směrnice 2022/2464, Odst. 60). Zakázky poskytující omezenou jistotu obsahují méně testů, jsou zaměřeny spíše na soulad výkazu s požadavky. Zakázky s přiměřenou jistotou zajistí hlubší kontrolu všech procesů a operací ve firmě, posouzení interních kontrol a věcnou správnost. Směrnice zatím vyžaduje ověření na základě zakázky poskytující omezenou jistotu, nicméně postupný přechod na podrobnější ověření je nevyhnutelný.

Nejčastěji používaným standardem při ověřování je Mezinárodní standard pro ověřovací zakázky ISAE 3000 – ověřovací zakázky, které nejsou auditem ani prověrkou historických finančních informací (ISAE 3000 Ověřovací zakázky, které nejsou auditem ani prověrkou historických finančních informací, 2015). Cílem je získat jistotu (přiměřenou či omezenou) zda ověřované informace neobsahují významnou nesprávnost, vyvodit závěr o výsledku hodnocení v písemné zprávě a podat další informace, které tento standard vyžaduje (ISAE 3000 Ověřovací zakázky, které nejsou auditem ani prověrkou historických finančních informací, 2015, s. 5). Standard dále obsahuje požadavky k realizaci ověřovací zakázky dle ISAE, řízení kvality – tedy charakteristika partnera odpovědného za zakázku, jeho týmu, popis plánování a provádění zakázky, vyhotovení zprávy a další. Dále existuje standard ISAE 3410 pro zakázky spočívající v ověření emisí skleníkových plynů, který kontroluje správnost výkazu emisí skleníkových plynů a popisuje postup jeho ověřování až po vydání zprávy auditora (ISAE 3410 Zakázky spočívající v ověření výkazů emisí skleníkových plynů, 2013). Zastřešujícím standardem by však měl být standard ISSA 5000 Obecné požadavky pro ověřování zpráv o udržitelnosti a následné změny ostatních standardů IAASB (ISSA 5000 General Requirements for Sustainability Assurance Engagements, 2024). Tento standard upravuje postup ověřování od přijetí zakázky až po vydání zprávy auditora, nahradí tak v tomto směru standardy ISAE 3000. Výjimku bude představovat samostatné ověření zprávy o skleníkových plynech (GHG reportu), kde se má použít již zmíněný standard 3410.

4.5 Náklady a benefity zveřejňování ESG

Zveřejňování nefinančních zpráv se pojí s řadou nákladů, benefitů a je dokonce opředeno mnoha mýty. Obzvláště náklady je třeba před zavedením nefinančního reportování pečlivě analyzovat, zvážit a zohlednit při rozhodování o rozsahu a způsobu zveřejňování ESG.

Rudžionienė & Brazdžius dělí náklady reportingu o udržitelnosti na přímé a nepřímé (2023, s. 58). Přímé náklady jsou spojené s přípravou, osvědčováním a šířením nefinančních reportů, které se mohou lišit na základě velikosti organizace, odvětví, rozsahu reportu, požadované úrovně jistoty, úrovně integrace udržitelnosti do celkové strategie společnosti, použitých reportovacích nástrojů a kvality sběru dat a použité analýzy. Nepřímé náklady jsou spojené se zaváděním aktivit udržitelnosti v organizaci, jelikož se tyto náklady projevují již v prvním momentu zavedení této strategie. Největší výzvou je přitom splnění všech požadavků, kterých není v souladu s nefinančním reportováním málo. Zavádění udržitelných praktik potom může představovat náklady spojené například s instalací obnovitelných zdrojů energie a dalších zařízení zajišťujících úsporu energie, změny v používaných materiálech a zdrojích či jejich dodavatelích, získávání různých certifikátů, náklady spojené s edukací a školením zaměstnanců ohledně udržitelných praktik.

Ačkoliv jsou zmíněné náklady dosahující spíše vyšších řádů, jedná se povětšinou o náklady jednorázové, které mohou být kompenzovány úsporami v dlouhém časovém horizontu. Tedy například zmíněné náklady spojené s instalací obnovitelných zdrojů se pro některé podniky mohou začít časem vracet a kompenzovat právě úsporami energií. Lepší kvalita použitých materiálů může být kompenzována jejich následnou nenákladnou likvidací či recyklovatelností, výběr lepších a ověřených dodavatelů potom může přinést benefity ve formě kvalitnějších a spolehlivějších dodávek. Získané certifikáty organizaci mohou přinést více investorů, vyšší konkurenceschopnost a lepší celkovou image a zaměstnanci, kteří jsou řádně proškoleni v oblasti udržitelnosti mohou svým chováním a znalostmi přispět k dalšímu rozvoji firemní strategie v této oblasti.

ESG tedy může pro některé firmy představovat příliš vysokou finanční zátěž, pro některé však může představovat dobrou investici do budoucna v souvislosti s její konkurenceschopností a popularitou pro investory a společnost. Ondráček a Zemanová navíc zmiňují benefity v podobě atraktivnosti pro zákazníky, koordinaci a spolupráci mezi podniky v hodnotovém řetězci, promítnutí do firemní strategie a výhodnější financování (Ondráček, Zemanová, 2024). Dle nich navíc ESG zvyšuje transparentnost firemních procesů, správná analýza může pomoci s identifikací příležitostí i rizik, dobrá reputace

přitahuje zákazníky a odpovědný přístup zase talentované zaměstnance. Dalším přínosem zavedení nefinančního reportování mohou být dle analýzy CEPS změny v chování podniků (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 85). Jedná se o změny v přístupech k udržitelnosti a zvýšení povědomí o jeho otázkách nejen v podniku, ale také v jeho hodnotovém řetězci. Dále potom zlepšení interních procesů a postupů, podnikových politik, strategií a obchodních modelů. Lepší koordinace a spolupráce mezi odděleními v rámci podniku i v hodnotovém řetězci. Dalším zmíněným velkým přínosem by mohlo být zlepšení udržitelnosti obecně skrze snížení systémových rizik, zvýšení toku kapitálu do podniků a posílení sociální smlouvy mezi podniky a občany (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 96)

Náklady souvisejícími s podáváním zpráv o udržitelnosti zkoumala studie nezávislého výzkumného institutu CEPS (Centre for European Policy Studies) pro Evropskou komisi z roku 2020 (Study on the Non-Financial Reporting Directive, 2020). Ta je součástí monitoringu implementace Směrnice o nefinančním výkaznictví (NFRD) a shromažďuje odpovědi od více než 200 společností. V době, kdy byla studie zpracována, bylo v EU celkem 1 956 společností, které podléhaly směrnici NFRD (Study on the Non-Financial Reporting Directive, 2020, s. 8). Studie potvrzuje, že administrativní náklady spojené s nefinančním reportováním, jsou vždy v prvním roce vyšší, než v následujících letech (Study on the Non-Financial Reporting Directive, 2020, s. 9). Na obratu regulovaných společností však tyto náklady představovaly zanedbatelný podíl, tedy přesněji v prvním roce činily administrativní náklady průměrně 0,009 % obratu a dodatečné náklady 0,005 % obratu. Přínosy nefinančního reportingu dělí studie na přímé a nepřímé. Mezi přímé řadí například snížení nákladů, synergii a efektivitu. Mezi nepřímé pozitivní dopady na udržitelnost pro společnost, zvýšení atraktivity, snazší přístup k financování a zlepšení reputace. V některých firmách mělo NFRD dopad na chování společnosti, kdy se zvýšilo povědomí o problémech, došlo ke změnám v interních postupech, v interních politikách a praktikách či integraci nefinančních rizik do strategie společnosti.

4.6 Sankce a pokuty

Z pohledu nákladů spojených s nesplněním požadavků, směrnice CSRD nestanovuje jednotné sankce za neplnění povinnosti reportovat. Možné postihy mají být stanoveny vždy v rámci národní legislativy členských států. Obecně mohou hrozit například finanční sankce,

vyřazení z trhu, rizika v oblasti reputace a právních důsledků či omezeném přístupu k bankovnímu financování (Rožumberský, 2024).

V České republice jsou sankce vymezeny v Zákonu o účetnictví, přičemž v případě, kdy účetní jednotka nevyhotoví zprávu o udržitelnosti, hrozí jí pokuta ve výši 3 % hodnoty celkových aktiv (ČESKO, 1991, §37a, odst. 4). Jedná se o vyměření pokuty, které bylo spojeno se směrnicí NFRD, která brala v potaz velké účetní jednotky. V novele zákona o účetnictví, která implementuje CSRD do české legislativy však ke změně sankcí nedošlo (viz. kapitola 3.3). Je tedy možné, že s ohledem na malé a střední účetní jednotky, kterých se povinnost vykazování informací o udržitelnosti bude týkat, se výše pokuty změní, popřípadě bude alespoň odstupňována dle velikosti účetní jednotky.

Další možné sankce mohou vyvstat v souvislosti s greenwashingem. V návrhu Směrnice Evropského parlamentu týkající se greenwashingu a klamavých praktik obchodníků (Green Claims Directive), je za porušení předpisů doporučena výše pokuty alespoň 4 % ročního obrátu společnosti (Návrh Směrnice 2023/0085, odst. 64).

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 PŘEDSTAVENÍ VYBRANÉ SPOLEČNOSTI

V následující kapitole jsou představeny základní charakteristiky společnosti jak z globálního pohledu, tak z jejího působení v České republice. Nejprve je představena mateřská společnost, hlavní oblasti podnikání, její historie a globální organizační uspořádání. Následně je pohled zaměřen na českou pobočku, její charakteristiku, specifika a organizační strukturu. Tyto charakteristiky jsou důležité pro pochopení dalších částí této práce.

5.1 Skupina AWL

Společnost AWL-Techniek Holding, B.V. (Skupina AWL) je soukromá společnost s právní formou společnosti s ručením omezeným. Centrální pobočka sídlí v Holandsku, ve městě Harderwijk. Níže jsou představeny další základní charakteristiky a krátké představení společnosti.

Obchodní firma: AWL-Techniek Holding, B.V.

Sídlo: Keplerstraat 5, 3846 CN Harderwijk, Nizozemsko

Identifikační číslo: 08065983

DIČ: NL804075864B01

Právní forma: Společnost s ručením omezeným (Besloten Vennootschap B.V.)

(A.W.L. Techniek Holding B.V., 2025).

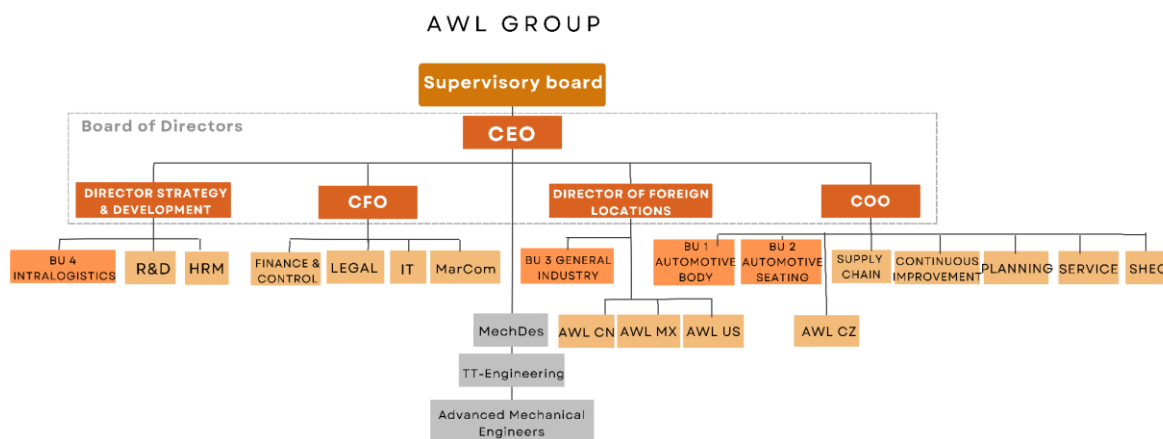
Společnost AWL-Techniek se zaměřuje na výrobu a konstrukci modulárních strojů v oborech spojovacích, montážních metod a logistiky (O společnosti AWL, 2025). Stroje vyrábí především pro společnosti v automobilovém a stavebním průmyslu, pro oblasti výroby nábytku, skladování či obalů. Centrální a zároveň největší pobočka firmy se nachází v Nizozemí, další závody se nacházejí v České republice, Mexiku, USA a Číně. Součástí jsou také součástí sesterské inženýrské firmy MechDes a TT engineering.

Společnost vznikla v roce 1993, převzetím společnosti Aarding Weerstandlas BV (O společnosti AWL, 2025). Postupem času se rozvíjela a rostla, přičemž již v roce 2002 uskutečnila svůj první mezikontinentální prodej stroje a v roce 2006 otevřela druhou pobočku v České republice. V roce 2011 začíná již skokově růst díky přednímu místu na trhu v oblasti výroby sedadel pro automobilový průmysl. V roce 2013 otevřela pobočku v Číně, v roce 2016 v Mexiku a v roce 2017 v USA. V posledních letech společnost

vstoupila na trh v oblasti automatizace logistiky a aktuálně zaměstnává celosvětově okolo 800 lidí.

5.1.1 Organizační struktura

Nejvyšší vedení společnosti AWL-Techniek sestává z dozorčí rady, která dohlíží na představenstvo. V čele představenstva stojí generální ředitel (Chief Executive Officer, CEO), který řídí další členy představenstva, tedy ředitele pro strategii a rozvoj (Director Strategy & Development), finančního ředitele (Chief Financial Officer, CFO), ředitele zahraničních poboček (Director of Foreign Locations) a provozního ředitele (Chief Operating Officer, COO). Tito ředitelé mezi sebou mají dále rozdělená jednotlivá ústředí, obchodní jednotky (Business Unit, BU) a pobočky společnosti. Pod generálního ředitele spadají sesterské inženýrské firmy MechDes a TT-Engineering.

Obrázek 8: Organizační struktura Skupiny AWL

(Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních podkladů)

Největší a zároveň centrální pobočka sídlící v Nizozemsku, je strukturována do čtyř obchodních jednotek dle zákaznických segmentů. Jedná se o:

- BU 1 – Automotive 1 (Provozní ředitel)
- BU 2 – Automotive 2 (Provozní ředitel)
- BU 3 – Obecný průmysl (Ředitel zahraničních poboček)
- BU 4 – Interní logistika a sklady (Ředitel pro strategii a rozvoj)

V následující podkapitole bude představena česká pobočka, která globálně spadá pod operativního ředitele.

5.2 AWL-Techniek CZ

Dceřiná společnost AWL-Techniek CZ, s právní formou společnost s ručením omezeným, sídlí v Napajedlích. Založena byla vkladem základního kapitálu ve výši 5 486 000 Kč. Další charakteristiky jsou uvedeny níže.

Obchodní firma: AWL-Techniek CZ, s.r.o.

Sídlo: Kvítkovická 1670, 763 61 Napajedla

Identifikační číslo: 276 83 095

Právní forma: Společnost s ručením omezeným

Předmět podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona

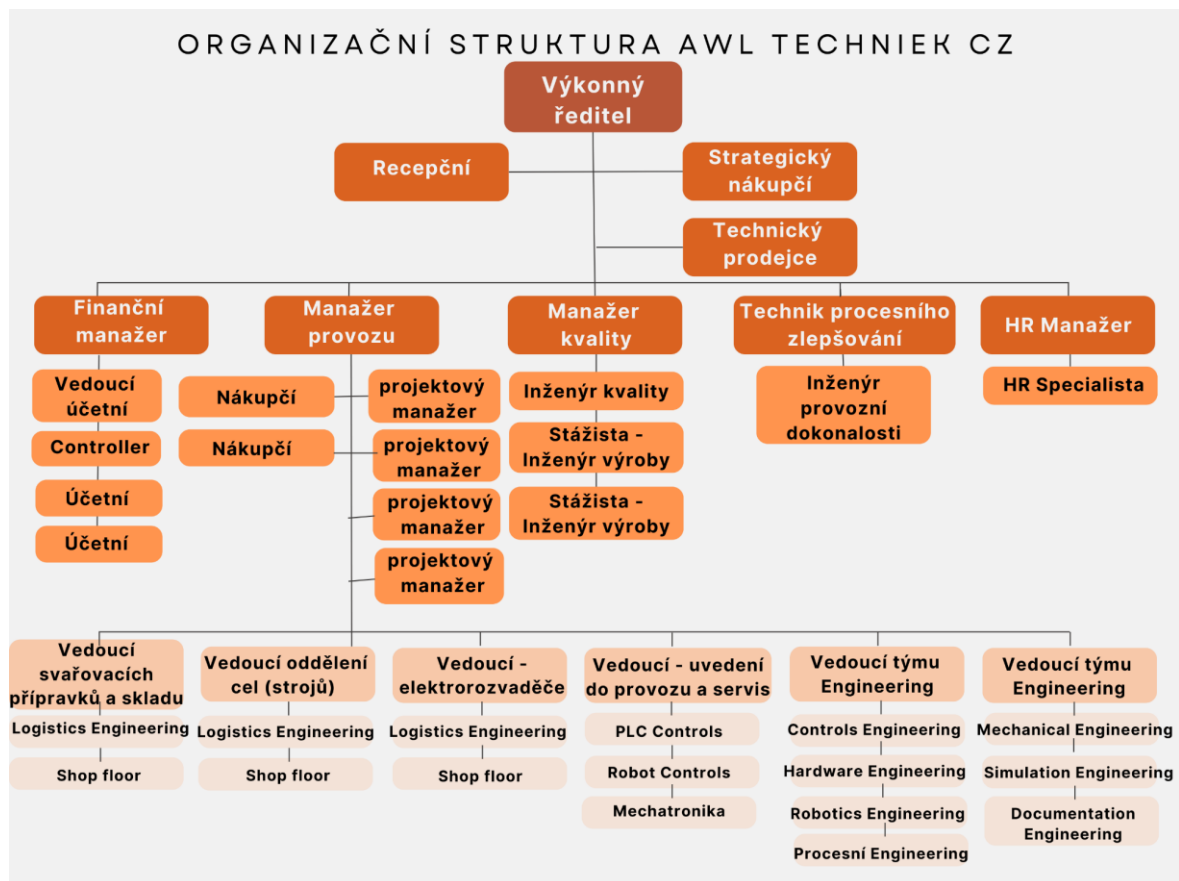
Základní kapitál: 5 486 000,-

(Výpis z obchodního rejstříku AWL-Techniek CZ, s.r.o., 2025)

Společnost AWL-Techniek CZ byla založena v roce 2006 a jedná se o první pobočku, kterou mateřská společnost otevřela. Jedná se o závod převážně výrobního zaměření, který dodává rozvaděče, svařovací přípravky a další příslušenství do ostatních poboček. Dále se specializuje na laserové svařování, spojování, modularizaci, svařovací přípravky, buňky a stroje pro logistiku a robotizaci. Dle slov manažera kvality v roce 2025 zaměstnává 120 pracovníků.

5.2.1 Organizační struktura

V čele české pobočky stojí výkonný ředitel, pod kterého spadají pozice recepční, strategický nákupčí a technický prodejce. Dále potom finanční a HR manažer, manažer provozu, kvality a technik procesního zlepšování, kteří stojí v čele příslušných oddělení. Manažer provozu potom dohlíží mimo jiné na vedoucí týmů pracovníků, kteří se zaměřují na jednotlivé části hodnotového toku, tedy na přípravu a sklad, uvedení do provozu a servis, inženýring, svařovací buňky a elektrorozvaděče.

Obrázek 9: Organizační struktura AWL-Techniek CZ

(Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních podkladů)

Následující části práce jsou zaměřeny na Skupinu AWL. Podrobnější problematiky týkající se jednotlivých poboček jsou představeny na příkladu AWL-Techniek CZ.

6 ZHODNOCENÍ STAVU SBĚRU NEFINANČNÍCH DAT

Skupina AWL spadá pod definici velkých společností směrnice CSRD, tedy v roce 2026 má povinnost zveřejnit zprávu o udržitelnosti za rok 2025. Vzhledem k tomu, že pouze dvě pobočky Skupiny AWL sídlí v Evropské unii (Nizozemsko a Česko), je proces zavádění nefinančního reportingu a souvisejících aktivit primárně veden skrze tyto pobočky, které fungují jako hlavní centrum pro implementaci. Veškeré činnosti, seznam sbíraných dat, jakož i kompetentní osoby, budou po jejich vzoru stanoveny v pobočkách sídlících v Číně, Mexiku a USA.

Následující kapitola se zaměřuje na analýzu dosavadní situace v oblasti sběru nefinančních informací ve Skupině AWL, přičemž za výchozí stav je považována situace k 31.12.2024. K tomuto datu měla společnost zpracováno posouzení dvojí významnosti, jehož hlavním výstupem byla matice dvojí významnosti a posouzení stakeholderů. Dále měla zpracovanou zkušební zprávu o udržitelnosti za rok 2023, která nesplňovala požadavky ESRS a byla zpracována pouze na bázi evropských poboček.

V této kapitole je nejprve představena strategie a způsob řízení udržitelnosti ve společnosti, podrobněji popsán současný a zároveň výchozí stav sběru dat. Dále jsou představeny plány týkající se zavedení nefinančního reportingu a definovány cíle, z nichž jsou vytyčeny ty, které mají přímou vazbu na tuto práci.

6.1 Strategie a řízení udržitelnosti ve společnosti

Ve Skupině AWL je udržitelnost základním kamenem strategických pilířů pojmenovaných zkratkou ACT (Ambition, Commitment and Teamwork), které zahrnují 6 příslibů (Obrázek 10): Jedno AWL, jeden cíl; Udržitelnost; Jedinečná inovace; Výnosnost; Spokojenost zákazníků a zjednodušení.

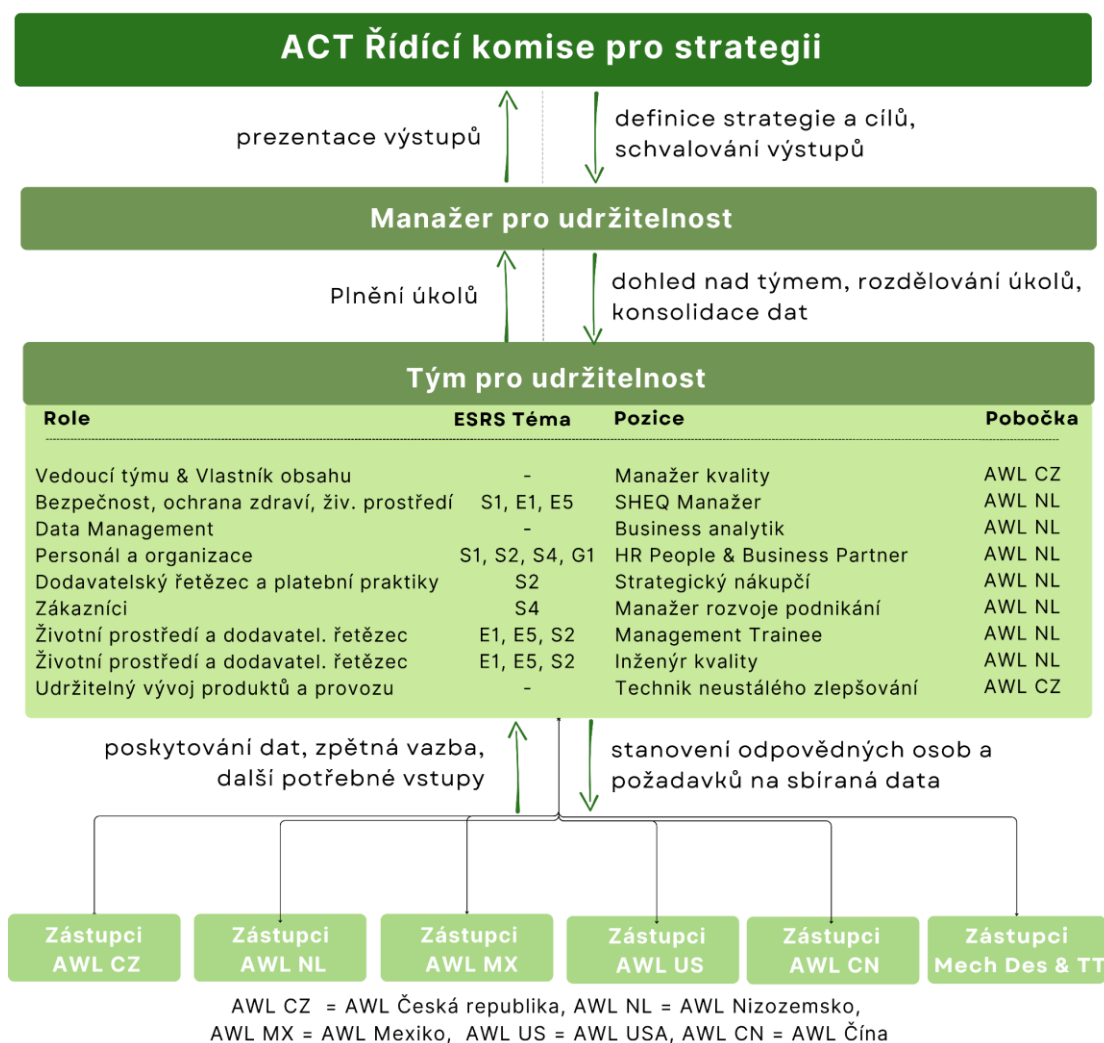
Obrázek 10: Strategie udržitelnosti Skupiny AWL

(Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních podkladů)

Řízení udržitelnosti ve společnosti probíhá na několika úrovních (Obrázek 11). Nejzásadnější odpovědnost nesou ACT Řídící komise pro strategii a Dozorčí rada, které schvalují strategii udržitelnosti a další výstupy spojené s touto problematikou. ACT Řídící komise pro strategii sestává z ředitele provozu (Chief Operating Officer, COO), finančního ředitele (Chief Financial Officer, CFO), manažera obchodní jednotky a koordinátora strategických programů. Tato komise dohlíží na všechny strategické programy včetně udržitelnosti.

Program udržitelnosti a proces zavedení nefinančního reportování vede Manažer pro udržitelnost, který má na starosti Tým pro udržitelnost. Ten je tvořen zaměstnanci klíčových oddělení české a nizozemské pobočky, jako jsou například kvalita, HR, obchod, a další. Každý člen týmu má vytyčenou roli a téma, které zpracovává. Tento tým spolu s manažerem komunikuje požadavky na data jednotlivým zástupcům poboček, kteří je poté budou týmu poskytovat, jakož i zpětnou vazbu a další vstupy. Tým tato data zpracuje, manažer předloží ACT Řídící komisi pro strategii, která schvaluje oblasti, které to vyžadují.

ŘÍZENÍ UDRŽITELNOSTI AWL

Obrázek 11: Řízení udržitelnosti ve Skupině AWL

(Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních dat, dle Orsted Annual report, 2024, s. 63)

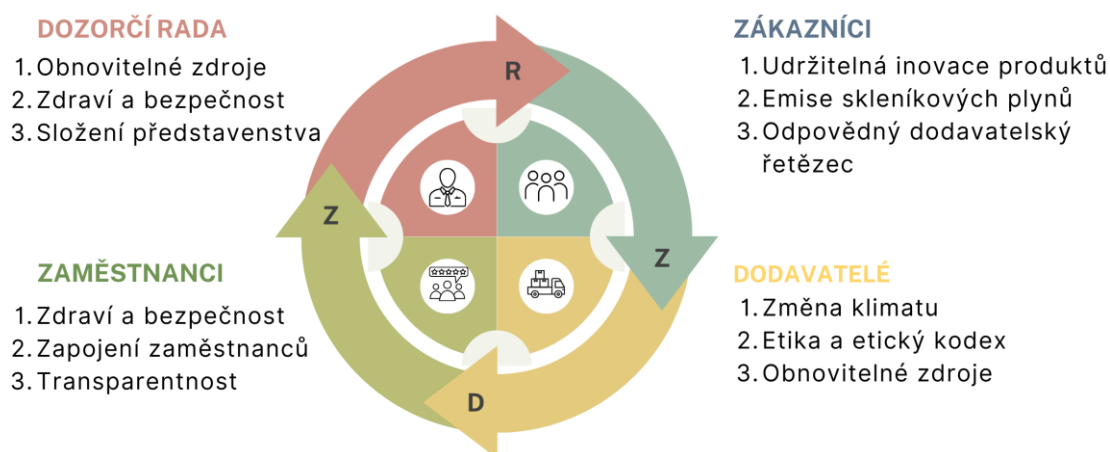
Řízení udržitelnosti v ostatních pobočkách tedy vychází ze strategie, úkolů a cílů definovaných vrcholovým vedením a komunikovaných skrze manažera a tým pro udržitelnost.

6.2 Dosavadní kroky společnosti v rámci nefinančního reportingu

Společnost zahájila kroky k implementaci nefinančního reportingu v roce 2023. Výchozím a klíčovým bodem bylo posouzení dvojí významnosti jednotlivých stanovených prvků ESRS pro Skupinu AWL. To bylo vypracováno externí firmou v listopadu 2023 na základě dotazníku, který obsahoval otázky a aspekty týkající se udržitelnosti v souladu s ESRS. Přičemž úkolem pracovníků týmu bylo jednotlivé prvky a otázky označit škálou 1-5 dle

důležitosti, přičemž 1 značila nejdůležitější a 5 nejméně důležitý prvek. Z dotazníku vyplynula témata strategického zaměření, a sice zapojení zaměstnanců a vztahy se zákazníky.

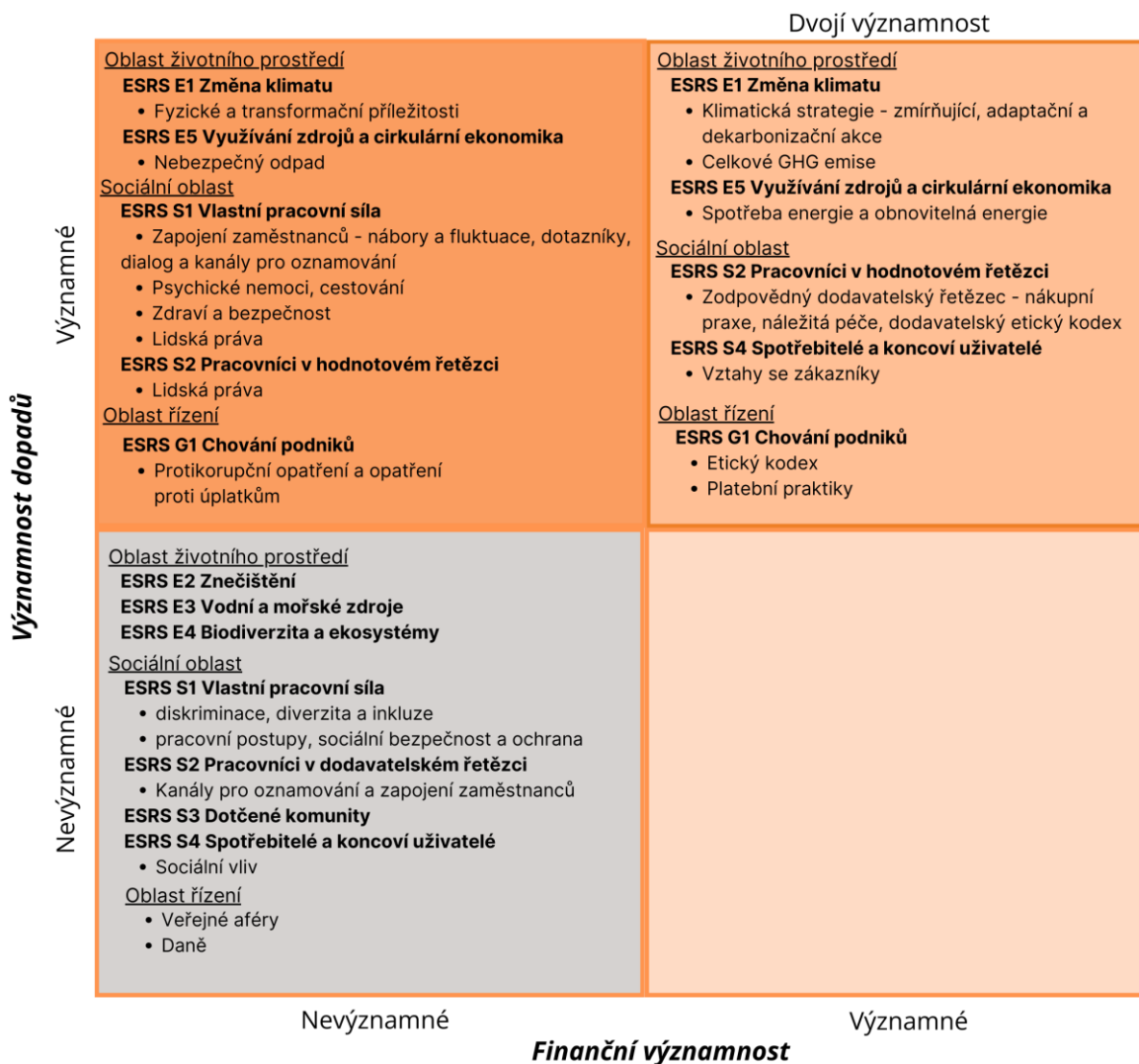
Dále byla zpracována validace externích a interních stakeholderů, která proběhla taktéž na základě dotazníkového šetření. Skrze ni byla stanovena významná témata pro zaměstnance, dozorčí radu, dodavatele a zákazníky (Obrázek 12). Nejdůležitějšími tématy pro zaměstnance bylo zdraví a bezpečnost, zapojení zaměstnanců a transparentnost. Pro dozorčí radu obnovitelné zdroje, zdraví a bezpečnost a složení představenstva z pohledu kompetencí, znalostí a zkušeností. Pro dodavatele změna klimatu, etika a etický kodex a obnovitelné zdroje. A nakonec pro spotřebitele udržitelná inovace produktů, emise skleníkových plynů a odpovědný dodavatelský řetězec. Tato validace je nedílnou součástí posouzení významnosti, tak jak je zmíněno v kapitole 2.3.

Obrázek 12: Výsledky externí a interní validace stakeholderů

(Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních podkladů, grafické zpracování dle Canva šablona Soft Green Minimalist 4 Steps To Achieving Goals Systems Graph: Leonora, 2025)

Nakonec byla na základě těchto podkladů zpracována matice dvojí významnosti, která rozděluje jednotlivé aspekty na významné, nevýznamné z pohledu finanční významnosti a významnosti dopadů. Tyto významné oblasti autorka zasazuje do kontextu požadavků ESRS v matici dvojí významnosti na Obrázek 13.

Obrázek 13: Matice dvojitá významnosti Skupiny AVL z pohledu ESRS požadavků

(Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních podkladů)

Zobrazená matice je základním kamenem pro nastavení rámce informací a dat, které bude muset firma zveřejnit ve své zprávě o udržitelnosti. Dle ESRS se tedy jedná o tyto oblasti:

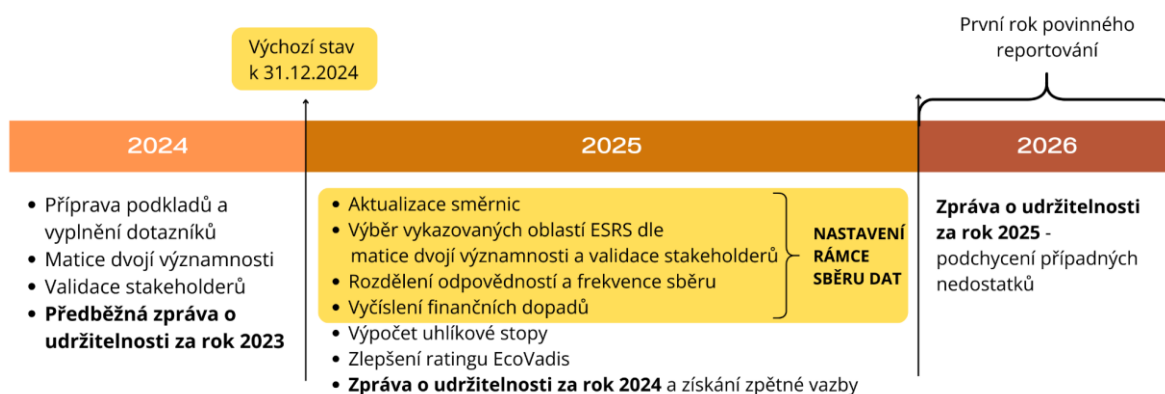
- Oblast životního prostředí:
 ESRS E1 Změna klimatu
 ESRS E5 Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika
- Sociální oblast:
 ESRS S1 Vlastní pracovní síla
 ESRS S2 Pracovníci v dodavatelském řetězci
 ESRS S4 Spotřebitelé a koncoví uživatelé
- Oblast řízení: ESRS G1 Chování podniku

6.3 Plány a cíle

Zavedení nefinančního reportování jakož i samotné zpracování zprávy o udržitelnosti jsou velmi komplexní procesy, které je třeba pečlivě plánovat. Společnost si proto určila cíle, jejichž naplnění dopomůže k hladkému průběhu těchto procesů. Z nich jsou některé zadány týmu udržitelnosti a některé autorce této práce.

Pro rok 2025 je potřeba provést identifikaci nedostatků a chybějících dokumentů dle standardů ESRS v oblasti vnitropodnikových směrnic a na základě výstupů provést jejich aktualizaci, vytyčení významných oblastí vykazování dle standardů ESRS na základě matice dvojí významnosti a jejich zpracování do šablony pro report. Na základě identifikovaných oblastí určit odpovědné pozice či oddělení za sběr a popis dat, jakož i frekvenci jejich sběru. Dále vyčíslit předběžné finanční dopady spojené s reportingem o udržitelnosti, výpočet uhlíkové stopy či zlepšení ratingu EcoVadis. Společnost totiž v tomto směru ztratila bronzovou medaili, kterou obdržela v roce 2023, kvůli lepším výkonům ostatních firem v odvětví v oblasti udržitelnosti. V neposlední řadě také vypracování průběžného reportu za rok 2024, který by obsahoval dostupná data a požadavky. Tento report by si chtěla nechat firma zkontrolovat odborníky a na základě jejich doporučení upravit zprávu následující a podchytit případné nedostatky.

Z těchto zmíněných cílů Skupiny AWL se pět týká cílů této práce. Jedná se o analýzu vnitropodnikových směrnic, vytyčení významných oblastí vykazování dle standardů ESRS na základě matice dvojí významnosti a validace stakeholderů, jejich přiřazení kompetentním osobám, nastavení frekvence sběru a vyčíslení dostupných finančních dopadů.

Obrázek 14: Průběh a plán zavedení nefinančního reportingu ve Skupině AWL

(Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních podkladů)

Některé požadavky standardů ESRS vyžadují jejich zakotvení ve vnitropodnikových směrnících. Ty jsou jedním z předních nástrojů, které firma může použít ve vztahu k jejich zavedení a následnému vymáhání. Společnost má již některé směrnice zavedeny kvůli dřívějším legislativním požadavkům, ovšem je třeba identifikovat nesrovnalosti a chybějící aspekty či celé dokumenty, aby byl zajištěn přesný soulad s požadavky plynoucími ze standardů ESRS. V následující kapitole je zaměřen pohled na identifikaci nedostatků a chybějících dokumentů v oblasti vnitropodnikových směrnic, což pomůže společnosti v provedení jejich aktualizace.

6.4 Vnitropodnikové směrnice související s ESG

V této podkapitole je provedena analýza směrnic Skupiny AWL z pohledu jejich souladu s požadavky ESRS. V rámci oblastí, které byly identifikovány jako významné z hlediska dvojí významnosti, jsou identifikovány nedostatky, které by mohly vést k vzájemnému nesouladu vnitropodnikových směrnic a požadavků ESRS. S ohledem na logiku srovnání je nezbytné stručně představit teoretické požadavky standardů, které jsou dále porovnány s firemní praxí.

Směrnice vybrané společnosti jsou buď globální a tedy platné pro celou Skupinu AWL (například Etický kodex), nebo lokální, a tedy platné pouze pro danou pobočku. Globální směrnice obsahují koncepty a pravidla, které se prolínají napříč všemi pobočkami. Lokální potom obsahují odlišnosti zpravidla kvůli legislativním požadavkům dané země (například pracovní či bezpečnostní instrukce). V této analýze jsou brány v potaz globální i lokální směrnice společnosti, přičemž lokální směrnice jsou představeny a analyzovány na příkladu české pobočky.

Obecně se musí podnik při zveřejnění informací ohledně přijatých politik řídit požadavkem MDR-P (Obrázek 3) (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 50). Dle něj musí podnik vždy popsat hlavní obsah politiky, cíle a jejich vztah k danému dopadu, riziku či příležitosti, rozsah vůči hodnotovému řetězci či stakeholderům. Dále nejvyšší instanci podniku zodpovědnou za její provádění dodržování a v případě potřeby popis zájmů stakeholderů a jejich přístup k dané politice.

6.4.1 Oblast životního prostředí

V oblasti životního prostředí byly v matici dvojí významnosti Skupiny AWL (Obrázek 13) označeny pro podnik jako významné prvky týkající se změny klimatu, nebezpečného

odpadu, dále klimatická strategie, celkové GHG emise, využívání zdrojů a cirkulární ekonomika, spotřeba energie a obnovitelná energie. Standardy ESRS v kontextu životního prostředí požadují začlenění informací týkající se zmírňování a přizpůsobování se změně klimatu, využívání zdrojů a oběhového hospodářství. V tomto kontextu jsou v Tabulce 1 shrnuty a srovnány požadavky či prvky ESRS s politikami Skupiny AVL. V následujících řádcích je toto srovnání zkoumáno detailněji.

Tabulka 1: Srovnání požadavků ESRS a politik Skupiny AVL v oblasti životního prostředí

Významné oblasti	Požadavky ESRS	Politiky Skupiny AVL
Zmírňování změny klimatu	Prvky řízení a strategie v oblasti emisí skleníkových plynů, jejich pohlcování a rizika	Lokální Environmentální politika
Přizpůsobování se změně klimatu	Řízení klimatických rizik a adaptace	Lokální Environmentální politika
Využívání zdrojů a oběhové hospodářství	Využívání recyklovaných a obnovitelných zdrojů, nakládání s odpady	Lokální Environmentální politika

(Zdroj: vlastní zpracování na základě požadavků ESRS a firemních podkladů)

Ve vztahu ke změně klimatu (ESRS E1) musí mít podnik zavedeny politiky týkající se zmírňování a přizpůsobování se změně klimatu, včetně řízení významných dopadů, rizik a příležitostí (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 72). Tyto politiky by měly pokrývat snižování emisí, energetickou účinnost, zavádění obnovitelných zdrojů energie a další relevantní opatření (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 73). Do politik *zmírňování* změny klimatu by měl podnik zahrnout prvky řízení emisí skleníkových plynů, jejich pohlcování a rizika přechodu v rámci vlastní činnosti i hodnotového řetězce (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 86, AR 17). Mohou zahrnovat specifické strategie ke snižování emisí i související politiky v oblastech jako je odborná příprava, dodavatelský řetězec, investice nebo vývoj produktů. Politiky *přizpůsobování se změně klimatu* se soustředí na řízení fyzických klimatických rizik a rizik přechodu souvisejícího s adaptací (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 86, AR 18). Kromě přímých opatření mohou zahrnovat i bezpečnostní politiky, krizové řízení a odbornou přípravu.

V kontextu využívání zdrojů a oběhového hospodářství (ESRS E5) by měla společnost zavést politiky zabývající se otázkami ohledně přechodu od primárních zdrojů na druhotné (recyklované) a získávání a využívání obnovitelných zdrojů udržitelným způsobem (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 150). Dále by měl podnik

zvážit, jak řeší nakládání s odpady, přičemž by měl být kladen důraz na předcházení jejich vzniku, přípravu k opětovnému použití, recyklaci či jinému využití (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 156).

V tomto směru disponuje společnost pouze lokální Environmentální politikou, která byla vytvořena pro centrálu v Nizozemsku. Popisuje, jak se společnost snaží zmírňovat dopady svého působení na životní prostředí. Rozebírá jednotlivé oblasti jako jsou emise oxidu uhličitého a spotřeba energie, vody, dále se vyjadřuje k oblastem biodiverzity, znečištění a zmírnění odpadů. Jedná se však o politiku z hlediska požadavků ESRS nedostačující. Společnost by měla zavést politiku na globální úrovni, která by popsala strategie, procesy řízení a další požadavky týkající se emisí skleníkových plynů. Dále by měla zahrnout procesy řízení rizik a adaptace a v neposlední řadě také informace ohledně využívání recyklovaných a obnovitelných zdrojů a nakládání s odpady.

Ve vztahu k životnímu prostředí má společnost v plánu zavést certifikaci ISO 14001 Systém environmentálního managementu (EMS), která vyžaduje stanovení cílů a plánů v oblasti environmentálních dopadů (např. splnění emisních limitů) a jejich dosažení podpořit efektivními procesy (ISO 14001 – Systém environmentálního managementu, 2015). Tyto procesy jsou následně monitorovány a vyhodnocovány, což umožňuje zlepšování v čase. Zavedení této certifikace by mohlo významně přispět k naplnění požadavků standardů ESRS.

6.4.2 Oblast sociální

V sociální oblasti vyvstaly významné aspekty z matice dvojí významnosti (Obrázek 13) týkající se vlastní pracovní síly, zapojení zaměstnanců, zdraví a bezpečnosti, lidských práv, vztahů se zákazníky a zodpovědného dodavatelského řetězce. Ve vztahu k těmto aspektům by měla společnost disponovat politikami, které by obsahovaly požadované oblasti. Tabulka 2 srovnává požadavky ESRS týkající se jednotlivých významných oblastí s politikami, které má Skupina AWL zavedeny. Tyto dílčí oblasti jsou v textu následně detailněji rozebrány.

Tabulka 2: Srovnání požadavků ESRS a politik Skupiny AWL v sociální oblasti

Významné oblasti	Požadavky ESRS	Politiky Skupiny AWL
Lidská práva	Odpovědnost a udržitelnost podnikání, vztahy se zaměstnanci, pracovníky v dod. řetězci a zákazníky	Etický kodex Personnel & Organisation Policy

	Vyloučení diskriminace	Etický kodex
Zdraví a bezpečnost	Prevence pracovních úrazů a systém řízení	Dopravně provozní řád Poskytování osobních ochranných pracovních prostředků Vzdělávání a výchova zaměstnanců k BOZP Zajišťování úkolů v prevenci rizik Bezpečnostní pokyny pro návštěvy Health Management Policy Occupational Health and Safety Policy
Zapojení zaměstnanců	Politika na podporu organizací pro sociální dialog, pravidelné konzultace	Chybí, nepovinná
Vztahy se zákazníky	Lidská práva týkající se spotřebitelů a koncových uživatelů	Chybí
Odpovědný dodavatelský řetězec	Kodex chování dodavatelů	Chybí

(Zdroj: vlastní zpracování na základě ESRS a firemních podkladů)

Lidská práva

Etický kodex by měl dle požadavků ESRS obecně zahrnovat oblasti týkající se zásad odpovědného a udržitelného podnikání a měl by se zaměřit na vztahy podniku s jeho vlastní pracovní silou, dodavatelským řetězcem a zákazníky a obecně na dodržování lidských práv (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 164). Přičemž je ponecháno na úsudku organizace, zda budou tyto všeobecné požadavky implementovány do širšího dokumentu typu etický kodex, nebo budou mít podobu samostatné politiky.

Etický kodex společnosti je společný pro celou Skupinu AWL (Code of Conduct, 2020). Informuje o způsobu jeho distribuce a přístupnosti k zaměstnancům a jeho aplikaci. Obsahuje hlavní hodnoty společnosti, pojednává o hodnotách přijímaných napříč společností týkající se integrity a souladu, respektující a zdravé komunity, partnerství, důvěrnosti a soukromí. Nechybí ani popis nahlášení problému či porušení etického kodexu a navazující disciplinární opatření. Chybí v něm však popis zásad vzhledem k dodavatelskému řetězci a zákazníkům.

V kontextu vlastní pracovní síly disponuje Skupina globální směrnicí „*Personál a organizace*“ (P&O), která popisuje řízení, rozvoj a nábor lidských zdrojů. V oblasti řízení jsou popsány přístupy organizace ke smlouvám, změnám platů, dočasným zaměstnancům, a další. V oblasti rozvoje lidských zdrojů jsou řešeny oblasti talent managementu, rozvoje kariéry, řízení výkonnosti (formální rozhovory), stáže, a další.

Požadavky ESRS výslovně hovoří o zahrnutí prvku diskriminace do firemních politik, včetně důvodů, závazků a konkrétních postupů vůči zranitelným zaměstnancům (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 165). Prvek diskriminace spolu s výčtem důvodů je obsažen v Etickém kodexu společnosti (Code of Conduct, 2020, s. 7).

Bezpečnost a ochrana zdraví

V rámci bezpečnosti a ochrany zdraví stanovuje standard ESRS požadavek na politiku prevence pracovních úrazů či systém řízení (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 165). Širší požadavky v tomto směru nejsou stanoveny, nicméně obecně má podnik dbát na bezpečnost při zaměstnání, která musí být náležitě popsána ve zprávě o udržitelnosti v rámci požadavku S1-1 Vlastní pracovní síla (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 161).

V oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví česká pobočka aktuálně disponuje 5 interními směrnicemi: *Dopravně provozní řád*, *Poskytování osobních ochranných pracovních prostředků*, *Vzdělávání a výchova zaměstnanců k BOZP*, *Zajišťování úkolů v prevenci rizik a Bezpečnostní pokyny pro návštěvy* a dvěma globálními politikami: *Occupational Health and Safety Policy* a *Health Management Policy*. V těchto směrnicích jsou zpracovány podmínky týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců i návštěvníků, povinnosti zaměstnanců a zaměstnavatele v oblasti ochranných pracovních prostředků. Dále jsou definována a analyzována rizika a stanovena bezpečnostní opatření s ochrannými prostředky a popsány postupy a povinnosti při vzdělávání zaměstnanců v oblasti bezpečnosti. Společnost má v plánu zavést také normu ISO 45001 Bezpečnost a ochrana zdraví při práci (ISO 45001:2018 – Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, 2018).

Z globálního pohledu má Skupina dvě politiky, které se zabývají zdravím a bezpečností zaměstnanců: *Occupational Health and Safety Policy* a *Health Management Policy*. První politika pojednává o závazcích managementu, principy a cíli v oblasti zdraví a

bezpečnosti, jako jsou například pravidelné bezpečnostní audity, školení a povědomí o BOZP a další.

Vzhledem k souladu směrnic s legislativními požadavky a správnému pokrytí prvků požadovaných standardem ESRS, nebyly shledány nedostatky či jiné potřebné úpravy směrnic v oblasti bezpečnosti.

Zapojení zaměstnanců

V oblasti zapojení zaměstnanců nabízejí standardy ESRS zavedení politik týkajících se zásad posilování organizací pro sociální dialog a pravidelné konzultace se zástupci z řad zaměstnanců, například před přijetím důležitých rozhodnutí jich se týkajících (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 195). Tento nabídnutý příklad politiky může firma dobrovolně zahrnout do svých směrnic, popřípadě alespoň tyto oblasti zahrnout do Etického kodexu.

Vztahy se zákazníky

Z pohledu vztahů se zákazníky by měl podnik do svých politik zahrnout lidská práva týkající se spotřebitelů či koncových uživatelů (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 231, odst. 16). Tyto požadavky ve stávajících směrnících chybí. Může se znovu jednat o samostatnou politiku, nebo mohou být zahrnuty do širší politiky, například Etického kodexu.

Odpovědný dodavatelský řetězec

Ve vztahu k odpovědnému dodavatelskému řetězci by měla společnost vytvořit či zahrnout do stávajících směrnic jeho očekávání ohledně dodržování lidských práv ve vztahu k pracovníkům v dodavatelském řetězci (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 202, odst. 17). V tomto směru má Skupina AWL v plánu vytvořit Dodavatelský etický kodex.

6.4.3 Oblast řízení

Pro oblast řízení vyvstaly jako významné dle matice dvojí významnosti Skupiny AWL (Obrázek 13) tyto aspekty: Etický kodex, platební praktiky, protikorupční opatření a opatření proti úplatkům.

Požadavky na politiky v oblasti řízení zahrnují popis mechanismů pro oznamování a vyšetřování protiprávního jednání, včetně ochrany oznamovatelů a prevence odvetných

opatření (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 150). Dále by měl podnik mít politiku boje proti korupci a úplatkářství a specifikovat postupy pro nezávislé vyšetřování incidentů a školení zaměstnanců v oblasti etického chování.

Tabulka 3 porovnává požadavky ESRS se stávajícími politikami Skupiny AVL.

Tabulka 3: Srovnání požadavků ESRS a politik AVL-Techniek v oblasti řízení

Významné oblasti	Požadavky ESRS	Politiky Skupiny AVL
Ochrana oznamovatelů a protiprávní jednání	Ochrana oznamovatelů (whistleblowing)	Vnitřní předpis upravující ochranu oznamovatelů AVL Politika pro oznamování nesrovnalostí Etický kodex
	Protiprávní jednání a podniková kultura	Etický kodex
Protikorupční opatření a opatření proti úplatkům	Politika boje proti korupci a úplatkářství	Etický kodex
Platební praktiky	Politiky prevence opožděných plateb (Payment practice)	Chybí

(Zdroj: vlastní zpracování na základě ESRS a firemních podkladů)

Ochrana oznamovatelů a protiprávní jednání

Standard ESRS požaduje, aby podnik popsal, jak chrání oznamovatele a zahrnul podrobnosti ohledně interních kanálů pro oznamovatele, včetně popisu školení vlastních pracovníků a pracovníků, kteří oznámení přijímají (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 243).

Popisy mechanismů a vyšetřování protiprávního jednání, jakož i ochrana oznamovatelů jsou obsaženy v lokálním *Vnitřním předpisu upravujícím ochranu oznamovatelů AVL* pro českou pobočku a globální *Politice pro oznamování nesrovnalostí* (Policy for reporting an irregularity, 2019). Globální politika obsahuje informace o postupech, které mohou zaměstnanci při reportování nesrovnalostí využít. Je v ní zmíněná také možnost využití externího důvěrníka, pokud zaměstnanec nedůvěřuje nadřízeným osobám, skrze které by jinak byly nesrovnalosti reportovány (Policy for reporting an irregularity, 2019, s. 3). Také odkazuje na přílohu etického kodexu, která obsahuje Návod pro oznamovatele, který mohou zaměstnanci využít. Lokální vnitřní předpis pro AVL-Techniek CZ již obsahuje konkrétnější postupy, povinnosti podniku a oznamující osoby, možnosti podání oznámení, jeho bezpečnost, proces prošetření, evidence a uchování a

kontrola nad dodržováním povinností firmou. Do zmíněných politik by mohly být zavedeny stručné informace o způsobu školení zaměstnanců v těchto oblastech.

Protikorupční opatření a opatření proti úplatkům

Zmínka o tom, že společnost nepřijímá dary, které by měly podobu úplatků je obsažena v Etickém kodexu, čímž by mohly být požadavky na politiku proti korupci a úplatkům splněny (Code of Conduct, 2020, s. 9). Nicméně pro posílení důvěryhodnosti a transparentnosti by měla Skupina AWL zvážit zavedení samostatné politiky, popřípadě širšího prohlášení obsaženého v Etickém kodexu. Tato politika či prohlášení musí být v souladu s Úmluvou OSN proti korupci (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 243).

Platební praktiky

Společnosti chybí politiky týkající se prevence opožděných plateb v souladu s požadavky ESRS (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 244). Tato prevence by měla být zaměřena především ve vztahu k malým a středním podnikům, které se standardy tímto snaží chránit.

7 NÁVRH RÁMCE SBĚRU NEFINANČNÍCH DAT

Tato kapitola se zaměřuje na výběr jednotlivých vykazovaných témat ve zprávě o udržitelnosti, která vyplývají z posouzení dvojí významnosti na základě matice dvojí významnosti Skupiny AWL (Obrázek 13) a z výsledků externí a interní validace stakeholderů (Obrázek 12). V tomto vztahu jsou definovány pozice a oddělení, která budou zodpovědná za shromažďování a zpracování nefinančních dat a informací, jakož i frekvence těchto činností. Podrobnější seznam sbíraných dat je obsažen v Příloze I.

Správné nastavení odpovědností je základním předpokladem pro efektivní a transparentní reporting. Proces výběru je založen na analýze současných kompetencí jednotlivých oddělení a pozic, jejich přístupu k relevantním informacím a efektivní spolupráce na mezioborové úrovni. Seznam relevantních požadavků dle ESRS se skládá z obecných a tematických informací.

Obecné informace obsahují základní údaje o podniku a jeho přístupu k sestavení zprávy o udržitelnosti. Jedná se o základní principy a pravidla podniku, specifika, role řídicích dozorcích orgánů a jimi poskytované informace, udržitelnost v systému pobídek, přístup k náležité péči, rizika a kontrolní mechanismy v oblasti vykazování udržitelnosti a jejich soulad s obchodním modelem podniku. Dále strategie a názory zúčastněných stran, popis postupů v identifikaci a řízení dopadů, rizik a příležitostí, a nakonec politiky a opatření ve vztahu k významným otázkám udržitelnosti. Tyto obecné informace se prolínají také v dalších částech reportingu, vždy ve vztahu k dané oblasti, tedy životnímu prostředí, sociální oblasti a oblasti řízení.

Tematické informace obsahují ve vztahu k oblasti životního prostředí informace a data o změně klimatu a oběhovém hospodářství. V sociální oblasti musí podnik zahrnout pohled na vlastní pracovní sílu, pracovníky v hodnotovém řetězci a spotřebitele a koncové uživatele. Nakonec v oblasti řízení informace o chování podniku. Všechny tyto tematické oblasti musí být zpracovány v souladu s obecnými požadavky MDR-P týkající se politik a MDR-A ve vztahu k opatřením a zdrojům (Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772, Příloha I., s. 50).

Přehled struktury požadavků, jejich označení dle standardů ESRS a stručný popis je sepsán v Tabulka 4:

Tabulka 4: Obecný přehled struktury zprávy o udržitelnosti dle požadavků ESRS pro Skupinu AWL

Standard	Téma	Popis/cíl
<i>Základ pro přípravu</i>		
ESRS 2	BP-1 – Obecný základ pro přípravu prohlášení o udržitelnosti	Principy a pravidla, kterými se podnik musí řídit
ESRS 2	BP-2 – Zveřejnění informací ve vztahu ke specifickým okolnostem	Specifické okolností, které by mohly ovlivnit srovnatelnost a konzistenci vykazovaných informací
<i>Správa a řízení podniku</i>		
ESRS 2	GOV-1 – Úloha správních, řídicích a dozorčích orgánů	Začlenění otázek udržitelnosti do řídicích struktur a kdo je za ně odpovědný
ESRS 2	GOV-2 – Informace poskytované těmto orgánům a otázky udržitelnosti, kterými se zabývají	Zahrnutí otázek udržitelnosti do rozhodovacích procesů na nejvyšší úrovni podniku
ESRS 2	GOV-3 – Začlenění výkonnosti související s udržitelností do systémů pobídek	Motivace členů vedení k dosahování cílů v oblasti udržitelnosti prostřednictvím finančních pobídek
ESRS 2	GOV-4 – Prohlášení o náležité péči	Identifikace, předcházení, zmírňování a zohlednění negativních dopadů na životní prostředí a své stakeholdery
ESRS 2	GOV-5 – Řízení rizik a vnitřní kontroly	Efektivnost procesů pro sběr, zpracování a vykazování údajů o udržitelnosti
<i>Strategie</i>		
ESRS 2	SBM-1 – Strategie, obchodní model a hodnotový řetězec	Integrace otázek udržitelnosti do strategického rozhodování podniku
ESRS 2	SBM-2 – Zájmy a názory zúčastněných stran	Identifikace, chápání a reakce na zájmy a obavy svých zúčastněných stran v kontextu udržitelnosti
ESRS 2	SBM-3 – Významné dopady, rizika a příležitosti a jejich vztah se strategií a obchodním modelem	Identifikace, posouzení a řízení dopadů, rizik a příležitostí, formování strategického rozhodování a obchodních aktivit prostřednictvím těchto procesů
<i>Řízení dopadů, rizik a příležitostí</i>		
ESRS 2	IRO-1 – Popis postupů identifikace a hodnocení významných dopadů, rizik a příležitostí	Identifikace a hodnocení těchto faktorů, které jsou klíčové pro udržitelný rozvoj a celkovou strategii
ESRS 2	IRO-2 – Požadavky na zveřejňování informací v ESRS, na které se vztahují prohlášení podniku o udržitelnosti	Zajistit, aby podnik ve svých prohlášeních poskytoval kompletní a relevantní informace v souladu s požadavky ESRS
<i>Ukazatele a cíle</i>		

ESRS E1	Změna klimatu	Informace o klimatické výkonnosti podniku
ESRS E5	Oběhové hospodářství	Nákup zdrojů a jejich využití, výstupy v podobě produktů a služeb, odpady
ESRS S1	Vlastní pracovní síla	Pracovní podmínky, rovné zacházení a příležitosti, další práva
ESRS S2	Pracovníci v hodnotovém řetězci	Pracovní podmínky, rovné zacházení a příležitosti, další práva
ESRS S4	Spotřebitelé a koncoví uživatelé	Dopady související s poskytováním informací, osobní bezpečnost, sociální začleňování
ESRS G1	Chování podniků	Podniková kultura, ochrana oznamovatelů, dobré životní podmínky zvířat, politická angažovanost, řízení vztahů s dodavateli vč. Platebních postupů, korupce a úplatkářství

(Zdroj: vlastní zpracování na základě Matice významnosti Skupiny AVL (Obrázek 13))

V následujících podkapitolách jsou zvlášť rozebrané jednotlivé oblasti a s nimi související požadavky, které by měla zpráva o udržitelnosti Skupiny AVL pokrýt, jakož i určení jejich vztahu s maticí dvojí významnosti Skupiny AVL (Obrázek 13), zodpovědných osob a frekvence sběru dat. Požadavky jednotlivých oblastí jsou vždy rozděleny na 3 části dle ESRS (Obrázek 3): informace týkající se strategie podniku; řízení dopadů, rizik a příležitostí; ukazatele a cíle s nimi související. První dvě části mají spíše popisnou povahu, vyžadující popis postupů, opatření, politik, a dalších aspektů týkajících se přístupu podniku k danému tématu. Ukazatele a cíle již mohou vyžadovat určité kvantitativní vyjádření informací.

7.1 Obecné informace

Zodpovědnost za popis obecných informací nese Manažer pro udržitelnost s týmem a jejich výstupy jsou schvalovány ACT Řídící komisí pro strategii. Jelikož se jedná z velké části o neměnné, nebo ne často se měnící informace, frekvence aktualizace těchto dat je roční, což umožňuje adekvátní vyhodnocení dopadů přijatých opatření.

7.2 Environmentální oblast

V environmentální oblasti vyvstaly po posouzení dvojí významnosti a jejím následném propojení se standardy ESRS tyto významné okruhy:

- ESRS E1 Změna klimatu
- ESRS E5 Oběhové hospodářství a cirkulární ekonomika

V následujících podkapitolách jsou tyto okruhy blíže rozebrány z pohledu dílčích požadavků.

7.2.1 ESRS E1 Změna klimatu

Požadavky v této oblasti jsou soustředěny na monitorování a popis strategií a opatření vedoucích ke zmírnění klimatických dopadů a adaptaci na změny klimatu. Důraz je kladen na systematické sledování spotřeby energie a produkce emisí skleníkových plynů.

Oblasti GOV-3, SBM-3 a IRO-1 zahrnují obecné informace týkající se strategie společnosti, popisu postupů ve vztahu k dopadům, rizikům a příležitostem v oblasti klimatických opatření. Tyto informace zajišťuje manažer udržitelnosti s jeho týmem a ACT Řídící komise pro strategii je schvaluje. Aktualizace informací probíhá na roční bázi.

Kategorie E1-1, E1-2 a E1-4 mají taktéž globálně na starosti Manažer udržitelnosti s jeho týmem za schválení ACT Komise. Tyto oblasti se týkají plánů, politik, cílů, opatření a zdrojů ve vztahu ke zmírňování změny klimatu. V kategorii E1-3 je do tohoto procesu zapojen také finanční manažer, který musí propojit finanční informace v této oblasti s informacemi v účetní závěrce, klíčovými ukazateli výkonnosti a plánem kapitálových výdajů (Nařízení Komise v přenesené pravomoci, 2023/2772, Příloha I., s. 73). Kategorii E1-5, která se týká informací ohledně spotřeby energie, bude mít na starosti manažer provozu, který zajistí sběr dat a následnou analýzu energetické efektivity provozu. Požadavek E1-6 se zaměřuje na sledování emisí skleníkových plynů. Tento proces zahrnuje analýzu emisí napříč celou organizací, přičemž data jsou shromažďována z jednotlivých poboček (viz. kapitola 7.5). Za jejich správnost a konsolidaci odpovídá manažer udržitelnosti a jeho tým. Aktualizace těchto dat probíhá jednou ročně.

ESRS E1- Změna klimatu			
Požadavek	Vztah k Matici dvojí významnosti	Zodpovědná pozice	Frekvence
GOV-3	Obecné informace	Manažer pro udržitelnost a tým /ACT Komise schvaluje	Roční
E1-1	Klimatická strategie-zmírňující, adaptační a dekarbonizační akce		Roční
SBM-3	Obecné informace		Roční
IRO-1	Obecné informace		Roční
E1-2	Klimatická strategie-zmírňující, adaptační a dekarbonizační akce		Roční
E1-3	Změna klimatu - fyzické a transformační příležitosti		Roční
E1-4	Klimatická strategie-zmírňující, adaptační a dekarbonizační akce		Roční
E1-5	Spotřeba energie a obnovitelná energie	Manažer provozu	Roční
E1-6	Celkové GHG emise	Manažer pto udržitelnost a tým + data z poboček	Roční

Obrázek 15: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru ESRS E1

(Zdroj: vlastní zpracování na základě Matice významnosti Skupiny AWL (Obrázek 13))

7.2.2 ESRS E5 Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika

Sběr dat v rámci standardu ESRS E5 se soustředí na sledování efektivního využití materiálů, snižování odpadu a přechod na cirkulární ekonomiku. Soustředí se na vstupní a výstupní materiály, měření dopadů, plány a zdroje.

Kategorie IRO-1 zahrnuje popis postupů v rámci dopadů, rizik a příležitostí souvisejících s využitím zdrojů a oběhovým hospodářstvím. Za tuto oblast zodpovídá manažer udržitelnosti s jeho týmem, přičemž jimi zpracované informace znovu podléhají schvalování ze strany ACT Komise. K aktualizaci dat dochází jednou ročně.

Kategorie E5-1, E5,2 a E5-3 se týkají politik, opatření a zdrojů a cílů ve vztahu k oběhovému hospodářství a cirkulární ekonomice. Stejně jako v předchozí oblasti zodpovídá za popis a sběr dat manažer udržitelnosti s týmem a schvaluje ACT Komise na roční bázi.

Oblast E5-4 se zaměřuje na popis a sběr dat ohledně přesunu zdrojů, tedy vstupů. Do sběru dat jsou zapojeni Strategický nákupčí a Operativní nákupčí. Aktualizace a sběr dat bude i v tomto případě na roční bázi.

V oblasti E5-5 má podnik sbírat data a popsat svou strategii k odsunu zdrojů, tedy výstupům. Rozlišuje se odpovědnost za produkty a materiály, které sleduje manažer udržitelnosti s týmem a ACT Komise schvaluje, a za správu odpadu, kterou má na starosti manažer provozu. Na rozdíl od jiných kategorií jsou data sbírána měsíčně, což umožňuje přesnější sledování produkce odpadu a jeho průběžného snižování.

Oblast E5-6 se věnuje finančním následkům spojeným s využitím zdrojů a cirkulární ekonomikou. Odpovědnost za tuto oblast nese finanční manažer. Data jsou sbírána a aktualizována ročně, kdy sledování nákladů a úspor v delším časovém horizontu může pomoci předejít případnému zkreslení výsledků.

ESRS E5- Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika			
Požadavek	Vztah k Matici dvojí významnosti	Zodpovědná pozice	Frekvence
IRO-1	Obecné informace	Manažer pro udržitelnost a tým /ACT Komise schvaluje	Roční
E5-1	Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika		Roční
E5-2			Roční
E5-3			Roční
E5-4	Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika	Strategický nákupčí Operativní nákupčí	Roční
E5-5	Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika + nebezpečný odpad	Produkty a materiály: Manažer udržitelnosti a tým/ ACT Komise Odpad: Manažer provozu	Roční
E5-6	Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika	Finanční manažer	Roční

Obrázek 16: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru ESRS E5

(Zdroj: vlastní zpracování na základě Matice významnosti Skupiny AVL (Obrázek 13))

7.3 Sociální oblast

V sociální oblasti vyvstaly po posouzení dvojí významnosti tyto významné okruhy dle standardů ESRS:

- ESRS S1 Vlastní pracovní síla
- ESRS S2 Pracovníci v dodavatelském řetězci
- ESRS S4 Spotřebitelé a koncoví uživatelé

V následujících podkapitolách jsou tyto oblasti jednotlivě rozebrány, jakož i k nim vztažené podoblasti, které s významnými aspekty souvisí.

7.3.1 ESRS S1 Vlastní pracovní síla

Sběr dat v rámci standardu ESRS S1 se zaměřuje na monitorování vlastní pracovní síly podniku, pracovních podmínek, ochranu lidských práv, zapojení zaměstnanců do rozhodovacích procesů či zdraví a bezpečnosti pracovní síly.

Kategorie SBM-2 a SBM-3 obsahují obecné informace týkající se názorů zúčastněných stran a popis dopadů, rizik a příležitostí souvisejících s vlastní pracovní silou a jejich vztah se strategií podniku a obchodním modelem. Tyto informace shromažďuje manažer udržitelnosti se svým týmem, ACT Řídící komise pro strategii jejich výstupy schvaluje. Aktualizace a popis dat je znovu nastaven na roční bázi.

Oblasti S1-1, S1-2, S1-3 a S1-4 se týkají politik, postupů a zavedených či plánovaných opatření ve vztahu k vlastní pracovní síle podniku. Popis těchto požadavků má na starosti manažer udržitelnosti spolu s HR business partnerem na roční bázi.

Kategorie S1-5, S1-6, S1-7, S1-8, S1-10, S1-13, S1-14, S1-17 obsahují popis cílů a ukazatelů týkající se vlastní pracovní síly. Oblast S1-5, která vyžaduje popis nastavených cílů v této oblasti, má na starost manažer udržitelnosti spolu HR business partnerem na roční bázi. Oblasti S1-6 a S1-7 se týkají popisů charakteristik vlastních zaměstnanců a těch, kteří nejsou zaměstnanci. Sběr dat má na starosti HR business partner a postaven bude na měsíční bázi, což může zajistit přesnější podklady pro vedení společnosti o fluktuaci pracovníků a ostatních relevantních ukazatelů. Oblasti S1-8, S1-10 a S1-17 má na starosti HR business partner s roční frekvencí sběru či aktualizace dat. Jedná se o oblasti popisující kolektivní smlouvy a sociální dialog, adekvátní mzdy a incidenty v oblasti lidských práv, které nejsou tolik dynamické.

Nakonec kategorie S1-13 a S1-14, které budou spravovány měsíčně. S1-13 se týká školení a zlepšování dovedností, proto ji má na starosti HR business partner. S1-14 zahrnuje ukazatele zdraví a bezpečnosti, které má na starosti vždy koordinátor bezpečnosti dané pobočky, jehož postavení v české pobočce zaujímá manažer kvality.

ESRS S1- Vlastní pracovní síla			
Požadavek	Vztah k Matici dvojí významnosti	Zodpovědná pozice	Frekvence
SBM-2	Obecné informace	Manažer pro udržitelnost a tým /ACT Komise schvaluje	Roční
SBM-3	Obecné informace		Roční
S1-1	Lidská práva - vlastní zaměstnanci	Manažer pro udržitelnost + HR manažer	Roční
S1-2	Zapojení zaměstnanců - sociální dialog		Roční
S1-3	Zapojení zaměstnanců - kanály pro oznamování		Roční
S1-4	Zapojení zaměstnanců - sociální dialog		Roční
S1-5	Lidská práva - vlastní zaměstnanci		Roční
S1-6	Vlastní pracovní síla - charakteristika zaměstnanců	HR manažer	Měsíční
S1-7	Vlastní pracovní síla - charakteristika pracovníků, kteří nejsou zaměstnanci		Měsíční
S1-8	Zapojení zaměstnanců - sociální dialog		Roční
S1-10	Lidská práva - vlastní zaměstnanci		Roční
S1-13	Vlastní pracovní síla - odbor. příprava, dovednosti		Měsíční
S1-14	Zdraví a bezpečnost	Koordinátor bezpečnosti	Měsíční
S1-17	Lidská práva - vlastní zaměstnanci	Manažer udržitelnosti	Roční

Obrázek 17: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru ESRS S1

(Zdroj: vlastní zpracování na základě Matice významnosti Skupiny AVL (Obrázek 13))

7.3.2 ESRS S2 Pracovníci v hodnotovém řetězci

V rámci standardu ESRS S2 se organizace zaměřuje na sledování pracovních podmínek zaměstnanců v celém hodnotovém řetězci. Pozornost je zaměřena na politiky, procesy zapojení, otázky dopadů, opatření a cílů.

Standardy SBM-2 a SBM-3 popisují obecné informace ohledně zájmů a postojů stakeholderů, jakož i dopadů, rizik a příležitostí souvisejících s pracovními podmínkami

v hodnotovém řetězci. Zároveň je třeba objasnit vztah těchto faktorů ke strategii společnosti a jejímu obchodnímu modelu. Za správu těchto oblastí odpovídá manažer udržitelnosti a jeho tým, přičemž veškeré strategické změny schvaluje ACT Komise. Aktualizace těchto údajů probíhá na roční bázi.

Požadavky S2-1 až S2-5 se soustředí na popis řízení dopadů, rizik a příležitostí v oblasti pracovních podmínek, včetně implementace politik, procesů spolupráce a mechanismů k nápravě negativních dopadů. Dále se věnují přijatým opatřením a vymezení strategických cílů v této oblasti. Tyto požadavky mají na starosti manažer udržitelnosti spolu se strategickým nákupčím s frekvencí aktualizace jednou ročně.

ESRS S2 - Pracovníci v hodnotovém řetězci			
Požadavek	Vztah k Matici dvojí významnosti	Zodpovědná pozice	Frekvence
SBM-2	Obecné informace	Manažer pro udržitelnost a tým /ACT Komise schvaluje	Roční
SBM-3	Obecné informace		Roční
S2-1	Lidská práva - pracovníci v dodavatelském řetězci, zodpovědný dodavatelský řetězec	Manažer pro udržitelnost + Strategický nákupčí	Roční
S2-2			Roční
S2-3			Roční
S2-4			Roční
S2-5			Roční

Obrázek 18: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru ESRS S2

(Zdroj: vlastní zpracování na základě Matice významnosti Skupiny AVL (Obrázek 13))

7.3.3 ESRS S4 Spotřebitelé a koncoví uživatelé

Standard ESRS S4 se zaměřuje na politiky, postupy spolupráce, otázky dopadů, přijímání opatření a cílů ve vztahu k zákazníkům a koncovým uživatelům podniku.

Obecné informace SBM-2 a SBM-3 požadují popis zájmů a názorů stakeholderů a významných dopadů, rizik a příležitostí a jejich vztahu se strategií a obchodním modelem podniku. Zodpovědnost za tyto oblasti nese manažer udržitelnosti s týmem za schválení ACT Komise s roční frekvencí aktualizace dat.

Standardy S4-1 až S4-5 má na starosti spolu s manažerem udržitelnosti také Business development manager. Týkají se popisu řízení dopadů, rizik a příležitostí, politik, postupů spolupráce a nápravy negativních dopadů, přijatých opatření a popisu stanovených cílů. Sběr dat a jejich aktualizace probíhá na roční bázi.

ESRS S4 - Spotřebitelé a koncoví uživatelé			
Požadavek	Vztah k Matici dvojí významnosti	Zodpovědná pozice	Frekvence
SBM-2	Obecné informace	Manažer pro udržitelnost a tým /ACT Komise	Roční
SBM-3	Obecné informace		Roční
S4-1	Vztahy se zákazníky	Manažer pro udržitelnost + Manažer rozvoje podnikání	Roční
S4-2			Roční
S4-3			Roční
S4-4			Roční
S4-5			Roční

Obrázek 19: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru ESRS S4

(Zdroj: vlastní zpracování na základě Matice významnosti Skupiny AVL (Obrázek 13))

7.4 Oblast řízení

V oblasti řízení podniku obsahují standardy ESRS pouze jeden tematický okruh, který byl pro Skupinu AVL označen za významný. Jedná se o ESRS G1 Chování podniků, který se zabývá popisem řídicích orgánů, postupů, politik, otázek korupce a úplatkářství, vztahů s dodavateli a platebních praktik.

Obecné informace GOV-1 a IRO-1, popisující úlohu správních, dozorčích a řídicích orgánů a postupů v souvislosti s dopady, riziky a příležitostmi ve vztahu k chování podniku mají znovu na starosti manažer udržitelnosti se svým týmem a výstupy schvaluje ACT Řídicí komise pro strategii.

Požadavky G1-1, G1-2, G1-3, G1-4 a G1-6 se týkají politik v oblasti chování podniku, řízení vztahů s dodavateli, korupce a úplatkářství a platebních praktik. Manažer udržitelnosti se svým týmem mají na starosti oblasti G1-1 a G1-3. Oblast G1-2 spadá svým popisem vztahů s dodavateli pod kompetence strategického nákupčího a finančního manažera. Požadavek G1-4 se týká popisu případů korupce a úplatkářství, proto jej má na starosti top management spolu s finančním manažerem. A požadavek G1-6 týkající se platebních praktik má na starosti hlavní účetní.

Frekvence sběru dat a jejich aktualizace je pro všechny požadavky tohoto standardu nastavena na roční bázi.

ESRS G1 - Chování podniků			
Požadavek	Vztah k Matici dvojí významnosti	Zodpovědná pozice	Frekvence
GOV-1	Obecné informace	Manažer pro udržitelnost a tým /ACT Komise	Roční
IRO-1	Obecné informace		Roční
G1-1	Etický kodex		Roční
G1-2	Etický kodex, odavatelský etický kodex	Strategický nákupčí + finanční manažer	Roční
G1-3	Protikorupční opatření a opatření	Manažer pro udržitelnost a tým/ACT Komise	Roční
G1-4	proti úplatkům	Finanční manažer/ACT Komise	Roční
G1-6	Platební praktiky	Hlavní účetní	Roční

Obrázek 20: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru dat v oblasti chování podniku

(Zdroj: vlastní zpracování na základě Matice významnosti Skupiny AWL (Obrázek 13))

7.5 Sběr dat v pobočkách

V této části je popsán rámec sběru nefinančních dat v jednotlivých závodech Skupiny AWL, který je představen na příkladu české pobočky. Seznam sbíraných dat v tomto směru je o poznání kratší, jelikož obsahuje pouze oblasti vyžadující určité kvantitativní vyjádření. Tento rámec bude dále ve stejné podobě zaveden také v pobočkách v USA, Mexiku a Číně, odlišnosti mohou vyvstat při mírných rozdílech v kompetencích daných pozic.

V environmentální oblasti budou sbírány spotřeby energií, které bude mít na starosti manažer kvality a podklady nutné pro výpočet GHG emisí, jejichž konsolidovanou podobu má v kompetenci manažer kvality se svým týmem na základě dat z poboček. Jejich seznam, vymezení zodpovědných osob a frekvence sběru je uvedena níže. Dále hmotnost nakoupeného materiálu a jeho složení, což spadá pod nákupčího a množství vyprodukovaného odpadu, které mají na starosti vedoucí konstrukce a nákupčí.

V sociální oblasti počty zaměstnanců a jejich rozdělení, jakož i osob, které nejsou zaměstnanci v rámci pracovní síly podniku, adekvátnost mezd a údaje o školení, což má na starosti HR Specialista. Údaje o bezpečnosti, incidentech a stížnostech má v kompetenci manažer kvality. Všechny uvedené požadavky budou shromažďovány ročně, kromě údajích o zaměstnancích, které bude personalista sbírat měsíčně.

Nakonec v oblasti řízení má mít manažer kvality na starosti data ohledně případech korupce a úplatkářství a finanční ředitel údaje platebních praktikách, oboje s frekvencí sběru na roční bázi.

Požadavek	Popis	Zodpovědná pozice	Frekvence
E1-5	Spotřeba energie	Manažer kvality	Roční
E1-6	Emise skleníkových plynů	Manažer kvality + další	Roční
E5-4	Nakoupené materiály	Nákupčí	Roční
E5-5	Odpady	Vedoucí konstrukce/Nákupčí	Roční
S1-6	Charakteristiky zaměstnanců	HR Specialista	Měsíční
S1-7	a osob, které nejsou zaměstnanci	HR Specialista	Roční
S1-8	Kolektivní vyjednávání a soc. dialog	HR Specialista	Roční
S1-10	Adekvátnost mezd	HR Specialista	Roční
S1-13	Údaje o školení	HR Specialista	Roční
S1-14	Metriky zdraví a bezpečnosti	Manažer kvality	Roční
S1-17	Incidenty a stížnosti	Manažer kvality	Roční
G1-4	Korupce a úplatkářství	Manažer kvality	Roční
G1-6	Platební praktiky	Finanční ředitel	Roční

Obrázek 21: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru dat v pobočce AWL-Techniek CZ

(Zdroj: vlastní zpracování na základě analýzy požadavků výše určených)

Ze zmíněných kategorií je co do náročnosti sběru dat nejobsáhlejší požadavek E1-6 týkající se popisu emisí dle rozsahu 1, 2 a 3 a celkových GHG emisí. V tomto směru jsou nastaveny kompetence globálního popisu a výpočet celkových emisí na manažera udržitelnosti a jeho tým na základě dat z poboček dle jednotlivých rozsahů (scopes). Popis sběru potřebných dat v pobočkách je popsán v následujících odstavcích.

V rámci scope 1 budou pobočky na měsíční bázi sbírat informace o spotřebě zemního plynu a topení, firemních aut a klimatizace. Sběr dat v oblasti zemního plynu a topení má na starosti manažer kvality, firemní auta recepční a klimatizace inženýr dokumentace. Na čtvrtletní bázi potom budou sbírat data účetní a mistr zprovozňování strojů ohledně tlakových lahví.

V rámci scope 2 bude mít manažer kvality vždy měsíčně na starosti sběr dat ohledně spotřeby nakupované elektřiny.

V rámci scope 3 bude na roční bázi sbírat nákupčí informace o nakupovaných materiálech a službách, přepravy a distribuce směrem nahoru i dolů v rámci hodnotového řetězce a na měsíční bázi informace ohledně odpadů. Jednou za rok bude mít finanční manažer za úkol shromáždit data ohledně kapitálového zboží, personalistka data ohledně dojíždění zaměstnanců a vedoucí konstrukce využití prodaných produktů a produkty na konci životního cyklu. Recepční bude měsíčně sbírat informace ohledně služebních cest. Přehledné zobrazení jednotlivých kompetencí a dalších aspektů sběru těchto informací je zobrazeno v následující tabulce.

Požadavek	Popis	Zodpovědná pozice	Frekvence
E1-6	Hrubé emise 1,2,3 a celkové GHG emise	Manažer udržitelnosti + tým	Roční
Scope 1	Spotřeba zemního plynu a topení	Manažer kvality	Měsíční
	Spotřeba firemních aut	Recepční	Měsíční
	Klimatizace	Inženýr dokumentace	Měsíční
	Tlakové lahve	Účetní a Mistr zprovozňování strojů	Čtvrtletní
Scope 2	Spotřeba nakupované elektřiny	Manažer kvality	Měsíční
Scope 3	Nakupované materiály a služby	Nákupčí	Roční
	Kapitálové zboží	Finanční manažer	Roční
	Přeprava a distribuce (upstream)	Nákupčí	Roční
	Odpady	Nákupčí	Měsíční
	Služební cesty	Recepční	Měsíční
	Dojíždění zaměstnanců	Personalistka	Roční
	Přeprava a distribuce (downstream)	Nákupčí	Roční
	Využití prodaných produktů	Vedoucí konstrukce	Roční
	Produkty na konci životního cyklu	Vedoucí konstrukce	Roční

Obrázek 22: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru dat požadavku E1-6

(Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních podkladů)

8 FINANČNÍ DOPADY UDRŽITELNOSTI

Zavedení nefinančního reportingu přináší nejen nové povinnosti, ale také různé dopady. Tato kapitola se zaměřuje na analýzu nákladů, přínosů, rizik a příležitostí souvisejících s nefinančním reportováním. Cílem kapitoly je poskytnout ucelený pohled na ekonomické dopady nefinančního reportingu a udržitelnosti ve Skupině AWL. Pohled je zaměřen jak na finanční dopady na celou Skupinu, tak na českou pobočku, která znovu slouží jako demonstrativní příklad, jelikož dle slov vedení lze podobné dopady očekávat v ostatních pobočkách. Snahou přitom je, aby byly finančně vyčísleny všechny oblasti, u kterých je to možné. Aspekty, které nelze vyčíslit s ohledem na nedostatek dat ze strany společnosti, jsou demonstrovány na odhadu jiné studie, nebo jsou popsány alespoň kvalitativně.

Studie, která je použita pro odhad a srovnání dopadů ve Skupině AWL, je analýza nákladů a přínosů nefinančního reportingu instituce CEPS pro EFRAG (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022). Ta na základě odpovědí 115 respondentů složených z podniků a dalších zainteresovaných subjektů v jejich hodnotových řetězcích, provedla analýzu nákladů a přínosů ESRS (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 1). Vzorek podniků byl rozdělen dle toho, zda podniky spadaly do povinnosti reportovat dle NFRD či nikoliv. Tyto dvě kategorie byly dále rozděleny dle toho, zda jsou společnosti kótované na burze či nikoliv. V tomto směru je použita referenční kategorie podniků odpovídající charakteristikám Skupiny AWL, tedy podniky, které doposud pod nařízení NFRD nespádaly a nejsou kótované na burze.

8.1 Zhodnocení nákladů a přínosů

V následující části jsou zhodnoceny náklady a přínosy nefinančního reportingu a udržitelnosti ve Skupině AWL. Náklady jsou dle přístupů popsanych v teoretické části práce (kapitola 4.5) a přístupů ve zmíněné analýze CEPS rozděleny na přímé a nepřímé. Přímé náklady jsou spojené přímo s implementací a správou sběru nefinančních dat, nepřímé náklady souvisí se zavedením udržitelných opatření ve společnosti.

8.1.1 Náklady přímé - Příprava a správa informací o udržitelnosti

Popisu způsobu, jakým budou data pro zprávu o udržitelnosti sbírána, se věnuje kapitola 7. V této části jsou vyčísleny administrativní náklady tohoto procesu z pohledu přípravy dat a informací a dalších nákladů souvisejících s jejich správou. Jednotlivé kategorie jsou vždy

rozděleny na jednorázové a opakované náklady. Jednorázové náklady jsou spojeny se školením personálu, pořízením prvotních nástrojů, úpravou interních procesů či implementací nových IT systémů. Opakované náklady vznikají pravidelně a průběžně po zavedení systému reportování, přičemž se jedná primárně o průběžný sběr a vykazování dat, údržbu systému, aktualizaci dat a jiné. V této analýze jsou představeny náklady prvního roku přípravy zprávy o udržitelnosti, do kterého se promítají jednorázové i průběžné náklady (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 24).

Jednorázové administrativní náklady Skupiny AWL činí dle odhadu 3 mil. Kč za rok a zahrnují náklady na práci Manažera a Týmu pro udržitelnost. Přičemž je brána v potaz náročnost zmiňovaných požadavků v hodinách násobena hodinovou sazbou jednotlivých pozic. Na základě stejného postupu je proveden odhad v rámci opakovaných nákladů. Náklady na sběr dat v pobočce AWL-Techniek CZ na 387 tis. Kč. Z této částky jsou odvozeny náklady na sběr dat v ostatních pobočkách úměrně jejich velikosti a počtu zaměstnanců, kteří budou data sbírat. Takto odhadnuté náklady činí v Nizozemsku 500 tis. Kč, v Mexiku a USA 100 tis. Kč a v Číně 60 tis. Kč, dohromady tedy činí opakované náklady na sběr v pobočkách 1,2 mil. Kč za rok. Přičemž nejvyšší náklady byly spojeny s požadavkem ESRS E1 Změna klimatu. Administrativní náklady sběru dat ve Skupině AWL sečtením jednorázové a opakované složky činí cca 4,2 mil. Kč pro první rok přípravy reportu o udržitelnosti. Vzhledem k citlivosti informací nemohla být všechna data odhadu zveřejněna.

Administrativní náklady dle odhadů analýzy CEPS pro podniky této kategorie činí 424 tisíc Kč jednorázové náklady a 549 tisíc Kč opakované náklady (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 18). Dohromady tedy dle analýzy CEPS činí administrativní náklady vykazování zprávy o udržitelnosti cca 970 tis. Kč. Tento odhad je oproti odhadu Skupiny AWL nižší o cca 3,2 mil. Kč.

Náklady spojené s externím poradenstvím dle dat Skupiny AWL doposud činily 759 338 Kč. Jedná se o náklady spojené s analýzou stakeholderů a analýzou dvojí významnosti a jejich vyhodnocení, a dále náklady externích konzultantů, kteří pomáhají firmě s výpočtem uhlíkové stopy. Externí administrativní náklady dle analýzy CEPS byly odhadnuty na cca 474 tis. Kč jednorázově a 449 tis. Kč opakovaně (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 18). Pro první

rok vykazování je to tedy okolo 920 tis. Kč. Náklady související s počáteční přípravou jsou dle analýzy CEPS o 285 tis. Kč nižší, než náklady odhadnuté Skupinou AWL. Tento rozdíl je způsoben primárně subjektivností odhadu, jelikož zde záleží na interních odborných znalostech, kterými podnik disponuje.

Dle současně platné legislativy by měla být od roku 2028 povinná externí kontrola zprávy o udržitelnosti, která dle návrhu Omnibus nejspíš bude mít podobu zakázky poskytující omezenou jistotu (viz. kapitola 4.4 a kapitola 1.6). Náklady za audit tohoto rázu se dle analýzy CEPS pohybují pro počáteční ověření v rozmezí 325 až 500 tis. Kč a pro opakované mezi 1,127 – 1,678 milionů Kč za rok (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 30). Dohromady se tedy náklady na první ověření zpráv o udržitelnosti pohybovaly mezi 1,452 až 2,178 milionů Kč. Náklady na ověření v prvním roce jsou o poznání nižší, než náklady pro ověření v následujících letech. To je způsobeno primárně očekávanou nižší počáteční složitostí a rozsahem, kdy menší společnosti čelí méně přísným požadavkům na audit (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 29). Navíc se z počátku bere ohled na postupné seznamování se s požadavky nejen podniků, ale také poskytovatelů ověření. V následujících letech je však třeba důkladnější ověření, navíc studie počítá s přechodem na přiměřenou jistotu, které jsou více než dvojnásobné, oproti nákladům na omezenou jistotu (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 35). Dle nového návrhu na zjednodušení reportování se však tento přechod nejspíš neuskuteční. Lze tedy očekávat, že skutečné náklady nebudou tak vysoké.

Jak bylo zmíněno v kapitole 1.6, jedním z požadavků směrnice CSRD je zavedení jednotného přístupu k vykazování dat o udržitelnosti. V tomto směru se aktuálně mluví o XBRL formátu, jehož implementace a převod dat znovu představuje pro podnik další náklady. Velikost těchto nákladů se pro počáteční přípravu pohybuje v rozmezí 53 – 64 tis. Kč a pro opakovanou přípravu mezi 76 – 87 tis. Kč (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 81-82). V prvním roce by tedy firma zaplatila cca 130 – 150 tis. Kč za zavedení a převod dat do XBRL formátu. Přičemž výše nákladů v tomto smyslu záleží na úrovni podrobnosti XBRL vykazování.

Celkové náklady na přípravu a správu informací o udržitelnosti jsou odhadnuty dvěma způsoby. První jsou spočteny dle dostupných odhadů Skupiny AWL, přičemž informace, které firma nemá k dispozici byly doplněny na základě odhadů analýzy CEPS.

Náklady na přípravu a správu informací o udržitelnosti se z pohledu firemních odhadů pohybují mezi 7 – 7,7 mil. Kč pro první rok vykazování. Druhý odhad nákladů byl vytvořen čistě dle analýzy CEPS a pohybuje se v rozmezí 3,5 – 4,2 mil. Kč pro první rok vykazování.

Shrnutí jednotlivých nákladů a jejich přesná výše je popsána v následující tabulce.

Tabulka 5: Náklady na přípravu a správu informací o udržitelnosti

Popis	Náklady Skupiny AWL	Náklady CEPS
Administrativní náklady sběru dat <i>jednorázové</i>	Cca 3 mil. Kč	424 239 Kč
Administrativní náklady sběru dat <i>opakované</i>	Cca 1,22 mil. Kč	549 015 Kč
Externí poradenství <i>jednorázové</i>	759 338 Kč	474 150 Kč
Externí poradenství <i>opakované</i>	448 310 Kč	448 310 Kč
XBRL formát <i>jednorázové</i>	53 362 – 64 944	53 362 – 64 944
XBRL formát <i>opakované</i>	75 705 – 87 287	75 705 – 87 287
Ověření zprávy o udržitelnosti <i>jednorázové</i>	325 520 – 500 800 Kč	325 520 – 500 800 Kč
Ověření zprávy o udržitelnosti <i>opakované</i>	1 126 800 – 1 677 680 Kč	1 126 800 – 1 677 680 Kč
Náklady celkem	7 009 035 – 7 758 359 Kč	3 477 101 - 4 226 425 Kč

Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních dat a analýzy dle Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022

8.2 Náklady nepřímé - Fotovoltaické panely

V rámci snížení spotřeby elektrické energie by mohla firma ve svých pobočkách instalovat fotovoltaické panely. Na příkladu české pobočky jsou v této části představeny náklady a odhad návratnosti investice na základě dvou cenových nabídek vytvořených v roce 2022 na zadání společnosti.

Celková cena investice vycházela u první cenové nabídky na cca 27 mil. Kč a u druhé 22 mil. Kč, přičemž cena první nabídky byla vyšší kvůli vyššímu výkonu panelů a baterie. U obou cenových nabídek byla nabízejícími společnostmi vypočtena výše dotace, kterou by firma mohla získat, na základě Národního plánu obnovy (Národní plán obnovy 2021-2026, 2025). Cena investice celkem po dotaci by tedy činila cca 17,5 mil. Kč bez DPH u první nabídky a 13,3 mil. Kč bez DPH u nabídky druhé.

Tabulka 6: Náklady na fotovoltaickou elektrárnu

	CN 1	CN 2
Výkon (kWh)	500	400
Celková cena (bez DPH)	27 372 380 Kč	21 721 320 Kč
Způsobilé výdaje celkem	23 160 500	19 611 676
Dotace	9 906 475	8 427 837
Cena investice po dotaci	17 465 905	13 293 483 Kč

Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních dat

Pro výpočet výhodnosti investice jsou na následujících řádcích nejprve představeny vstupy potřebné k jejímu vyjádření. Odhad roční výroby elektrické energie pomocí dané fotovoltaiky, je vypočten pomocí online nástroje Fotovoltaického Geografického Informačního Systému (PVGIS, Photovoltaic Geographical Information System) vyvinutého Evropskou komisí (Simulátor instalace rezidenčního a komerčního solárního simulátoru, 2025). Roční výroba elektrické energie z údajů o výkonu panelů a slunečního záření dle polohy české pobočky činí dle jeho výpočtů 643 161 kWh/rok u první nabídky a 514 528 kWh/rok nabídky druhé.

Dalším vstupním parametrem je spotřeba elektrické energie, která vychází z předpokládaného množství interního dokumentu nabídky na dodávku elektřiny od distributora pobočky za rok 2025, který byl stanoven na 190,225 MWh, jen o 2 kWh vyšší, než byla spotřeba energie v roce 2024.

Z těchto parametrů je dále vypočteno množství elektrické energie, které by bylo uspořeno z dosavadních dodávek, pokud by firma panely instalovala. Z první nabídky by činila vlastní spotřeba energie necelých 30 %, tedy 452 936 kWh by bylo uspořeno. U druhé nabídky by vlastní spotřeba byla necelých 40 % a úspora 324 303 kWh. Takto uspořenou

energii, tedy přetoky, by firma mohla prodávat do veřejné sítě. Distributor české pobočky nabízí výkupní cenu 1 500 Kč/MWh, z čehož byly vypočteny příjmy za možné přetoky pro první nabídku ve výši 679 404 Kč za rok a pro druhou nabídku 486 455 Kč za rok.

Další úsporou, kterou je třeba vzít v úvahu je neodebraná elektřina ze sítě distributora, jejíž cena byla pro rok 2025 stanovena na 3 054 Kč/MWh. Pokud by tedy firma nainstalovala solární panely, již by neodebírala elektřinu ze sítě, ale tvořila si svoji vlastní. V tomto smyslu by bylo ušetřeno 580 947 Kč při plánované spotřebě 190 225 kWh. Sečtením úspor je odhadnuta celková výše úspory, která u první nabídky činí 1 260 351 Kč/rok a u druhé 1 067 402 Kč/rok.

Z těchto výstupů je možné vypočítat čistou současnou hodnotu investice dle vzorce

$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{CF_t}{(1+i)^t} - K$$

kde CF_t = peněžní toky z realizace investice v jednotlivých letech životnosti;

K = kapitálové výdaje spojené s investicí;

n = doba životnosti investice

i = diskontní míra

(Knápková et al., 2017, s. 681).

Jelikož by případná investice byla financována úvěrem a úroková sazba ČNB v únoru 2025 pro úvěry této výše činí 5,34 %, je pro výpočet použita diskontní sazba 5 % (Komentář k úrokovým sazbám měnových finančních institucí, 2025). Životnost investice byla odhadnuta na 20 let, což vychází z předpokládané doby životnosti typu panelů obsažených v nabídkách a referenčních hodnot energetických projektů doporučených Evropskou Komisí (Metodická příručka pro projekty vytvářející příjmy dle čl. 55 Nařízení Rady č. 1083/2006, 2011, s. 13). V tomto případě dosazením do vzorce a výpočtem vychází u první cenové nabídky čistá současná hodnota záporná, tudíž je investice nevýhodná. U druhé cenové nabídky je čistá současná hodnota kladná, ovšem pouze cca 8 tis. Kč. Lze tedy říci, že Skupině AWL by se více vyplatilo investovat do druhé cenové nabídky, ačkoliv má nižší výkonnost panelů.

Tabulka 7: Zhodnocení NPV investice instalace FVE pro podnik AWL-Techniek CZ

	CN 1	CN 2
Roční výroba el. energie	643 161 kWh	514 528 kWh
Spotřeba el. energie	190 225 kWh	
Odhad vlastní spotřeby	30 %	37 %
Roční úspora el. Energie vyrobené FVE	452 936 kWh	324 303 kWh
Příjem za rok za přetoky	679 404 Kč/rok	486 455 Kč/rok
Úspora za rok na neodebrané elektřině ze sítě distributora bez DPH	580 947 Kč	
Celková úspora za rok	1 260 351 Kč	1 067 402 Kč
Diskontní sazba	5 %	5 %
NPV	-1 759 146 Kč	8 705 Kč

Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních dat

Analýza investice do fotovoltaických panelů má své limity, jelikož jsou vstupní parametry vypočteny z nabídek vytvořených v roce 2022. Od té doby se ceny nabízených produktů a prací mohly zvednout. Rychlost vývoje těchto technologií možná může v současné době nabídnout efektivnější a levnější řešení. Také výpočty jednotlivých spotřeb a úspor jsou postaveny na odhadech, předpokladech a průměrných hodnotách, které se mohou lišit v závislosti na změnách počasí či dalších technických faktorech. Analýza nezahrnuje náklady na opravy, údržbu a provoz systému, které mohou mít velký vliv na výhodnost investice. Do výpočtu dále není zahrnuta aktivita baterií, které by mohly zvýšit vlastní spotřebu, čímž by se zvýšily úspory a tím pádem také čistá současná hodnota.

8.2.1 Přínosy

V této části budou představeny přínosy spojené se snížením administrativních nákladů dle odhadu analýzy CEPS a poté přínosy, které očekává Skupina AWL. Další přínosy spojené se zavedením nefinančního reportování jsou spíše kvalitativního charakteru, tedy finančně obtížně vyjádřitelné.

Snížení administrativních nákladů

Dle analýzy CEPS mohou standardizované a veřejně dostupné informace snížit administrativní náklady spojené s poskytováním dat třetím stranám, jako jsou například investoři, ratingové agentury, nevládní organizace, a jiné (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 64). V tomto smyslu bylo pro kategorii podniků, kde spadá Skupina AWL, odhadnuta výše těchto nákladů, zahrnujících interní a externí náklady na poskytování informací o udržitelnosti uživatelům, na necelých 224 tis. Kč (9 tis. eur) (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 65). Většina dotazovaných však výrazné snížení těchto nákladů neočekává a úspory byly v tomto smyslu odhadnuty pouze na necelých 50 tis. Kč (2 tis. eur).

Pohled Skupiny AWL

Přínosy, které se týkají finančních dopadů udržitelnosti z pohledu Skupiny AWL jsou dle diskuse s vedením společnosti zlepšení ratingu EcoVadis, zlepšení vnímání značky ze strany zákazníků a dalších stakeholderů a plnění legislativních povinností. Firma chce také přispět k plnění cílů Pařížské dohody. Neméně důležitým přínosem je zvýšení konkurenceschopnosti firmy, jelikož jak je představeno v kapitole 9, větší firmy z konkurenčního prostředí společnosti již informace o udržitelnosti zveřejňují.

V oblasti sociální očekává firma lepší spokojenost zaměstnanců ve formě nižší fluktuace a jiných ukazatelů. V souvislosti se zodpovědným dodavatelským řetězcem také úspory vzhledem k dlouhodobé spolupráci a dobrým vztahům se současnými dodavateli, čímž se zamezí nákladům při hledání a testování nových dodavatelů, méně reklamací dodávek a podobně. Na druhou stranu v oblasti řízení společnost velké přínosy neočekává, vzhledem k rozvinutosti platebních praktik, individuálním vztahům a podmínkám s dodavateli a nízkému riziku korupce.

8.3 Zhodnocení rizik a příležitostí

V této části jsou představena rizika a příležitosti, kterým může společnost v souvislosti s nefinančním reportováním čelit.

8.3.1 Rizika

Ztráty obchodních příležitostí

Na základě diskuze s manažerem kvality české pobočky a analýzy obchodních vztahů s klíčovými zákazníky společnosti vyplynula hrozba ztráty obchodních příležitostí u třech hlavních zákazníků, kteří explicitně vyjádřili svá očekávání v oblasti ESG. Jejich případná ztráta by mohla mít výrazný vliv na tržby společnosti, který je vyčíslen v Tabulka 8 pro českou pobočku a v Tabulka 9 pro celou Skupinu. Výchozím rokem pro odhad je rok 2024. Pro českou pobočku by v případě neplnění povinností v oblasti udržitelnosti a následné ztrátě zákazníků hrozila ztráta 20 % tržeb u zákazníka A, 10 % u zákazníka B, pro zákazníka C nebylo v roce 2024 dodáváno. Celková ztráta by tedy mohla dosáhnout až 180 mil. Kč.

Tabulka 8: Vyčíslení ztráty obchodních příležitostí AWL-Techniek CZ

AWL CZ	Ztráta tržeb	Výše tržeb	Ztráta celkem
Zákazník A	20 %	Cca 600 mil. Kč (2024)	120 mil. Kč
Zákazník B	10 %		60 mil. Kč
Zákazník C	Z české pobočky pro něj za rok 2024 nebylo dodáváno		

Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních podkladů

Vyčíslení pro celou skupinu je založeno na odhadech globálního provozního ředitele a obchodního týmu. Globální provozní ředitel odhaduje ztrátu tržeb na jednoho zákazníka až 15 %. Na druhou stranu obchodní tým, vzhledem k faktu, že si zákazníci jsou vědomi angažovanosti firmy v oblasti ESG, odhadují riziko ztráty na 5 %. Z těchto závěrů vychází odhad rizika 5 - 15 % na jednoho ztraceného zákazníka. Globálně by tedy firma AWL mohla přijít o cca 233 – 698 mil. Kč, kdy velikost rozptylu demonstruje silnou závislost výše potenciální ztráty na požadavcích konkrétního zákazníka a jeho vnímání důležitosti udržitelnosti.

Tabulka 9: Vyčíslení ztráty obchodních příležitostí Skupiny AWL

Skupina AWL	Ztráta tržeb	Výše tržeb	Ztráta celkem
Zákazník A, B, C	5 - 15 %	Cca 187 mil. EUR	233 - 698 mil. Kč (9,350 – 28,050 mil. EUR)

Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních podkladů

Sankce a pokuty

Pouze dvě pobočky Skupiny AWL sídlí v Evropské unii. Této společnosti tedy mohou hrozit sankce pouze ze strany České republiky, nebo Nizozemska.

Česká republika má pokutu za nesplnění povinnosti reportování stanovenou na 3 % hodnoty celkových aktiv (více kapitola 4.5). Pro českou pobočku by tedy nesplnění povinnosti zveřejňovat informace o udržitelnosti dle CSRD mohlo znamenat pokutu až ve výši cca 8,7 mil. Kč.

V Nizozemí je nedodržení povinností vyplývajících z CSRD klasifikováno jako hospodářský trestný čin, který je dále vymáhán dle nizozemského trestního práva (Joosten, Posthuma, 2024). To ukládá při nesplnění povinnosti zveřejňování informací pokutu čtvrté kategorie, která může dosáhnout přes 600 tis. Kč (Wet op de economische delicten, čl. 6, odst. 1).

Potenciální riziko může plynout také z aktivit vykazujících znaky greenwashingu. V případě, že by společnost zveřejňovala informace, které jsou zavádějící a nepodložené, může dostat pokutu ve výši až 4 % z obrátu, což by pro Skupinu AWL znamenalo pokuty v řádech milionů korun.

Tabulka 10: Vyčíslení finančních sankcí plynoucích z nevykázání informací o udržitelnosti

Typ porušení	Stát	Sankce	Částka
Nesplnění povinnosti zveřejnění zprávy o udržitelnosti	ČR	Až 3 % celkových aktiv (288 581 tis. Kč za r. 2023)	Až 8 657 430 Kč
	NL	Pokuta 4. kategorie	Až 640 853 Kč (25 750 eur)
Greenwashing	EU	4 % z obrátu	Řády milionů Kč

Zdroj: vlastní zpracování na základě firemních podkladů

Výše takto stanovených pokut je uvedena v maximálních částkách. Je také možné, že s aktuálními změnami v legislativě, skrze které by se povinnost reportování Skupiny AWL ještě nedotkla, se v nejbližší době nedotknou firmy ani tato rizika.

8.3.2 Příležitosti

Příležitosti, které Skupině AWL otevírá zveřejňování zpráv a obecně otázky udržitelnosti, je dle diskuse s vedením primárně zaměřením se na tuto oblast skrze praktické projekty, které by přinesly hodnotu a úspory nejen firmě samotné, ale také zákazníkům. Skrze sběr a vyhodnocování dat může firma snadněji určit příležitosti ke zlepšení výkonnosti a možnost úspor. Dlouhodobý sběr dat potom může zajistit srovnání dat v delším časovém horizontu, což může být také dobrým podkladem pro rozhodování vedení společnosti ohledně dalších postupů a strategií.

Ve vztahu k jednotlivým oblastem ESG vidí společnost příležitosti v oblasti životního prostředí v souvislosti se zlepšením účinnosti strojů, které nabízejí, použití udržitelnějších materiálů, které by Skupině AWL přinesly úspory či zlepšení cirkulárních procesů. V tomto smyslu je možná cirkularita přepravních obalů, palet či beden. Již nyní firma recykluje hliníkové materiály a nabízí repasování strojů na konci jejich životnosti. V sociální oblasti vidí společnost příležitosti ke zlepšení v rámci školení a osvěty. Firma chce také zavést častější interní a externí kontroly bezpečnosti a ochrany zaměstnanců při práci. V oblasti řízení již má firma zavedeny individuální podmínky s dodavateli, využívá skonta a na automatizaci zpracování faktur se pracovalo v předchozích letech.

9 SROVNÁNÍ PŘÍSTUPU KONKURENČNÍCH FIREM

V následující kapitole jsou srovnány přístupy Skupiny AVL a vybraných konkurenčních firem k reportingu a obecně aktivitám v oblasti udržitelnosti. Analýza jejich přístupů může sloužit jako inspirace a motivace při tvorbě potřebných dokumentů, cílů a strategií. Seznam analyzovaných firem byl sestaven na základě diskuse s Manažerem pro udržitelnost a reflektuje hlavní konkurenty společnosti. Jedná se o společnost FFT Produktionssysteme (dále jen FFT), LEWA Attendorn, Bergman & Steffen, Magna International (dále jen Magna) a Rodomach Holland. Přehled těchto podniků, jakož i jejich velikost a to, zda zpracovávají zprávu o udržitelnosti poskytuje Tabulka 11. Zmíněné společnosti se zabývají výrobou svařovacích technologií, aplikací pro automatizaci výroby a jejich distribucí převážně do automobilového průmyslu. Společnosti FFT a Magna jako jediné z daného seznamu již nefinanční reporty zpracovávají, proto jsou do podrobnějšího srovnání zahrnuty pouze ony.

Tabulka 11: Přehled nefinančního reportování konkurenčních firem

Název firmy	Počet zaměstnanců	Pobočky	Zpráva o udržitelnosti
FFT	2 991	24 v 10 zemích	Zveřejňuje
LEWA Attendorn	270	2 ve 2 zemích	Nezveřejňuje
Bergman & Steffen	65	1	Nezveřejňuje
Magna	Přes 177 000	341 výrobních, 106 vývojových ve 28 zemích	Zveřejňuje
Rodomach Holland	Víc než 30	1	Nezveřejňuje

Zdroj: vlastní zpracování

Srovnání přístupu společností k nefinančnímu reportingu je provedeno na základě těchto kritérií: existence a shoda reportu o udržitelnosti s ESRS, použité standardy, cílová skupina a stanovení cílů. U přístupu k udržitelnosti obecně je zhodnocena dostupnost informací, další opatření, ohodnocení a certifikace. Srovnání na základě těchto kritérií shrnuje Obrázek 23.

Kritérium	Skupina AWL	Magna	FFT
Report udržitelnosti	V procesu	Ano (za 2023)	Ano (za 2024)
Shoda s ESRS	Ano	Chystá přechod na ESRS	Chystá přechod na ESRS
Použité standardy	ESRS, GHG Protokol	ISSB, SASB, IFRS S1 a S2, GHG Protokol	GRI-G4
Cílová skupina	Zainteresané strany	Zainteresané strany	Zainteresané strany
Stanovení cílů	Nejsou zveřejněny, v procesu, 3 ze 17 cílů SDGs	kvantitativní i kvalitativní ESG cíle, 7 ze 17 cílů SDGs	kvantitativní i kvalitativní ESG cíle, 5 ze 17 cílů SDGs
Dostupnost informací	Omezená, v procesu	Volně dostupné	Volně dostupné
Další opatření	Postupně zavádí	Aktivní přístup k udržitelnosti	Aktivní přístup k udržitelnosti
Ohodnocení a certifikace	- EcoVadis Bronzová medaile (2023) - CDP - plánuje ISO 14001	"World's Most Ethical Companies Honoree®" od Ethisphere - Projekt CDP - certifikace Aluminum Stewardship Initiative (ASI)	- EcoVadis Bronzová medaile (2024) - pečeť kvality "Inovativní díky výzkumu" od Stifterverband - certifikace ISO a VDA

Obrázek 23: Srovnání přístupů Skupiny AWL, Magna a FFT k nefinančnímu reportingu a udržitelnosti

(Zdroj: vlastní zpracování)

9.1 Zpráva o udržitelnosti

Magna i FFT mají reporty o udržitelnosti volně k dispozici, nicméně zatím nejsou zpracovány dle standardů ESRS, nicméně obě společnosti předepisují, že se chystají na tento způsob reportování přejít a dostát tak povinnostem dle CSRD (Magna Sustainability Report, 2023, s. 89; FFT Sustainability Report, 2024, s. 4). Report společnosti Magna je zpracován dle ISSB, SASB, IFRS S1 a S2 a využívá také Protokol o skleníkových plynech pro vykazování emisí rozsahu 1 a 2 (Magna Sustainability Report, 2023, s. 10). Pro rozsah 3 používá GHG Corporate Value chain spolu s pokyny iniciativy Science Based Targets (SBTi) (Magna Sustainability Report, 2023, s. 85). Firma FFT při zpracování postupovala dle standardu GRI-G4 (FFT Sustainability Report, 2024, s. 4). Skupina AWL při zpracování vychází ze standardů ESRS a emise oxidu uhličitého jsou zpracovány dle Protokolu o skleníkových plynech. Společnosti přitom cílí na zainteresované strany, jako jsou zákazníci, dodavatelé, zaměstnanci či investoři.

V rámci reportů o udržitelnosti společnosti mimo kvantitativní zhodnocení témat dle zvolených standardů, zveřejňují své cíle a závazky v oblasti udržitelnosti. Společnost Magna si stanovila cíl nulových čistých emisí do roku 2050 (Magna Sustainability Report, 2023, s.

3). Snaží se snižovat spotřebu elektrické energie, vody, pracuje na oběhovém hospodářství a stanovila si cíl nulového odpadu na skládkách (Zero Waste to Landfill, ZWTL) (Magna Sustainability Report, 2023, s. 36). V rámci 17 cílů udržitelnosti společnost Magna určila 7 cílů, které nejvíce souvisejí s její činností: zdraví a kvalitní život; kvalitní vzdělání; rovnost mužů a žen; průmysl inovace a infrastruktura; odpovědná výroba a spotřeba; klimatická opatření (Magna Sustainability Report, 2023, s. 79).

Společnost FFT si stanovila cíle v oblastech snižování spotřeby oxidu uhličitého, energie a zvýšení využití vlastní fotovoltaické elektrárny (FFT Sustainability report, 2024, s. 33-34). V rámci 17 cílů udržitelného rozvoje se zavázala k pěti z nich: kvalitní vzdělání; důstojná práce a ekonomický růst; průmysl, inovace a infrastruktura; odpovědná výroba a spotřeba; klimatická opatření (FFT Sustainability report, 2024, s.5).

Skupina AVL na určení svých cílů ještě pracuje, nicméně v rámci 17 cílů udržitelnosti dle OSN si stanovila tři, které chce plnit: Kvalita vzdělání; Důstojná práce a ekonomický růst; Průmysl, inovace a infrastruktura (Udržitelnost AVL, 2025). I přesto, že společnost nemá své cíle veřejně formulované, snaží se o redukci emisí oxidu uhličitého, spotřebu energie a pracuje na oběhovém hospodářství.

Ačkoliv společnosti FFT a Magna nezpracovávaly zprávy dle standardů ESRS, používaly všeobecně uznávané evropské standardy. Z nynějších zpráv lze odhadnout, že se společnosti Magna a FFT budou v rámci přechodu na standardy ESRS věnovat stejným oblastem, jako Skupina AVL (Obrázek 24). Obsahy reportů a aktivit naznačují navíc pouze oblast ESRS E5 Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika. Vše však bude záležet na výsledcích analýzy dvojí významnosti obou společností.

Oblast	Skupina AVL	Magna	FFT
Životní prostředí	ESRS E1 Změna klimatu ESRS E5 Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika	ESRS E1 Změna klimatu ESRS E4 Biologická rozmanitost a ekosystémy ESRS E5 Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika	ESRS E1 Změna klimatu ESRS E4 Biologická rozmanitost a ekosystémy ESRS E5 Využívání zdrojů a cirkulární ekonomika
Sociální	ESRS S1 Vlastní pracovní síla ESRS S2 Pracovníci v dodavatelském žetězci ESRS S4 Spotřebitelé a koncoví uživatelé	ESRS S1 Vlastní pracovní síla ESRS S2 Pracovníci v dodavatelském žetězci ESRS S4 Spotřebitelé a koncoví uživatelé	ESRS S1 Vlastní pracovní síla ESRS S2 Pracovníci v dodavatelském žetězci ESRS S4 Spotřebitelé a koncoví uživatelé
Řízení	ESRS G1 Chování podniku	ESRS G1 Chování podniku	ESRS G1 Chování podniku

Obrázek 24: Srovnání vykazovaných oblastí dle ESRS Skupiny AVL, společností Magna a FFT

(Zdroj: vlastní zpracování)

9.2 Obecný přístup k udržitelnosti

Všechny analyzované podniky poskytují transparentní informace. Přístupy k dalším opatřením v oblasti udržitelnosti, hodnocením a certifikacím se liší úměrně velikosti společností.

Největší společnost Magna obecně v přístupech k udržitelnosti oproti Skupině AVL a společnosti FFT vede. Kromě životního prostředí se zaměřuje ve vztahu k sociální oblasti na spravedlivé a etické jednání se svými zaměstnanci, což je zakotveno v Zaměstnanecké chartě (Magna sustainability Report, 2023, s. 62). Magna se zavázala k dodržování lidských práv a pracovních podmínek v celém dodavatelském řetězci, má zaveden Kodex chování pro dodavatele. Společnost je aktivní v místních komunitách, podporuje charitativní projekty a rozvoj vzdělávání. Ve společnosti existuje pozice Vedoucího pro udržitelnost (Sustainability Champion), který koordinuje a sjednocuje priority udržitelnosti napříč organizací, nebo Globální ředitel pro udržitelnost a energii, který dohlíží a sleduje klíčové metriky udržitelnosti (Magna Sustainability Report, 2023, s. 16).

Magna vyvíjí úsilí také v oblasti inovace produktů se zaměřením na zlepšování účinnosti a snižování emisí, investuje do elektrifikačních technologií a spolupracuje s dalšími společnostmi na urychlení dekarbonizace automobilového průmyslu. V italské pobočce se recyklují a znovu používají komponenty převodovek (Magna Sustainability Report, 2023, s. 38). Společnost dále přispívá k ochraně včel, v jednom ze závodů se stará o záhony (Producing Parts, Peppers and Wildflower Honey, 2023). Společnost je držitelem mnoha ocenění a certifikací jak v oblasti životního prostředí, tak v oblasti péče o zaměstnance. Již třetím rokem si drží ocenění jako jedna z Nejetičtějších společností světa (World's Most Ethical Companies Honoree®) organizací Ethisphere (Magna Sustainability Report, 2023, s. 68). Účastní se projektu CDP (Carbon Disclosure Project), který poskytuje investorům informace o emisích GHG, spotřebě vody a rizicích spojených s klimatem (Magna Sustainability Report, 2023, s. 89). Pět divizí Magna získalo certifikaci podle standardu výkonnosti Aluminum Stewardship Initiative (ASI) (Magna Sustainability Report, 2023, s. 88).

Společnost FFT má na svých stránkách zveřejněny dva dokumenty, které se pojí k udržitelnosti. Jedná se o Směrnici udržitelnosti pro dodavatele a obchodní partnery skupiny FFT, která stanovuje zásady a požadavky v oblasti udržitelnosti na všechny dodavatele společnosti FFT (Sustainability guideline for suppliers and business partners of the FFT –

Group, 2023). Druhým dokumentem je Základní prohlášení skupiny FFT o dodržování povinnosti náležité péče v oblasti lidských práv a životního prostředí, ve kterém deklaruje svoji globální podnikovou odpovědnost za dodržování lidských práv a ochranu životního prostředí v celém svém dodavatelském a hodnotovém řetězci a popisuje implementaci procesů náležité péče (Supply Chain Due Diligence Act, 2025).

Společnost FFT dále přispívá k ochraně včel, pořizuje elektrické automobily, buduje nabíjecí stanice, vlastní fotovoltaický systém, zřizuje hmyzí hotely a podporuje zalesňování (Sustainability as a Prerequisite for Long-term Success, 2025). Účastní se mezinárodních výzkumných projektů zaměřených na udržitelnou mobilitu a efektivní využití zdrojů, jako například EKODA, QueEn, MODAPTO, a další) (FFT Sustainability report, 2024, s. 41). V roce 2024 společnost získala bronzovou medaili v hodnocení EcoVadis, je držitelem několika certifikátů systému managementu a získala pečeť kvality „Inovativní díky výzkumu“ od společnosti Stiferverband (FFT Sustainability report, 2024, s. 5, 45).

10 ZHODNOCENÍ NAVRHOVANÝCH ŘEŠENÍ

V předchozí částech je provedena analýza vnitropodnikových směrnic z pohledu požadavků ESRS, navržen rámec sběru dat pro nefinanční reporting Skupiny AWL, zhodnoceny finanční dopady udržitelnosti ve společnosti a srovnán přístup konkurenčních firem v rámci této problematiky. V následující části jsou zmíněné návrhy zhodnoceny z relevantních pohledů k daným oblastem.

10.1 Zhodnocení souladu vnitropodnikových směrnic s požadavky ESRS

V kapitole 6.4 je provedena analýza vnitropodnikových směrnic z pohledu požadavků standardů ESRS. Z výsledků vyplývá, že Skupina AWL musí zavést několik nových politik, či zahrnout požadované aspekty do politik stávajících. V oblasti týkající se životního prostředí musí společnost vytvořit globální environmentální politiku. V sociální oblasti chybí zahrnout politiky týkající se zapojení zaměstnanců, lidských práv spotřebitelů a koncových uživatelů a Kodex dodavatelů. Vzhledem k dynamičnosti etického firemního prostředí by měla společnost také zvážit aktualizaci etického kodexu, jehož vyhotovení sahá do roku 2020. V oblasti řízení by měla zvážit zavedení samostatné politiky boje proti korupci a úplatkářství a politiku opožděných plateb.

Stávající směrnice byly zpracovány vždy v souladu s příslušnou platnou legislativou a procházejí pravidelnou revizí, za kterou například v české pobočce zodpovídá manažer kvality. Ten jednou za kvartál směrnice přezkoumá a upozorní na nutné revize či úpravy. První strana směrnice obsahuje povinné náležitosti, jako je popis účelu směrnice, odpovědných osob či období platnosti. Doporučením v tomto směru je jednotnost, a sice v popisu odpovědných osob vždy uvést také název pozice, nikoliv jen jméno člověka, který na dané pozici aktuálně je. To pomůže celkově lepší orientaci v daných směrnicích interních i externích uživatelů, jako jsou například audity.

10.2 Zhodnocení návrhu rámce sběru nefinančních dat

Návrh rámce sběru dat je představen jak z pohledu obecných informací o Skupině AWL, tak z pohledu sběru dat v jednotlivých pobočkách, jakož i stanovení kompetentních osob a frekvence sběru dat. Řešení je navrženo tak, aby byl sběr a konsolidace dat co nejefektivnější, ekonomicky výhodný a v souladu s požadavky CSRD a ESRS. Rámec zahrnuje informace týkající se významných oblastí vyplývajících z posouzení dle principu

dvojitý významnosti a zájmů externích i interních stakeholderů. Dohled ACT Komise pro strategii zajistí soulad informací se strategií, vizemi a přáními vrcholového vedení firmy.

Podnik musí zveřejnit obecné informace o jeho strategiích a přístupech, v otázkách životního prostředí informace týkající se změny klimatu, cirkulární ekonomiky a oběhového hospodářství. V sociální oblasti informace ohledně vlastní pracovní síly, pracovních v hodnotovém řetězci a zákaznických a koncových uživatelích, v oblasti řízení informace o chování podniku. Každý sbíraný okruh má přiřazenou odpovědnou osobu, což minimalizuje riziko chyb a zajišťuje jasné vymezení kompetencí. Většinu požadavků na globální úrovni bude mít na starosti manažer udržitelnosti spolu se svým týmem a jejich výstupy bude schvalovat ACT Řídící komise pro strategii. K určitým specifickým oblastem jsou přiřazeny kompetentní pozice, jako například oblasti týkající se zaměstnanců budou mít na starosti personalisté, informace týkající se dodavatelů operativní či strategický nákupčí, nebo manažer provozu informace týkající se provozu. Na sběru dat se v některých oblastech bude podílet větší množství pracovní síly, jako například při sběru informací ohledně emisí oxidu uhličitého. Dohled Komise představuje potřebný kontrolní mechanismus validace dat před zveřejněním, což snižuje riziko nesrovnalostí a zvyšuje důvěryhodnost reportovaných informací. U jednotlivých ukazatelů je nastavena odpovídající frekvence sběru, a to buď na měsíční nebo roční bázi, aby byl reporting aktuální a zamezilo se nepřesnostem, ale zároveň efektivní a nezatěžující firmu zbytečnou administrativou.

Zavedení tohoto systému je spojeno s určitými riziky, jako je například přetížení odpovědných osob, zejména Manažera udržitelnosti, který figuruje v mnoha reportovaných oblastech. To lze vyřešit postupnou delegací sběru dat mezi více osob, a také vyšší mírou digitalizace. Určité nejasnosti v interpretaci regulačních požadavků mohou být překonány skrze pravidelné školení kompetentních osob a konzultace s odborníky na udržitelnost.

V rámci dalšího postupu je doporučeno provést testování sběru dat, aby byla ověřena funkčnost nastavených odpovědností. Na základě výsledků potom provádět průběžnou optimalizaci procesů a případné úpravy systému. Důležité je, aby již od začátku byly kompetence jasně vymezeny, úkoly srozumitelně představeny a komunikovány napříč společnostmi. Nemalou roli hraje také školení odpovědných osob, aby chápaly svoji roli v systému, a také potřebné metodiky ke sběru dat. Zároveň je třeba dbát na průběžnou informovanost, aby byli zaměstnanci připraveni na změny v regulacích i v oblasti technologických inovací. Také veškeré procesy by měly být pravidelně optimalizovány, aby se zabránilo nadbytečným administrativním nákladům.

10.3 Zhodnocení finančních dopadů udržitelnosti

V kapitole 8 jsou představeny náklady, přínosy, rizika a příležitosti zavedení nefinančního reportování a udržitelnosti ve Skupině AWL. Aspekty, u kterých nejsou k dispozici podklady ze strany podniku, jsou vyčísleny pomocí analýzy CEPS pro EFRAG, která zkoumá náklady a přínosy Evropských standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022). Odhady nákladů a úspor jsou však založeny na očekáváních, jelikož zkušenosti s vykazováním udržitelnosti jsou pro většinu podniků omezené, což se odráží v rozdílech, které mohou vést k odchylkám od skutečných nákladů a přínosů (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 2).

Administrativní náklady sběru dat a náklady související s ověřením jsou odhadnuty dle firemních odhadů mezi 7 – 7,7 mil. Kč a dle odhadů analýzy CEPS mezi 3,5 – 4,2 mil. Kč pro první rok přípravy zprávy o udržitelnosti. Odhad nákladů dle Skupiny AWL je o cca 3,5 mil. Kč vyšší, než odhad CEPS. Tento rozdíl může být primárně způsoben subjektivností jednotlivých odhadů. Odhady analýzy CEPS vychází z očekávání dotazovaných firem, zatímco odhady Skupiny AWL vycházejí z odhadů ohledně času stráveného na přípravě a správě dat pro zprávu o udržitelnosti dle standardů ESRS.

V tomto smyslu hraje roli několik faktorů. Náklady na přípravu se liší v závislosti na charakteristikách podniku, tedy i když Skupina AWL není kótovaná na burze, může být větší nebo mít složitější organizační strukturu, rozsáhlejší hodnotový řetězec, nebo komplexnější obchodní model, než průměrná nekótovaná společnost nepodléhající směrnici NFRD (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 16). Obsah zprávy o udržitelnosti je pro každou firmu jinak podrobný, záleží na obsáhlosti a podrobnosti zveřejňovaných požadavků ESRS. Některé oblasti ESRS jsou náročnější na implementaci a sběr dat než jiné. Například požadavek ESRS E1 o změně klimatu dle analýzy CEPS představuje největší podíl na opakujících se administrativních nákladech, což potvrzuje také odhad Skupiny AWL (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 21). Dalším důležitým faktorem je složitost hodnotového řetězce a požadavky na něj kladené (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 46). Náklady na externí poradenství se mohou lišit v závislosti na míře využití služeb externích poradců. Také hodinové sazby těchto poradců se vzhledem ke zvyšující potřebě těchto služeb mohly zvýšit.

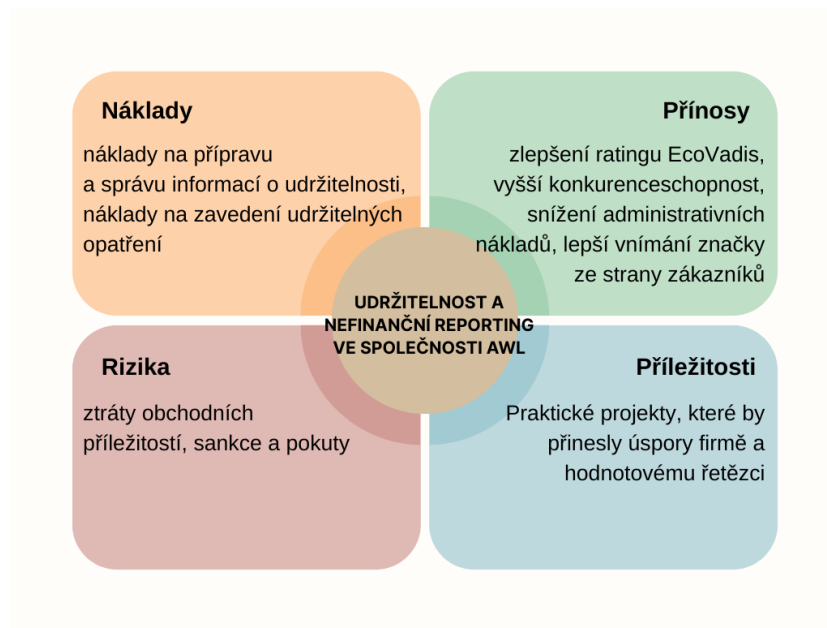
Náklady na vykazování zpráv o udržitelnosti dle ESRS jsou vzhledem k vyjmenovaným faktorům velmi individuální záležitostí.

V souvislosti s nepřímými náklady byla analyzována investice Skupiny AWL do fotovoltaických panelů v české pobočce na základě dvou cenových nabídek. Náklady na toto opatření s cílem úspory energie by společnost vyšly na cca 17,5 mil. Kč u první nabídky a 12,3 mil. Kč u nabídky druhé. V tomto smyslu byla také vypočtena čistá současná hodnota investice, ze které vyplynulo, že první nabídku není výhodné přijmout, druhou ano.

Přínosy představené v analýze se týkají úspor administrativních nákladů v souvislosti s nižšími požadavky na informace od různých stakeholderů. Výše těchto úspor je však oproti ostatním nákladům zanedbatelná a dle analýzy CEPS by mohly činit cca 50 tis. Kč (Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022, s. 65). Skupina AWL vidí přínosy v souvislosti se zavedením nefinančního reportování ve zlepšení ratingu EcoVadis, konkurenčních výhodách či zlepšení vnímání značky ze strany zákazníků.

Naopak při nesplnění povinnosti zveřejňovat informace o udržitelnosti by Skupina AWL čelila rizikům ztrát obchodních příležitostí a možných postihů, sankcí a pokut. Ztráta zákazníků by mohla pro celou Skupinu AWL až necelých 700 mil. Kč, z toho pro českou pobočku by ztráty činily až 180 mil. Kč. V oblasti sankcí z nesplnění povinnosti zveřejňovat informace o udržitelnosti by mohly společnosti hrozit pokuty přes 9 mil. Kč a v souvislosti s greenwashingem v řádech až miliard korun.

Příležitosti vidí Skupina AWL v možnostech úspor skrze nové projekty spojené s udržitelností. Sběr dat může zajistit dobrou informační základnu pro další rozhodování o plánech a strategiích. Další příležitosti se otevírají ve formě větší udržitelnosti a cirkularitě používaných materiálů a školení zaměstnanců v oblastech životního prostředí a jeho dopadů na vývoj společnosti.

Obrázek 25: Náklady, přínosy, rizika a příležitosti udržitelnosti a nefinančního reportingu ve Skupině AWL

(Zdroj: vlastní zpracování dle Canva šablona Circle Infographic Diagram SWOT Analysis: RemainLabs, 2025)

10.4 Zhodnocení přístupů konkurenčních firem

Analýza konkurenčních firem Skupiny AWL je postavena na přístupech společností Magna a FFT ke zprávě o udržitelnosti a obecně k aktivitám spojeným s udržitelností. Výstupy poukazují na souvislost velikosti společnosti se snahami v oblasti udržitelnosti, jelikož větší společnosti mohou vynaložit více finančních prostředků a pracovní síly k těmto aktivitám.

Přístup ke zprávě o udržitelnosti je nejkomplexnější ze strany společnosti Magna, která je z analyzovaných firem největší. Tato společnost také vykazuje nejaktivnější přístup k oblasti udržitelnosti. Zpráva společnosti FFT, která je menší než Magna, ale zároveň větší než Skupina AWL, je již méně komplexní a snahy v oblasti udržitelnosti na nižší úrovni, než u společnosti Magna. Skupina AWL, jakožto nejmenší z analyzovaných společností vykazuje také nejnižší aktivitu v oblasti udržitelnosti. Dostupné zprávy o udržitelnosti společností Magna a FFT ještě nebyly zpracovány v souladu se standardy ESRS, nicméně obě společnosti se na jejich implementaci připravují. Z analyzovaných zpráv lze však odhadnout, že vykazované oblasti dle ESRS budou stejné, kromě oblasti životního prostředí, kde nejspíš společnosti Magna a FFT přidávají ještě oblast týkající se biodiverzity. Vše však bude záležet na výstupech analýz dvojí významnosti.

Přístupy společností Magna a FFT se mohou stát pro Skupinu AVL inspirací a motivací. Komplexností, transparentností a příkladem integrace udržitelnosti do celkové strategie či zapojením zaměstnanců do iniciativ udržitelnosti. Přístup společnosti Magna ještě navíc svou odvážností při stanovování cílů.

10.5 Shrnutí

Celkově lze navržené oblasti hodnotit jako dobře nastavený základ pro plnění regulatorních požadavků, který umožňuje firmě proaktivně přistupovat k otázkám udržitelnosti a ESG reportingu. Přestože implementace nefinančního reportingu vyžaduje vysoké investice a úsilí, dlouhodobě může přinést přínosy v oblasti konkurenceschopnosti a reputace firmy. V současné době navíc probíhá diskuze o možném zjednodušení a zrušení povinnosti reportovat nefinanční informace pro některé firmy, což by se mohlo týkat také Skupiny AVL. Zjednodušení či zrušení povinnosti by mohlo snížit administrativní zátěž a rizika spojená s reportingem.

Vzhledem k nejistotám ohledně budoucí legislativy je doporučeno zachovat flexibilitu navrženého systému a připravit se na možné scénáře vývoje regulací. I v případě, že by povinnost reportingu pro Skupinu AVL byla zrušena, může se vydat cestou dobrovolného reportování, které by mohlo představovat pro firmu strategickou výhodu, vyšší důvěryhodnost a jistotu udržení zákazníků, kteří aktivní přístup k udržitelnosti od firmy očekávají.

ZÁVĚR

Tato diplomová práce se zabývá problematikou nefinančního reportingu s cílem navržení rámce sběru dat pro nefinanční reporting ve vybrané společnosti. V první části práce jsou představeny základní koncepty ESG, jejich historický vývoj a legislativní rámec. Dále důležité pojmy související s ESG, přístup v zemích, kde společnost působí a finanční aspekty nefinančního reportingu.

Ve druhé části práce je na základě analýzy výchozího stavu nefinančního reportingu ve vybrané společnosti navržen efektivní rámec sběru nefinančních dat reflektující požadavky směrnice CSRD a standardů ESRS. Kromě obecných informací musí podnik zveřejnit informace týkající se změny klimatu, využití zdrojů a oběhového hospodářství, vlastní pracovní síly, pracovních v dodavatelském řetězci, spotřebitelích a koncových uživatelích a informace ohledně chování podniku. Analýza vnitropodnikových směrnic ukázala, že některé požadavky ESRS v nich nejsou reflektovány, zejména v oblasti týkající se životního prostředí. Z posouzení finančních dopadů vyplynulo, že implementace nefinančního reportingu vyžaduje vysoké přímé i nepřímé investice a úsilí, avšak dlouhodobě může přinést přínosy v oblasti konkurenceschopnosti a reputace firmy. Srovnání s přístupem konkurenčních firem ukázalo, že i přes různou míru pokročilosti, která se odvíjí od jejich velikosti, se společnosti ubírají stejným směrem.

Celkově lze navržený rámec a s ním související oblasti hodnotit jako dobře nastavený základ pro plnění regulatorních požadavků, který umožňuje firmě proaktivně přistupovat k otázkám udržitelnosti a ESG reportingu. Zjištění této práce se mohou stát praktickým podkladem pro podniky ze stejného či podobného odvětví, které se připravují na zavedení nefinančního reportingu. Limitace spočívá zejména v nedostatku interních dat pro přesné vyčíslení finančních dopadů a v dynamicky se měnícím regulatorním prostředí. Je třeba vzít v úvahu, že se v Evropské unii aktuálně diskutuje o možné revizi legislativy, která by mohla vést ke zmírnění či dokonce zrušení povinnosti zveřejňovat informace o udržitelnosti. I v případě, že by povinnost reportingu pro Skupinu AVL byla zrušena, může se vydat cestou dobrovolného reportování, které by mohlo představovat pro firmu strategickou výhodu, vyšší důvěryhodnost a jistotu udržení zákazníků, kteří aktivní přístup k udržitelnosti od firmy očekávají.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

A Corporate Accounting and Reporting Standard, 2004. Online. Greenhouse Gas Protocol. Washington, DC: World Resourced Institute and World Business Council. ISBN 1-56973-568-9. Ke stažení dostupné z: <https://ghgprotocol.org/corporate-standard> [cit. 2024-10-22].

A legal framework for the integration of environmental, social and governance issues into institutional investment, 2005. Online. UNEP Finance initiative. Geneve: United Nations Environment Programme Finance Initiative. Ke stažení dostupné z: <https://www.unepfi.org/industries/investment/a-legal-framework-for-the-integration-of-environmental-social-and-governance-issues-into-institutional-investment/> [cit. 2024-07-18].

A.W.L. Techniek Holding B.V., 2025. Online. France: Verif. Dostupné z: <https://www.verif.com/en/company/A.W.L.-Techniek-Holding-B.V.-3822275bae5fd9912f26a36b68733e4a455b40ce5af8255378fa4abd063ab24e/> [cit. 2025-03-20].

About us: About the PRI, 2024. Online. Principles of Responsible Investment. London: Principles of Responsible Investment. Dostupné z: <https://www.unpri.org/about-us/about-the-pri> [cit. 2024-09-09].

AHMAD, Nisar; MOBAREK, Asma; RONI, Nawazesh, 2021. Revisiting the impact of ESG on financial performance of FTSE350 UK firms: Static and dynamic panel data analysis. Online. *Cogent Business & Management*. Vol. 8, iss. 1. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/23311975.2021.1900500> [cit. 2024-09-22].

ATKINS, Betsy, 2020. *Demystifying ESG: Its History & Current Status*. Online. In: Forbes.com. Wahington Blvd: Forbes.com. Dostupné z: <https://www.forbes.com/sites/betsyatkins/2020/06/08/demystifying-esgits-history--current-status/?sh=1cc02c72cdd3> [cit. 2024-07-18].

BATIST, Nicole; KEIJZER, Marc, 2025. *Setting the Scene – Sources and Overview*. Online. In: Environmental, Social & Governance Law Netherlands. ICLG. Dostupné z: <https://iclg.com/practice-areas/environmental-social-and-governance-law/netherlands> [cit. 2025-03-10].

BRUNDTLAND, Gro Harlem, et al. 1987. *Report of the World Commision on Environment and Development: Our Common Future*. Online. In: are.admin.ch. New York: United

Nations. Ke stažení dostupné z: <https://www.are.admin.ch/are/en/home/media/publications/sustainable-development/brundtland-report.html#:~:text=It%20developed%20guiding%20principles%20for,and%20production%20in%20the%20North.> [cit. 2024-07-17].

BUALLAY, Amina, 2019. Between cost and value: Investigating the effects of sustainability reporting on a firm's performance. Online. *Journal of Applied Accounting Research*, Vol. 20, iss. 4, s. 481-496. ISSN 0967-5426. Dostupné z: <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/JAAR-12-2017-0137/full/html> [cit. 2024-09-20].

Canva šablona Circle Infographic Diagram SWOT Analysis: RemainLabs, 2025. Online. Sydney: Canva. Dostupné z: https://www.canva.com/design/DAGkIf_3lGA/wOieKoP597nd9w2fLRf7KQ/edit?ui=eyJBIjp7fX0 [cit. 2025-04-09].

Canva šablona Navy Modern Timeline Graph: Visuel Colonie, 2025. Online. Sydney: Canva. Dostupné z: https://www.canva.com/design/DAGkIMQa5xE/BBKkkTKqDKfDTcNYzR_CDQ/edit?ui=eyJBIjp7fX0 [cit. 2025-04-09].

Canva šablona Soft Green Minimalist 4 Steps To Achieving Goals Systems Graph: Leonora, 2025. Online. Sydney: Canva. Dostupné z: https://www.canva.com/design/DAGkIV_mCQ0/Engx6BCimavhJUS_gFaprw/edit [cit. 2025-04-09].

Canva šablona Yellow Colorful Minimalist Business Pillars Strategy Graph: elversa, 2025. Online. Sydney: Canva. Dostupné z: <https://www.canva.com/design/DAGkIMSxTR4/IEHMKEW0P5ZjVHVkog96jQ/edit?ui=eyJBIjp7fX0> [cit. 2025-04-09].

Code of Conduct, 2020. Online. AWL. Haderwijk: AWL. Dostupné z: https://awl.nl/wp-content/uploads/2021/07/AWL-CODE-OF-CONDUCT_EN.pdf [cit. 2025-02-12].

Consultation Paper, 2024. Consultation paper: on the Regulatory Technical Standards (RTS) on the European Single Electronic Format (ESEF) defining marking up rules for sustainability reporting and revising the marking up rules for the Notes to the IFRS consolidated financial statements and, on the amendments to the RTS on the European

Electronic Access Point (EEAP). Online. Paříž: ESMA. Dostupné z: [https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/2024-12/ESMA32-2009130576-3024_CP_ESEF_RTS - marking up rules for sustainability reports and financial notes and EEAP RTS - amendments.pdf](https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/2024-12/ESMA32-2009130576-3024_CP_ESEF_RTS_-_marking_up_rules_for_sustainability_reports_and_financial_notes_and_EEAP_RTS_-_amendments.pdf)

COOK, Elizabeth, 1998. *Safe Climate, sound business*. ISBN 1-56973-286-8

Corporate sustainability and responsibility, 2025. Online. European Commission. Brusel: Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs. Dostupné z: https://single-market-economy.ec.europa.eu/industry/sustainability/corporate-sustainability-and-responsibility_en [cit. 2024-09-04].

Corporate sustainability due diligence, 2024. Online. European Commission. Brussels: Directorate-General for Communication. Dostupné z: https://commission.europa.eu/business-economy-euro/doing-business-eu/sustainability-due-diligence-responsible-business/corporate-sustainability-due-diligence_en [cit. 2024-09-23].

CORSON, Myles; BELL, Dr. Matthew, et al., 2022. *How can corporate reporting bridge the ESG trust gap?* Online. In: ey.com. New York: ey.com. Dostupné z: https://www.ey.com/en_us/insights/assurance/how-can-corporate-reporting-bridge-the-esg-trust-gap [cit. 2024-09-20].

Cost-Benefit Analysis of the First Set of Draft European Sustainability Reporting Standards, 2022. Online. Brusel: CEPS. Dostupné ke stažení z: <https://www.ceps.eu/ceps-publications/cost-benefit-analysis-of-the-first-set-of-draft-european-sustainability-reporting-standards/>

ČÁSTEK, Ondřej, 2010. Využití stakeholderského přístupu při strategické analýze podniku. Online. Masarykova univerzita Ekonomicko-správní fakulta. ISBN 978-80-210-7743-0. [cit. 2024-09-27].

ČESKO, 1991. Zákon č. 563/1991 Sb. o účetnictví. Online. In: *Zákony pro lidi*. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-563#cast8> [cit. 2025-01-30].

DATHE, Tracy; DATHE, René; DATHE, Isabel a HELMOLD, Marc, 2022. *Corporate social responsibility (CSR), sustainability and environmental social governance (ESG): approaches to ethical management*. Online. Uruguay: Springer International Publishing.

ISBN 9783030923570. Dostupné z: <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-030-92357-0> [cit. 2024-10-30].

DAVIES, Paul; GREEN, Michael; BEE, James. 2024. *EU Commission Suggests Potential Consolidation of ESG Reporting Frameworks in 2025*. Online. In: Latham & Watkins. London: Latham & Watkins [cit. 2025-01-05]. Dostupné z: <https://www.lw.com/en/insights/eu-commission-suggests-potential-consolidation-of-esg-reporting-frameworks-in-2025> [cit. 2025-01-05].

DE FREITAS NETTO, Sebastiao Vieira; SOBRAL, Marcos Felipe Falcao; RIBEIRO, Ana Regina Bezerra; DA LUZ SOARES, Gleibson Robert, 2020. Concepts and forms of greenwashing: a systematic review. Online. *Environmental Sciences Europe*. Vol. 32, iss. 19. Dostupné z: <https://link.springer.com/article/10.1186/s12302-020-0300-3> [cit. 2025-16-01].

Double materiality: The guiding principle for sustainability reporting, 2024. Online. GRI. Amsterdam: GRI. Dostupné z: <https://www.globalreporting.org/media/rz1jf4bz/gri-double-materiality-final.pdf> [cit. 2024-10-22].

EFRAG publishes the ESRS Set 1 XBRL Taxonomy, 2024. Online. EFRAG. Brussels: EFRAG. Dostupné z: <https://www.efrag.org/en/news-and-calendar/news/efrag-publishes-the-esrs-set-1-xbrl-taxonomy> [cit. 2025-03-25].

EFRAG: About us, 2025. Online. EFRAG. Brussels: EFRAG. Dostupné z: <https://www.efrag.org/en/about-us> [cit. 2024-10-15].

Environmental Management Act, 2025. Online. Government of the Netherlands. Netherlands: Government of the Netherlands. Dostupné z: <https://www.government.nl/topics/environment/roles-and-responsibilities-of-central-government/environmental-management-act> [cit. 2025-03-10].

EU legislation, 2025. Online. Government of the Netherlands. Netherlands: Government of the Netherlands. Dostupné z: <https://www.government.nl/topics/environment/roles-and-responsibilities-of-central-government/eu-legislation> [cit. 2025-03-10].

FFT Sustainability report, 2024. Online. Německo: FFT. Dostupné ke stažení z: <https://www.fft.de/en/company/sustainability> [cit. 2025-04-03].

FREEMAN, R. E.; REED, D. L, 1983. Stockholders and stakeholders: A new perspective on corporate governance. Online. *California Management Review*. Vol. 25, iss. 3, s. 88 – 106. Dostupné z: <https://doi.org/10.2307/41165018> [cit. 2024-09-14].

FRIEDE, Gunnar; BUSCH, Timo; BASSEN, Alexander, 2015. ESG and financial performance: aggregated evidence from more than 2000 empirical studies. Online. *Journal of Sustainable Finance & Investment*. Vol. 5, iss. 4, s. 210-233. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/20430795.2015.1118917> [cit. 2024-09-20].

FRIEDMAN, Milton, 1970. *A Friedman Doctrine: The Social Responsibility of Business Is To Increase Its Profits*. The New York Times. Online. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/1970/09/13/archives/a-friedman-doctrine-the-social-responsibility-of-business-is-to.html> [cit. 2024-07-16].

GARCÍA-MECA, Emma; RUIZ-BARBADILLO Emiliano; MARTÍNEZ-FERRERO, Jennifer, 2024. High-quality assurance, ESG legitimacy threats and board effectiveness. Online. *The British Accounting Review*, 101385. ISSN 0890-8389. Dostupné z: <https://doi.org/10.1016/j.bar.2024.101385> [cit. 2024-09-20]

GHG About Us, 2025. Online. Greenhouse Gas Protocol. Washington, D.C.: Greenhouse Gas Protocol. Dostupné z: <https://ghgprotocol.org/about-us> [cit. 2025-02-12].

GLAZERMAN, Gail; COHEN, Jeff, 2020. „Non-Financial“ Is a Misnomer, but Doesn't Have to Be a Missed Opportunity. Online. *Journal of Applied Corporate Finance*. Vol. 32, iss. 2. Dostupné ke stažení z: <https://doi.org/10.1111/jacf.12410> [cit. 2025-01-05].

GONCALVES, Tiago Cruz; DIAS, Joao; BARROS, Victor, 2022. Sustainability performance and the Cost of Capital. Online. *International Journal of Financial Studies*. Vol. 10, iss. 3, 63. Dostupné z: <https://doi.org/10.3390/ijfs10030063> [cit. 2024-09-22].

Green paper: Promoting a European framework for Corporate Social Responsibility, 2001. Online. Ec.europa.eu. Brusel: Evropská komise. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/doc_01_9 [cit. 2024-09-04].

GREGOR, Filip, 2021. *Analýza 250 evropských korporací: Přístup českých firem k udržitelnosti se mírně zlepšuje, zaostávají ale v reportování klíčových ESG dat*. Online. In: Frank Bold. Brno: Frank Bold. Dostupné z: <https://frankbold.org/zpravodaj/kategorie/aktualne/analiza-250-evropskych-korporaci-pristup-ceskych-firem-k-udrizitelnosti-se-mirne-zlepsuje-zaostavaji> [cit. 2024-09-25].

HARDY, Brianna, 2024. *Global regulations are reshaping corporate sustainability. Are U.S. companies prepared for mandatory reporting?* Online. In: Bakertilly.com. US: Bakertilly.com. Dostupné z: <https://www.bakertilly.com/insights/how-mandatory-esg-and-sustainability-reporting-regulations-are-shifting> [cit. 2024-08-27].

HAWN, Olga; CHATTERJI, Aaron, K.; MITCHELL, Will, 2017. Do investors actually value sustainability? New evidence from investor reaction to the Dow Jones Sustainability Index (DJSI). *Strategic Management Journal*, Online. Vol. 39, Iss. 4, s. 949-976. Dostupné z: <https://doi.org/10.1002/smj.2752> [cit. 2024-07-18].

HILL, John, 2020. *Environmental, Social, and Governance (ESG) Investing : A Balanced Analysis of the Theory and Practice of a Sustainable Portfolio*. Chantilly: Elsevier Science & Technology. ISBN: 978-0-12-818692-3. Dostupné z: <https://doi.org/10.1016/C2018-0-03866-9> [cit. 2024-10-30].

HORKOVÁ, Markéta, 2023. *Změna zákona o účetnictví transponuje CSRD do české legislativy*. Online. In: EY. Praha: EY. Dostupné z: https://www.ey.com/cs_cz/insights/sustainability/zmena-zakona-o-ucetnictvi-transponuje-csrd-do-ceske-legislativy [cit. 2024-10-21].

HUNRJA, A.I.; HUSSAINEY, K. (ed.), 2024. *The Emerald Handbook of Ethical Finance and Corporate Social Responsibility*, Leeds: Emerald Publishing Limited. S. 1-37. ISBN 978-1-80455-406-7. Dostupné z: <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/978-1-80455-406-720241029/full/html> [cit. 2024-10-22].

CHEN, Simin, SONG, Yu; GAO, Peng, 2023. Environmental, social and governance (ESG) performance and financial outcomes: Analyzing the impact of ESG on financial performance. Online. *Journal of Environmental Management*. Vol. 345, 118829. ISSN 0301-4797. Dostupné z: <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2023.118829> [cit. 2024-09-22].

CHESEBROUGH, Danielle, 2025. *Integrate the Principles for Responsible Investment*. Online. In: unglobalcompact.org. New York: unglobalcompact.org. Dostupné z: <https://unglobalcompact.org/take-action/action/responsible-investment> [cit. 2024-07-18]

CHROMÍK, Tomáš, 2023. *Analýza korporátních společností na trhu ČR z hlediska implementace ESG reportingu*. Online, diplomová práce. Praha: ČVUT, Masarykův ústav vyšších studií. Dostupné z: <https://dspace.cvut.cz/handle/10467/109475> [cit. 2024-09-27].

IFRS S1 General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information, 2023. Online. IFRS Foundation. Delaware: IFRS Foundation. Dostupné z: <https://www.ifrs.org/issued-standards/ifrs-sustainability-standards-navigator/ifrs-s1-general-requirements/> [cit. 2025-01-05].

IFRS S2 Climate-related Disclosures, 2023. Online. IFRS Foundation. Delaware: IFRS Foundation. Dostupné z: <https://www.ifrs.org/issued-standards/ifrs-sustainability-standards-navigator/ifrs-s2-climate-related-disclosures/> [cit. 2025-01-05].

ISAE 3000 Ověřovací zakázky, které nejsou auditem ani prověrkou historických finančních informací, 2015. Online. KAČR. Praha: KAČR. Dostupné ke stažení z: <https://www.kacr.cz/aktualni-auditorske-standardy> [cit. 2025-01-05].

ISAE 3410 Zakázky spočívající v ověření výkazů emisí skleníkových plynů, 2013. Online. KAČR. Praha: KAČR. Dostupné ke stažení z: <https://www.kacr.cz/aktualni-auditorske-standardy> [cit. 2025-01-05].

ISLAM, Dr. Saleh Mohammed Mashehdul, 2017. Corporate Reporting Concept and the Emergence of Nonfinancial Information Reporting: A Literature Review. *Research Journal of Finance and Accounting*. Online. Vol. 8, No. 8, s. 49-59. [cit. 2024-07-18]. ISSN 2222-2847. Dostupné ke stažení z: https://www.academia.edu/114240328/Corporate_Reporting_Concept_and_the_Emergence_of_Nonfinancial_Information_Reporting_A_Literature_Review [cit. 2024-07-18].

ISO 14001 – Systém environmentálního managementu, 2015. Online. ISO. Dostupné z: <https://www.iso.cz/iso-14001> [cit. 2025-02-10].

ISO 45001:2018 – Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, 2018. Online. ISO. Dostupné z: <https://www.iso.cz/iso-45001> [cit. 2025-02-10].

ISSA 5000 General Requirements for Sustainability Assurance Engagements, 2024. Online. IAASB. The International Federation of Accountants © 2025. Dostupné z: <https://www.iaasb.org/publications/international-standard-sustainability-assurance-5000-general-requirements-sustainability-assurance> [cit. 2025-03-05].

JOOSTEN, Loes; POSTHUMA, Charlotte. 2024. *Be aware: in Dutch legislation criminal enforcement of the CSRD lies in wait*. Online. In: TaylorWessing. Eindhoven: TaylorWessing. Dostupné z: <https://www.taylorwessing.com/de/insights-and->

[events/insights/2024/11/be-aware-in-dutch-legislation-criminal-enforcement-of-the-csrd-lies-in-wait](#) [cit. 31-01-2025].

JOST, T. John; MAJOR, Brenda, 2001. *The Psychology of legitimacy: Emerging Perspectives on Ideology, Justice and Intergroup Relations*. United Kingdom: Cambridge University Press. ISBN 0521786991.

KATSOULAKOS P., et al., 2004. A Historic perspective of the CSR movement. *CSR Quest Sustainability Framework*. Online. ©AUEB K-NET SA & INLECOM. Published 26. 10. 2004. Dostupné z: https://www.academia.edu/29027550/CSRQuest_Sustainability_Framework_A_CSR_oriented_Business_Management_Framework_Part_A_CSR_Foundations?utm_source=chatgpt.com [cit. 2024-07-18].

KHANCHEL, Imen; LASSOUED, Naima, 2022. ESG Disclosure and the Cost of Capital: Is There a Ratcheting Effect over Time? Online. *Sustainability*. Vol. 14, iss. 15, 9237. Dostupné z: <https://doi.org/10.3390/su14159237> [cit. 2024-09-22].

Kjótský protokol k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu, 2023. Ministerstvo životního prostředí [online]. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/kjotsky_protokol [cit. 2024-07-17].

KNÁPKOVÁ, Adriana; PAVELKOVÁ, Drahomíra; REMEŠ, Daniel; ŠTEKER, Karel, 2017. *Finanční analýza: Komplexní průvodce s příklady*. Praha: Grada. ISBN 978-80-271-0911-1.

KOČAŘ, Tomáš; KUBÍČKOVÁ, Karolína, 2024. *Směrnice o náležité péči: co musí společnosti vědět*. Online. In: KPMG. Praha: KPMG. Dostupné z: <https://danovky.cz/cs/smernice-o-nalezite-peci-co-musi-spolecnosti-vedet> [cit. 2025-01-02].

KOM (2011)681, 2011. *Sdělení Komise Evropskému Parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011-2014*. Online. In: *EUR-lex*. Dostupné ke stažení z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52011DC0681> [cit. 2024-09-04].

Komentář k úrokovým sazbám měnových finančních institucí, 2025. Online. Praha: ČNB. Dostupné z:

https://www.cnb.cz/cs/statistika/menova_bankovni_stat/harm_stat_data/komentar-k-urokovym-sazbam-menovych-financnich-instituci/index.html [cit. 2025-02-21].

KOTSANTONIS, Sakis; SERAFEIM, George, 2019. Four Things No One Will Tell You About ESG Data. *Journal of Applied Corporate Finance*. Online. Vol. 31, iss. 2, s. 50-58. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/jacf.12346> [cit. 2024-09-09].

KOUKLÍKOVÁ, Ráchel; HRUDKOVÁ, Tereza; MÁLEK, Jakub, 2024. *ESRS standardy, reportingový obsah a obecné reportovací informace*. Online. In: Právní prostor. Ostrava: Právní prostor. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/mezinarodni-a-evropske-pravo/esrs-standardy-reportingovy-obsah-obecne-reportovaci-informace> [cit. 2024-10-11].

KUBCOVÁ, Hana. 2024. Směrnice o podávání zpráv o udržitelnosti. Online. Ministerstvo financí ČR. Ke stažení dostupné z: [https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_20240410_Probehla-konference-Ucetnictvi-a-reporting-udrzitelneho-rozvoje/\\$FILE/Prezentace%2002%20Hana%20Kubcov%C3%A1%20-%20Transpozice%20CSRD.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_20240410_Probehla-konference-Ucetnictvi-a-reporting-udrzitelneho-rozvoje/$FILE/Prezentace%2002%20Hana%20Kubcov%C3%A1%20-%20Transpozice%20CSRD.pdf) [cit. 2025-01-02].

KUNZ, Vilém, 2012. *Společenská odpovědnost firem*. Praha: Grada Publishing. První vydání. ISBN 978-80-247-3983-0.

MACESAR, Anna Francesca, 2024. A Brief History of ESG. *The Sustainable Agency*. Dostupné z: <https://thesustainableagency.com/blog/the-history-of-esg/#1950s> [cit. 2024-07-15].

MACHOVÁ, Alice, 2022. *Rada Evropské unie schválila CSRD směrnici*. Online. In: EY.com. Praha: EY Česká republika. Dostupné z: https://www.ey.com/cs_cz/insights/sustainability/rada-evropske-unie-schvalila-csrd-smernici [cit. 2024-09-23].

MARINIČOVÁ, Eva, 2023. *Vše o legislativním rámci ESG v Česku*. Online. In: Flagship. Praha: Flagship. Dostupné z: <https://flagshipimpact.com/tpost/0cnaik9m11-ve-o-legislativnm-rmci-esg-v-esku> [cit. 2024-09-25].

MATIKAINEN, Venla, 2023. *Correlation between ESG reporting and financial performance: the case of Helsinki Nasdaq*. Online, bachelor thesis. Tallin: Tallinn University of Technology, School of Business and Governance. Dostupné z:

https://scholar.googleusercontent.com/scholar?q=cache:Q5o2XOARcQIJ:scholar.google.com/+esg+reporting+costs+for+organisations&hl=cs&as_sdt=0,5 [cit. 2024-09-13].

Metodická příručka pro projekty vytvářející příjmy dle čl. 55 Nařízení Rady č. 1083/2006, 2011. Online. Verze 2. Dotace.eu. Dostupné z: https://www.dotaceeu.cz/getmedia/1b06efed-5cb5-405b-ab48-8ae968f046b1/Metodicka-prirucka-proprojekty-vytvarejici-prijmy_1b06efed-5cb5-405b-ab48-8ae968f046b1.pdf [cit. 2025-04-07].

Mezivládní panel pro změnu klimatu, 2023. Online. Ministerstvo životního prostředí. Praha: Ministerstvo životního prostředí. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/mezivladni_panel_pro_zmenu_klimatu [cit. 2024-12-21].

MIČKOVÁ, Markéta. 2024. *Analýza připravenosti společnosti EPH a.s. na reporting udržitelnosti dle ESRS standardů a požadavků taxonomie EU*. Online, diplomová práce. Vysoká škola Ekonomická v Praze, Fakulta podnikohospodářská. Dostupné ke stažení z: <https://vskp.vse.cz/93800> [cit. 2025-01-05].

MIKULENKA, Radka, 2024. *Implementace CSRD do českého zákona o účetnictví a zákona o auditorech*. Online. In: EY. Praha: EY. Dostupné z: https://www.ey.com/cs_cz/insights/sustainability/implementace-csrd-do-ceskeho-zakona-o-ucetnictvi-a-zakona-o-auditorech [cit. 2024-10-21].

Milieudéfensie st al. v. Royal Dutch Shell plc., 2019. Online. Climate Change Litigation Databases. New York: Climate Change Litigation Databases. Dostupné z: <https://climatecasechart.com/non-us-case/milieudéfensie-et-al-v-royal-dutch-shell-plc/> [cit. 2025-03-11].

MOUSSA, Ahmed, Saber; ELMARZOUKY, Mahmoud, 2024. Beyond Compliance: How ESG Reporting Influences the Cost of Capital in UK Firms. Online. *Journal of Risk Financial Management*. Vol. 17, iss. 8, 326. Dostupné z: <https://doi.org/10.3390/jrfm17080326> [cit. 2024-09-14].

Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2023/2772. Ze dne 31. července 2023, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU, pokud jde o standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Online. In: *EUR-lex*. Úřední věstník L, 2023/2772, 22.12.2023. Dostupné ke stažení z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32023R2772> [cit. 2024-10-30].

Netherlands, 2025. Online. CCPI. Germany: CCPI. Dostupné z: <https://ccpi.org/country/nld/> [cit. 2025-03-10].

O společnosti AWL, 2025. Online. AWL. Harderwijk: AWL. Dostupné z: <https://awl.nl/cs/o-spolecnosti-awl/> [cit. 2024-01-22].

O'CONNOR, Becky (ed.), 2022. *The ESG investing handbook: insights and developments in environmental, social & governance investment*. Hampshire: Harriman House. ISBN 978-0-85719-951-5

ONDŘÁČEK, Petr; ZEMANOVÁ, Marie, 2024. *8 mýtů o ESG reportování*. Online. In: csrd.cz. Praha: Digital First Marketing Group. Dostupné z: <https://csrd.cz/8-mytu-o-esg-reportovani/> [cit. 2024-09-22].

ORIJ, Paul; BABIY, Andrei, 2024. *ESG Developments in the Dutch Banking Sector*. Online. TaylorWessing. Amsterdam: TaylorWessing. Dostupné z: <https://www.taylorwessing.com/en/insights-and-events/insights/2024/11/esg-developments-in-the-dutch-banking-sector> [cit. 2025-11-03].

Orsted Annual Report, 2024. Online. Orsted. Fredericia: Orsted. Publikováno 6.2.2025. Dostupné ke stažení z: <https://orsted.com/en/investors/ir-material/annual-reporting-2024> [cit. 2025-03-03].

Our History, 2025. Online. Earthday.org. Washington D.C.: Earthday.org. Dostupné z: <https://www.earthday.org/history/>. [cit. 2025-02-12].

Our mission and history, 2025. Online. GRI. Amsterdam: GRI. Dostupné z: <https://www.globalreporting.org/about-gri/mission-history/> [cit. 17-07-2024].

Overview of sustainable finance, 2025. Online. European Commission, Brussels: Directorate-General for Financial Stability, Financial Services and Capital Markets Union. Dostupné z: https://finance.ec.europa.eu/sustainable-finance/overview-sustainable-finance_en [cit. 2024-09-27].

PAVLÍK, Marek; BĚLČÍK, Martin et al., 2010. *Společenská odpovědnost organizace: CSR v praxi a jak s ním dál*. Praha: Grada Publishing. ISBN 978-80-247-3157-5.

PIECHOCKA-KALUZNA, Agnieszka et al., 2021. The Impact of CSR/ESG Reporting on the Cost of Capital: An Example of US Healthcare Entities. Online. *European Research Studies Journal*. Vol. 24, iss. 3, s. 679-690. Dostupné z: <https://www.um.edu.mt/library/oar/handle/123456789/105579> [cit. 2024-09-22].

Policy for reporting an irregularity, 2019. Online. AWL. Haderwijk: AWL. Dostupné z: https://awl.nl/wp-content/uploads/2021/07/Policy-for-reporting-an-irregularity_EN.pdf [cit. 2025-03-03].

POLLEY, Celesté, 2022. *ESG vs. CSR: what's the difference? Sustainability Trends*. Online. In: Akepa. London: thesustainableagency.com. Dostupné z: <https://thesustainableagency.com/blog/esg-vs-csr/> [cit. 2024-09-13].

President Biden's Historic Climate Agenda, 2021. Online. Washington: The White House. Dostupné z: https://bidenwhitehouse.archives.gov/climate/?utm_source=chatgpt.com [cit. 2024-04-09].

Producing Parts, Peppers and Wildflower Honey, 2023. Online. Německo: Magna. Dostupné z: <https://www.magna.com/stories/article/2023/producing-parts-peppers-and-wildflower-honey> [cit. 2025-04-04].

Průručka pro vykazování udržitelnosti, 2023. Online. Deloitte & Frank Bold. Praha: Burza cenných papírů Praha; Evropská banka pro obnovu a rozvoj; Taiwan Business EBRD. Dostupné z: https://www.pse.cz/userfiles/related_documents/cs/ESG-Guidelines-CZ.pdf [cit. 2024-10-22].

Questions and answers on simplification omnibus I and II, 2025. Online. European Commission, Brussels: European Commission. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/qanda_25_615 [cit. 2025-03-10].

Rámcová úmluva OSN o změně klimatu, 2023. Ministerstvo životního prostředí. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/ramcova_umluva_osn_zmena_klimatu [cit. 2024-07-17].

REITERMAN, David, 2024. *Udržitelnost a ESG přehled evropské regulace*. Praha: Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7676-969-4.

Roles and responsibilities of Central Government, 2025. Online. Government of the Netherlands. Netherlands: Government of the Netherlands. Dostupné z: <https://www.government.nl/topics/environment/roles-and-responsibilities-of-central-government> [cit. 2025-03-10].

ROŽUMBERSKÝ, Jan. 2024. *Dopady ESG reportingu, aneb stiháte implementovat ESG včas?* Online. In: Apogeo. Praha: Apogeo. Dostupné z: <https://www.pkfapogeo.cz/blog/7506/dopady-esg-reportingu-aneb-stihate-implementovat-esg-vcas> [cit. 2025-01-30].

RUDŽIONIENÉ, K.; BRAZDŽIUS, Š., 2023. Cost and Benefits of Sustainability Reporting: Literature Review. Online. In: J. Dyczkowska (ed.), *Sustainable Performance in Business Organisations and Institutions: Measurement, Reporting and Management*. S. 56-72. Wrocław: Publishing House of Wrocław University of Economics and Business. Dostupné z: <https://www.dbc.wroc.pl/publication/162236> [cit. 2024-09-22].

S&P 500 ESG Reporting and Assurance Analysis, 2024. Online. CAQ. Washington, D.C.: CAQ. Dostupné z: <https://www.thecaq.org/sp-500-and-esg-reporting> [cit. 2024-10-02].

SASB Standards: About us, 2025. Online. SASB Standards. San Francisco: SASB Standards. Dostupné z: <https://sasb.ifrs.org/about/> [cit. 2024-09-30].

Simulátor instalace rezidenčního a komerčního solárního simulátoru, 2025. Online. PVGIS. Dostupné z: <https://pvgis.com/cs/sol%C3%A1rn%C3%AD-kalkula%C4%8Dka> [cit. 2025-03-15].

Směrnice 2003/51/EC. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES ze dne 18. června 2003 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách některých forem společností, bank a jiných finančních institucí a pojišťoven. Online. In: *EUR-Lex*. Úřední věstník EU OJ L 178, 17.07.2003, s. 16-22. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX%3A32003L0051> [cit. 2024-09-24].

Směrnice 2014/95/EU. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/95/EU ze dne 22. října 2014, kterou se mění směrnice 2013/34/EU, pokud jde o uvádění nefinančních informací a informací týkajících se rozmanitosti některými velkými podniky a skupinami. Online. In: *EUR-lex*. Úřední věstník EU OJ L330, 15.11.2014. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095> [cit. 2024-09-09].

Směrnice 2022/2464. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ze dne 14. prosince 2022 o podávání zpráv podniků o udržitelnosti. Online. Úřední věstník EU L 322, 16.12.2022. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj/eng> [cit. 2024-23-09].

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU. Online. In: *EUR-lex*. Úřední věstník L 182, 29.6.2013, s. 19-76. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=celex:32013L0034> [cit. 2024-11-01].

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2024/1760. Ze dne 13. června 2024 o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti a o změně směrnice (EU) 2019/1937 a nařízení (EU)

2023/2859. Online. In: *EUR-lex*. Úřední věstník EU L, 5.7.2024. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX:32024L1760> [cit. 2024-09-24].

Strategický rámec Česká republika 2030, 2025. Online. ČR 2030. Praha: Ministerstvo životního prostředí. Dostupné z: <https://www.cr2030.cz/udrzitelny-rozvoj-v-ceske-republice/strategicky-ramec-ceska-republika-2030> [cit. 2025-03-31].

Study on the non-financial reporting directive, 2020. Online. European Commission. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2021. ISBN 978-92-76-18196-5 Dostupné z: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/1ef8fe0e-98e1-11eb-b85c-01aa75ed71a1/language-en#> [cit. 2024-09-24].

Sustainability as a Prerequisite for Long-term Success, 2025. Online. Německo: FFT. Dostupné z: <https://www.fft.de/en/company/sustainability> [cit. 2025-04-04].

Sustainability guideline for suppliers and business partners of the FFT – Group, 2023. Online. FFT. Fulda: FFT. Ke stažení dostupné z: <https://www.fft.de/en/company/compliance> [cit. 2025-01-05].

The Commission adopts the European Sustainability Reporting Standards, 2023. Online. European Commission, Brussels: Directorate-General for Financial Stability, Financial Services and Capital Markets Union. Dostupné z: https://finance.ec.europa.eu/news/commission-adopts-european-sustainability-reporting-standards-2023-07-31_en [cit. 2024-09-27].

The Enhancement and Standardization of Climate-Related Disclosures for Investors, 2022. Online. U.S. Securities and Exchange Commission. US: U.S. Securities and Exchange Commission. Dostupné ke stažení z: <https://www.sec.gov/rules-regulations/2024/03/s7-10-22> [cit. 2024-10-02].

The global standards for sustainability impacts, 2024. Online. Global Reporting Initiative. Amsterdam: Global Reporting Initiative. Dostupné z: <https://www.globalreporting.org/standards/> [cit. 2024-09-09].

The Paris Agreement, 2024. Online. United Nations, New York: United Nations. Dostupné z: <https://www.un.org/en/climatechange/paris-agreement#:~:text=substantially%20reduce%20global%20greenhouse%20gas,and%20impacts%20of%20climate%20change> [cit. 2024-09-09].

TING-TING, Li; WANG, Kai; SUEYOSHI, Toshiyuki; WANG D. Derek, 2021. ESG: Research Progress and Future Prospects. *Sustainability*. Online. Vol. 13, iss. 21, 11663. Dostupné z: <https://doi.org/10.3390/su132111663> [cit. 2024-09-07].

Udržitelnost AWL, 2025. Online. Nizozemsko: AWL. Dostupné z: <https://awl.nl/cs/udrizitelnost/> [cit. 2025-04-03].

UNEP: 50 years of Environmental Milestones, 2024. Online. UN environment programme. Kenya: UN environment programme. Dostupné z: <https://www.unep.org/environmental-moments-unep50-timeline> [cit. 2024-12-18].

Unpacking the Double Materiality Assessment Under the E.U. Corporate Sustainability Reporting Directive, 2024. Online. *Heads up*. Vol. 31, iss. 12. Dostupné z: <https://dart.deloitte.com/USDART/pdf/45967f5b-46f3-4823-a6ec-6d7306dab1cb> [cit. 2024-10-29].

USA, 1969. *The National Environmental Policy Act of 1969*. Online. In: Public Law 91-190. [42 U.S.C. 4331(a)]. Dostupné ke stažení z: <https://www.energy.gov/nepa/articles/national-environmental-policy-act-1969> [cit. 2024-08-25].

VELTE, Patrick, 2017. Does ESG performance have an impact on financial performance? Evidence from Germany. Online. *Journal of Global Responsibility* Volume 8, Iss. 2, s. 169-178. ISSN: 2041-2568. Dostupné z: <https://doi.org/10.1108/JGR-11-2016-0029> [cit. 2024-09-20].

Výpis z obchodního rejstříku AWL-Techniek CZ, s.r.o., 2025. Online. Praha: Ministerstvo spravedlnosti ČR. Dostupné z: <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-firma.vysledky?subjektId=616580&typ=PLATNY> [cit. 2025-03-20].

Welcome, 2025. Online. NEPA.GOV. Washington: NEPA.GOV. Dostupné z: <https://ceq.doe.gov/> [cit. 2024-08-21].

WELFORD, Richard, 2005. Corporate Social Responsibility In Europe, North America And Asia: 2004 Survey Results. *Jstor*. Online. Vol. 17, s. 33-52. Ke stažení dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/jcorpciti.17.33> [cit. 2024-08-15].

Wet op de economische delicten, 2025. Online. Overheid. Nizozemsko: Overheid. Dostupné z: <https://wetten.overheid.nl/BWBR0002063/2025-02-04> [cit. 2025-03-25].

Who Cares Wins: connecting financial markets to a changing world (English), 2004. Online. World Bank Group. Washington, D.C.: World Bank Group. Ke stažení dostupné z: <http://documents.worldbank.org/curated/en/280911488968799581> [cit. 2024-07-18].

World Summit on Sustainable Development, 26 August-4 September 2002, Johannesburg, 2025. Online. United Nations: Conferences. New York: United Nations. Dostupné z: <https://www.un.org/en/conferences/environment/johannesburg2002> [cit. 2024-07-19].

ZHAO, Changhong et al., 2018. ESG and Corporate Financial Performance: Empirical Evidence from China's Listed Power Generation Companies. Online. *Sustainability*. Vol.10, iss. 8, 2607. Dostupné z: <https://doi.org/10.3390/su10082607> [cit. 2024-09-22].

ŽIŽKOVÁ, Anna; BENEŠ, Stanislav, 2023. *V Nizozemsku se cirkularita a její podpora stává každodenní realitou*. Online. In: Velvyslanectví České republiky v Haagu. Dostupné z: https://mzv.gov.cz/hague/cz/obchod_a_ekonomika/v_nizozemsku_se_cirkularita_a_jeji.html [cit. 2025-03-10].

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Vývoj ESG - nejdůležitější milníky	22
Obrázek 2: Postupné zavádění požadavků směrnice CSRD a standardů ESRS	24
Obrázek 3: Struktura standardu ESRS	25
Obrázek 4: Srovnání NFRD, CSRD a CSDDD	27
Obrázek 5: Přehled jednotlivých rozsahů (scopes)	33
Obrázek 6: Princip dvojí významnosti	35
Obrázek 7: ESG a udržitelné financování	43
Obrázek 8: Organizační struktura Skupiny AWL	52
Obrázek 9: Organizační struktura AWL-Techniek CZ	54
Obrázek 10: Strategie udržitelnosti Skupiny AWL	56
Obrázek 11: Řízení udržitelnosti ve Skupině AWL	57
Obrázek 12: Výsledky externí a interní validace stakeholderů	58
Obrázek 13: Matice dvojí významnosti Skupiny AWL z pohledu ESRS požadavků	59
Obrázek 14: Průběh a plán zavedení nefinančního reportingu ve Skupině AWL	60
Obrázek 15: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru ESRS E1	72
Obrázek 16: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru ESRS E5	74
Obrázek 17: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru ESRS S1	75
Obrázek 18: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru ESRS S2	76
Obrázek 19: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru ESRS S4	77
Obrázek 20: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru dat v oblasti chování podniku	78
Obrázek 21: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru dat v pobočce AWL-Techniek CZ	79
Obrázek 22: Určení rámce sběru dat, odpovědných osob a frekvence sběru dat požadavku E1-6	80
Obrázek 23: Srovnání přístupů Skupiny AWL, Magna a FFT k nefinančnímu reportingu a udržitelnosti	93
Obrázek 24: Srovnání vykazovaných oblastí dle ESRS Skupiny AWL, společností Magna a FFT	94
Obrázek 25: Náklady, přínosy, rizika a příležitosti udržitelnosti a nefinančního reportingu ve Skupině AWL	101

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Srovnání požadavků ESRS a politik Skupiny AWL v oblasti životního prostředí	62
Tabulka 2: Srovnání požadavků ESRS a politik Skupiny AWL v sociální oblasti	63
Tabulka 3: Srovnání požadavků ESRS a politik AWL-Techniek v oblasti řízení.....	67
Tabulka 4: Obecný přehled struktury zprávy o udržitelnosti dle požadavků ESRS pro Skupinu AWL	70
Tabulka 5: Náklady na přípravu a správu informací o udržitelnosti.....	84
Tabulka 6: Náklady na fotovoltaickou elektrárnu.....	85
Tabulka 7: Zhodnocení NPV investice instalace FVE pro podnik AWL-Techniek CZ.....	87
Tabulka 8: Vyčíslení ztráty obchodních příležitostí AWL-Techniek CZ.....	89
Tabulka 9: Vyčíslení ztráty obchodních příležitostí Skupiny AWL.....	89
Tabulka 10: Vyčíslení finančních sankcí plynoucích z nevykázání informací o udržitelnosti	90
Tabulka 11: Přehled nefinančního reportování konkurenčních firem	92

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

BOZP	Bezpečnost a ochrana zdraví při práci
CCPI	Climate Change Performance Index
CEO	Výkonný ředitel (angl. Chief Executive Officer)
CEP	Council on Economic Priorities
CEPS	Centre for European Policy Studies
CFO	Finanční ředitel (angl. Chief Financial Officer)
COO	Provozní ředitel (angl. Chief Operating Officer)
CSDDD	Corporate Sustainability Due Diligence Directive
CSR	Společenská odpovědnost firem (angl. Corporate Social Responsibility)
CSRD	Corporate Sustainability Reporting Standards
EFRAG	European Financial Reporting Advisory Group
EMS	Environmental Management System
EPA	Agentura pro ochranu životního prostředí (angl. Environmental Protection Agency)
ESEF	European Single Electronic Format
ESG	Environmental, Social, Governance
ESMA	European Securities and Markets Authority
ESRS	European Sustainability Reporting Standards
GHG	Greenhouse Gas
GRI	Global Reporting Initiative
IFRS	International Financial Reporting Standards
ILO	International Labour Organisation
IPCC	Mezivládní panel pro změnu klimatu (angl. Intergovernmental Panel on Climate Change)
ISAE	International Standard on Assurance Engagements
ISO	International Organisation for Standardization

ISSB International Sustainability Standards Board

NEPA National Environmental Policy Act

NFRD Non-Financial Reporting Directive

NPV Čistá současná hodnota (angl. Net Present Value)

P&O People & Organisation

SAI Social Accountability International

SASB Sustainability Accounting Standards Board

SDG Cíle udržitelného rozvoje (angl. Sustainability Development Goals)

TCFD Task Force on CLimate-related Financial Disclosures

UNEP Program OSN pro životní prostředí (angl. United Nations Environment Programme)

UNFCCC Rámcová úmluva OSN o změně klimatu (angl. United Nations Framework Convention on Climate Change)

WBCSD World Business Council for Sustainable Development

WBSCD Council for Sustainable Development

WRI World Resources Institute

XBRL eXtensible Business Reporting Language

XHTML eXtensible Single Electronic Format

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I: Návrh rámce sběru nefinančních dat

PŘÍLOHA P I: NÁVRH RÁMCE SBĚRU NEFINANČNÍCH DAT